

Edebiyat Defteri

mavimge -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
20 Ekim 2023 Cuma

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Sancılar...

beni alıp götüren nedir ?
durduk yere ömürleştirdiğim
anılarımın rengi mavi mi ?
reyhan kokusuna hasret kaldığım
kınalı kekliğin yordamsız bakışı
beni içten içe yakar umarsızlığın
nazınla parçalanır gönül sazım
kiremitler yağmur tanesiyle süslendi
ben alev oldum yandım o gece
ikincil duyguların tebessümü
mazinin buz renkli yarası...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/749107/sancilar.html>

rihtımda kalan

güllerin yaprakları tunç!
hava okyanus kokuyor
sevdayı dile getirmiş
ahşap rihtımlı yağmur kokulu
iki gecenin hükmündeki gözlerin
sevdanın kemendine adadım
bazen ağladığım
bazen güldüğüm
o dehlizlerini anmakla geçiriyorum
yıldızlı ve yorgun gecelerimi
göklere gelen maviye
toprakta vuran su damlasına
nefesime... en derinlere
işlemek seni ne büyük aşk !
yaprağından terleyerek gelen
alev dolu dudaklarında
huzuru aşka çeyrek kala bulmak
benim muradım oldu
ve seni sevebilmek
kar tanesinde içilen karanfil
yalnızlıkla gelen sabahın kuru öksürüğü kadar acı,
göz yaşlarına kumru hassasiyetini koyarak;
elini yüreğine koyan bir ademi
çaresiz bırakmakla eş değermiş meğer!
gülmek sana yakışır
gül-e gül-e sevdiğim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/749354/rihtimda-kalan.html>

Kar/Anlık

Atlantisteyim kar/anlık yağar üzerime
Şubesinde ayrılmış lacivertle
Beyazlık biçim değiştirir
Akşamları

Yağar üzerime gözler
Süzülür bademler
Makaslandı ruh
Kainat bahçesinde

Feci bir sürgünden
Güllerin yaprakları kopar
Katresinde özlemle
Kucak açar
Çocukluğa

Yaşamak güzel
Kar/anlık güzel

Savaş Büyükgökdedere[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/749628/kar-anlik.html>

İkinci Dünya İkinci Ağıt

Resimler noktaların ardında
Özgür şarkılar bayrak olmuş
Güneş yüzlü periler suskun
Bir mızıka kan kokuyor

Philip yüzerken Manş denizinde
Güzden kalma bir ihtiyar
Sigara içerdi üzerinde
Saat beş kırkbeş

Şapkaları özledi şeytan
Şapkalarda terli yalan
Püsküllü mavzerden
Lili marleen türküsü...

Sonra kardeşler okudu
Cılız bir rüzgar estikçe
Alevlenen intikam tümcelerini

Morfin ızdırabında morarmış
Kül kokan etime dokun
Fildişinden yapılmış kulende
Saat kaç ?

Belinden tutarak çektim
Dudakları kan kokan Eleni'yi
Gözlerim direndi ve...
İsyan etti

Temsili bir tören Yegorov-Kantari'den
Şanlı bir zafer sanıyor görmeyen bilmeyen !

Savaş Büyükgökdere

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/750069/ikinci-dunya-ikinci-agit.html>

Eski Samanyolu veya Ömrün kağıdı

Zarf içinde mavi isimler ve ses çığırında hikaye
Gidip gelir mabet içinde okyanuslar
İzlerinde yürürken ahir bir mermerin
Son cümlesi kocaman rakamlar
Raylar soğudu yavaşlar yapraklar
Sarı vagonda duygular
Kiremitlere inen lüks lambasının islerinde
Ruh ötesi yalnızlık
Elleriyle çizdiği tabloyu
Gözlerinde yuttu bir dev
Eski samanyolunda
ceylan yüreğinden çıkan ruhu
Bulduğum zaman seni seveceğim

Savaş Büyükgökdere

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/750244/eski-samanyolu-veya-omrun-kagidi.html>

Beni Bırakmayı Dene

Beni bırakmayı dene bir gün
hiç fena olmaz kanımca
şöyle kırılsın bir kaç damla su
iki kağıt parçası
gidişi olmayan yolda
dönüşüm sana olsun
ama beni bırak lütfen
yalnızlığını bırak
yarattığın ve yaratmakta olduğun
karanlık boşluğu kendin yırt
dermanım yok
soluğumu yel aldı
artık kırmızı gülleri
ve akşam güneşini sevmiyorum
ay bana seni anlatıyor
kızıl bir kalp ağrısı bu
sular alev
gök cehennem
yer bataklık
beni bırak ne olur
beni kendinde bulmadan önce
beni sevmeyi dene

Savaş Büyükgökdere

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/750606/beni-birakmayi-dene.html>

Yine Sen"SES"siz

beklemek; zamana duyulan ihtiyaçtır
sevgi denilen akrebin kısılcacında
ve adım attıkça uzaklaşan
uçurumların ardı sıra
ölüm kelebeklerini
çam sakızlarına koklatmaktır
öylesine beyaz ve duru
öylesine yaşamak ve gülmek
sevgiyle başladığım hayatta
ağlamak neden benim kaderim ?

Ruh denizine tılsım çekersem
kalbin odasında bulacağım
mum isinde asılı kalan
heykelini
Ve gideceğim bir gün buralardan
Yine sensiz
Yine sessiz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/751232/yine-sen-ses-siz.html>

benim gül kokulu cenazelerime lafım yok

aşklar sonbaharda geldi
mevsiminde açtı onlar
dargın değilim
soğuk iklimime uyum için
dikenlerini büyüttüler
gözyaşlarım ıslatmadı
gönül tomurcuklarını
ve sebepsiz yere
yaraladık birbirimizi
şimdi derin düşlere gerek yok
sözlerin manasına ne cürret !
ritminden okunur özlem
yırtık gönül sayfalarının

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/751531/benim-gul-kokulu-cenazelerime-lafim-yok.html>

Milyon Yıllık Sancı

Karanlık bir kapının ardı sıra gömdüğü yalanlar
Tırmalar eş düzeyli yalnızlıkları
Gözler ağlarken şarkılar melodiden bıkar
Son akşamın yolcuları gidiyor
Çehreler yorgun ellerde kayıp kağıtlar
Kurşun kubbesinde parlarken çiçekler
Tanrılar sedama kulak verse
Sussam... sadece ellerimi okşasa mum alevin
Koşsam... yorgunluğuna kahve dumanı olsam
Edanda kaybolan sedama çare olur mu ?
Aynalardan gelir martılar...
Masumiyet timsali isli burçları
Yalan söyler mürekkep
İhanet milyon yıllık sancı...

Savaş Büyükgökdere

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/756144/milyon-yillik-sanci.html>

Aldatan Hanımeli...

Merdiven altında küçük bir hanımeli
kırmızı bulutlar içinde
dudakları kan-ter
sonra biraz merhem
sonra boya gözleri
sür yoluna bak !
Merhaba ikiz gözlü mavi küre
beklettim mi seni ?
kaleden atlar mısın
küçük balık
büyük deniz yutsun seni
sonra öp beni gençlik çağlarımdan
ısır elma yanaklarımı
batırmadan dudaklarını
öpsene beni ruh çemberimden
tiryaki olmak mı kolay
yoksa alıkoymak mı gözlerimi gözlerinden ?
titrek mum alevinde esirgediğin
bedenine doğru uzanan
küçük ellerini nasıl öpeyim ?
bir başkasının kollarını sarıyorken

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/761022/aldatahananimeli.html>

Gök Kırıldı Düşlere

Düşledikçe içinden çıkılmaz bir hâl alıyor ümitler
Mavi deniz gelmiyor pencereden
Mesela sevmiyor martılar penceremi
Toz bir resim buruşuk çehreme konuyor
Gidiyorum ruhumun tecessüs ettiği yere
Kulağım niye çınıyor bu yalnızlık curnatasında
Kahve dumanıyla gözleri doluyor
Rıhtımdan kalkan takvim yaprağının
Ve yine hazan yine hüzün
Kırılıyor en derinden
İçerimden
Belki de senden, benden
Bir parça gök rengi düşüyor
Suya, su hayat buluyor
Ellerinin pınarından
Eleni !!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/762957/gok-kirildi-duslere.html>

Aşk Sofraları...

bazen dağların dumanına ekleyerek konuşursun o hırçın cümleleri...
iklimlerin beyaz kokan o tılsımına merhaba demek istersin
kulaklarında uğuldayan alevin kışkacını
yüreğine taşımak istersin
ömründeki çizginin hepsi budur.
kim bilir kaderin olmayan bir son
bir parça mavi
ve zeytin matarasıdır
Egenin üzümüne eklenir
ibrikten süzülerek gelirsin
o aşk sofralarına....
S.B

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/763268/ask-sofralari.html>

İYİ Kİ GELDİN VE GİTTİN

Aklıma düşmese şu gölgeler
Sonra güneş kenarlıklı bir bahçenin
En son deminde kızıl şerbet
ummandan katrelere düşse
düşse de beni alsa çemberinden
cehennem içinde şubelerim var
yorgun düşlerime hançer çeker
kırılır gider manolya
ısladıkça düşer matem
masumiyet timsali gamzelerine
bir gün düşer
bu günlerin dakikaları
ömür bahçemizden
gönül bahçemize yazılır
yazılır da kaderin ufkunu
senin benim umudumu
alır götürür dibi bilinmeyen
melal denizine
sonra boşluk kalır
bakır renkli tenini öper
dalgaların küçük mermer midyeleri
sırılsıklam olsam
denize karşı yağmur yağsa
mavi renkli gözlerine değse
dualarım âhlarım
nefesine dolsam
kadehinde renk olsam
solsam gitsem
arıyorum ama bulamıyorum
hüzün renkli o sayfanın
badem çiçekleri dolu
çağla yeşilini....
Sonra sen geldin
Kapımdan içeri kahve tozları
biraz sembolik şaşkınlık
ama iyi ki geldin
ve gittin
kaldığın gün gittiğin güne eş idi
doğduğunda, battığında, güneş idi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/763506/iyi-ki-geldin-ve-gittin.html>

Kılı kırk yarma
Kan dökülsün avuçlarından
Melal denizine kavuş
Sonra de ki
Dön ve bak söyle
Hain ve yalancısın
İklimine düşmek istemiyorum
Korkulan olsun beni de götür
Depreşsin kadersiz ve yüreksiz
Bir o kadar da çaresiz yüreğim
Beni ezecek cesaretine
Biraz sevgi ekle ve kapital bir pazardan
Ardından kaçan o göz yağmacılarından
Beden tüccarlarından kısıkaçlardan
Elif gibi masum bir sevgi bırak
Doğruluğuna müebbet kalayım kokuna ırak
Sabah güneşine dem vursun
Gönenç diyarlardaki türkülerimiz
Sonra ağ atsın masumiyet timsali yiğit bedenlerimiz
Sevdasına ılgıt bir tebessüm çeken
Tabakasına sevinç saran
Bahtsız göksel rıhtıma vuran
Deniz kokusuyla uyanan
Bir sarı balık
Bezgin ve mutlak kayıtsız...
Bir damga çizmesin ellerimi
Geçmiş demesin bana
Vurmasın sandalıma bin kürek sancısı
Yakamoz ıslatmasın bulutlarımı
Ölüm gelmesin bana ne olur
Sen gelmeden önce....
Taze bir tebessüm kalsın
Bayramlıklarını giymiş çocukların endamından....
Sonra melodiler melodiler...
Sene 1998 Kasım
Kar kıyamet elimde tebeşir
Bahtımın yeli bahtıma esir
98 dönüm kısıkaç
98 tohum çiçek sevgi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/764419/98.html>

Ne Acın Varsa Gör

Hatırladıklarımı çiziyorsun
Beni mesela
O uzun dönemeçli yolların
Ardında bıraktığımız ulu çınarların
Karanlık bir tılsımla dans edişini...

Sonra usulca sesleniyorsun
Duyduğum istediklerim aklına geliyor
Seviyorum diyorsun ağlıyorsun
Biliyorum korkularını da yenemiyorsun
Kırmızı kelebekler ateşle oynuyor
Ellerin yandıkça çekiliyorsun
Bir kuytu köşede benim geldiğimi
Ellerini tutup cennetime aldığımı

Sayıklıyor
Yaptığın tek şey bu aslında
Olmayınca olmuyor biliyorsun
Ruhuna bir karanfil mi lale mi gerek ?
Yoksa cenazeni kim kaldıracak bilmiyorum
Ama kaybeden birini aramaktan da yorgun düşmüşsün
Kaybolduğun çemberin daralıp seni yakalamasını
Girdiğin ızdırap dolu dehlizden sıyrılmayı
Ve bir kaç tomurcuk ile dünyayı öpmeyi
Ne çok istiyorsun

İslandığını duydum gökkuşağına bakarken
Sonra şarap istemiş elindeki kadeh
Biraz mutsuzmuşuz huzursuzmuşuz
Öyle her duygusal sahneye ağlamadan
Birilerini kaderle yargılamadan
Bir kaç sigara yakmıyormuşuz

Acı veriyorsa rüyan uyanabilirsin
Anlattıklarımı sil gitsin
Göz yaşınla ıslattığın kaderi temizlersin
Ömrünü harcamadan evvel
Ömrüne ömür katabilirsin
Benden başkasını sevdiğin gibi
Yine yalan söyleyebilirsin

Kırılır kalem mürekkebin adı sen olunca
Söz tutsak ömür boyunca
Sen gelince aklıma
Kafiye dilimi öpüyor
Şiirimin tadı kaçıyor
Darmadağın ettiğin bir ömrün
Tertipli şairiyim ben...
Ne acın varsa gör...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/765111/ne-acin-varsa-gor.html>

Gülün Canı Sağolsun

Ellerimi tutsan... tutunamaz ellerin
Beyaz alevine rastladı yine gözlerim
Sokak ardında filizlenen
Çemberli taşta doğru
Kibirli gül demeti
Yorgun köprüye asılan
Bir matem çingırağı gibi
Uğradıkça haneme
Azap veriyor tüm anılarıma
Sonra kapı açılıyor
İçeri doğuyorsun
Bitip tükenmek bilmeyen melodinle
Kanıma renk oluyor tınılanıyorsun
Girdabın eleme ders verir
Kırbacına hüküm geçer mi
İzliyorum anıların seceresini
Çıkıyor aklımdan
Karanfil sokağın
Mavi bilmececi
Ve martı denize tutsak yine
Sevdiğinin hanesine ulaşamadan
Dikenlerini soludu
Gülün canı sağolsun
Her bahar gelsin yeter...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/765249/gulun-cani-sagolsun.html>

ÖĞRENEMEDİM....

Geceler zindana bahş eylemiş sendeki saçları
Öyle kıvrım kıvrım simsiyah
Yıldızların nakışlarını kiskandırır
Göz bebeklerin
Bilmem niye seviyorum
Bilmem niye esirinim.
Karanfillere söz verdim
Damlaya damlaya dolduracağım
Sendeki ve sana ait olan
Sevgi dolu hücreleri
Öyle bir güzelliğin var ki şimdi
Böyle sımsıcak eşsiz benzersiz
Dağdaki gül kadar değerli
Ovaya göçüp giden al yanaklı yörük kızı
Bana seni anlatır tüm türküler
Sevdana yokluk desem
Tiryakin olmak az gelir
Sen gidince
Yüreğinden ağlar
Sokak başında sensiz kaldığını öğrenen;
Bir yıldırım sesiyle uykusundan uyanarak
Sana sarılmayı tanrıdan lütuf sayan
Korkularını ve göz yaşını içerek
Sana can katan bedenim

Seni düşünmek şimdi en güzel çareymiş
Çaresizlik sendeymiş
Öğrenemedim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/765480/ogrenemedim.html>

Kırık Yılın Hatrına...

Son resmin kaldı bende
Gidiyorum demenle eridi ömür aynası
Veda rüzgarında asılı kaldı hayallerim
Sıcak bir tebessüme hasretim
Bazen gidiyorum bu şehirden
Yüreğimi unutarak
Kırılarak...
Dakikalarım ruhunda dururken
Saatim nefes almıyor
Bıraktığın gibiyim Eleni...
Ve sen özlediğim kadarsın artık
Özlemediğim her an için özür dilerim
Issızlık hançeremden düşmez
Kor kahve yangın dinmez
Sokak kokusu üzerimde
Artık gözlerimdeyim
Kırık yılın hatrına gitmeyeceğim
S.B[ikiyanayasla][ikiyanayasla][ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/767146/kirik-yilin-hatrina.html>

Çare

Çareler bitmeden;ömür tükenmeden
gitmek
sessizce habersizce...
kalbinde olmayanın ömründe ne işi var
yanlış demiş şair
dağ başı yalnızlığı
senden güzel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/768926/care.html>

Tınsal Elveda

Elveda yaşam hücrelerim
Ardı sıra insan tarlaları
Elveda canım kardeşim dostum
Gidiyorum bu yalan yerden
Beni doğmadığım ellere mahkum ettiler
Ve mavi suların eşğine bıraktılar
Sonra kadını yarattılar zihnimde
Ölüme eş bir tutkuydu bu
Tattığımda anladım
Acı veren yokluğu
Bir elem diyarında çiçek açmışım
Güneşin gözlerin olduğunu bilmeden
Sana sarmaşıkla aşkla bağlanmışım
Kırbacıma karanlık bir çizgi çeksem
Dizginler miyim sözcüklerimi
Ve sevda yine yenik düştü
O kırmızı sancılara
Aşk hareleri sardı etrafımızı
Menekşeleri kopardım sonra karanfilleri
Ellerinde son mektupla kanattım çiçekleri
Dikenlerin nağmesine keman teline
Ellerine, eldivenlerine
Kar damlasına, dua eden minik serçeye
Sonra rahmet pınarlarından çekilerek gelen
Yolcular diyarı bin yıllık kervanlara, hanlara
Saman kokusuna, toza toprağa
Sam yelinde çıkan sarı şafak türkülerine
Anne diline, tebessüme
Elveda...
Ve matem yeniden doğdu
Başım önümde
Cebimde ılık taşları
Simit-çay parası...
Lokmayı da hırkayı da
Başka bahara
Devr ettik artık
Gül bahçesine hazan düşse nola ?
Seher vakti ruhuma gam girdi benim...
Ezelim ebedi varlığımın sahibi....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/769451/tinsal-elveda.html>

Bilmem-bilemem

Belki bir yas dumanı çöker gözlerine... İsyân mı ümit mi özgürlük mü bilmem...
Sustuğum gün kaybettim çehremi... ..Sen mi ben mi gök mü yer mi bilmem
Kaderin yazısına bak ve sükût eyle.... Tan mı seher mi şafak mı gurub mu bilmem
Ellerine düşen kar tanesine bak..... İnci mi belâ mu aşk mı bilmem
Bir gün geri döneceksin elbet..... Gün mü ay mı yıl mı ÖMÜR mü bilmem... bilemem...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/771954/bilmem-bilemem.html>

Öyleydi Zaten...

[ikiyanayasla]Ne senin gülmeye dermanın var ne benim gözlerine bakmaya ümidim...

Bir ömrün derin izlerini sen dağladın yine sen yakacaksın âteş ile...

Ne seni yazacak kalemim olsun isterim ne de yazımı silecek nefesim

Ama olmuyor anla...

Kar yağarken umutlarıma

Çam kozalaklarını öperek

Bin duaya bin nazlı yavruya

Kızım diyen bir babanın

Özlemi kadar

Derin çıplak bir yoksulluk idi seninkisi

Ve mavi bir ümit kadar dolgun

Yorgun ceketime değmekte olan

Rüzgar...

Karanlık bir el yüreğime değmeli

Vicdanımın meyvesini öyle hissedebilirim

Bir yağmur tanesine saklan gel

Buğulu camlara yorgunluğumuz yansımali

Kahveyle saçlarına değmeli

Özlediğimiz saatler

Kırılan gül yapraklarına ağıt döşerken bülbüller

Biz hazine sevdanın yol ayrımındaydık sanki

Kendine sürgün bir tutsaklığın

Kara-kahveli sonbaharındaydık

Nefretimizi deniz püskürtüyordu

Gecenin 3'ünde çam kokusuna

Birde soğuk kum tanesine hastaydım

Bulutların rengine eşlik eder

Kestane koyusu saçların

Dalgalarına hapsolmuş gençliğim

Daha ne kadar mutlu olabilirdi ki ?

Topraktan başlamalı sevdamız

Gül fidanları gibi çemenlikten

En dipten derinden

Öyleydi zaten

Dedim ya öyleydi ...

[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/772814/oyleydi-zaten.html>

Melisa

Gidenlerin âhıyla yanan ateşin alevinde ısınan yürek
Bir elveda ile nasıl üşüebilir ?
Ağaç yaprağında kızıl kiremit
Takvim yaprağında kuru koku
Ve söz dağarcığında kar tanesi
Ellerinden düşsün mürekkep
Koyu bir mavzer yatağına

Üçüncü şahıstan ibaret dillere hüküm geçmez !
Gül kokusuna aşınayım artık
Mesela melisa çiçeğini
Sürsen dudaklarına
Beyaz rüyalarında
Ruhumu örselesem
....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/777284/melisa.html>

Mesela ...

Biraz kaçsam gözlerinden
Nefes almanın anlamını öğrendiğimi anlarım
Sonra buzdan güllere ismini yazsam
Yokluğunu mum alevinde arasam
Gitsen gelmesem
Geldiğimde olmasan...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/781514/mesela.html>

AŞKIN BİRİNCİ KURALI YAHUT SONUCU...

biraz bana bırak gülmeyi
Ne olur ölümü ölmeyi yanına al
sevgiler sende kalsın
bana gülmeyi bırak
kırılan bir pencereden
içeriye sızarak giren
ışık dalgasında
gözümde düşen ümit tanelerini
benden esirgeme bir gün !
bir gün sana geleceğimi hatırlat
çehremde gül taneleri
takvimdeki siyah lekeleri
ıssız geçen günlere bıraksam
sonra elime bir kitap verseler
geleceğe doğru okusam
tüm yazılanların yalan olduğunu bile bile
yine senin gözlerinde kaybolsam
inanmak lazım çünkü;
papatyaları öpen
mazlum bir gelinciğin
bakireliğini bozmak için
ona hayal tablolarında bir gemi
bir kaç kadeh şarap
ve para vermek için

....
bana öpmeyi anlatır mısın ?
sevdiğini söylemeden...
dokunur musun sözlerime ?
gözlerimden başlayarak
kıpkırmızı hemde sivri
ısırdıkça çoğalıyor ellerimde
büyüyor sonra soğuk bir damla
soğuk bir alevle bütünleşiyor gözlerin

....
korkularını alamam sevgilim
anahtar kapının üzerinde
kahvaltını hazırladım
güle güle...

maviMGE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/781771/askin-birinci-kurali-yahut-sonucu.html>

YANSIN...

Kaç zamandır sam yelinde düşlerim
Yıldızlar ahkam keserken karanlıklara
Cellatlar fırtınasında boğuşan ben...
Biraz göl soğukluğu
Biraz matem öcünde
Geleceğin başak umutları...
Sanrıların elbet geçecektir
Çatlamış topraklardan yeşererek
Sırma tellerine dokunan kiprik okuna
Suna boylu o mis kokulu kaplan çizgilerine
Ateşle dans eden bir acem havasıyla
Raks ederken atlantisin üzerinde
Kelimelere dokunmak günah sayılacak !
Özlemler gelir geçer kış mevsimi gibidir...
Umutlar yalnız baharda yeşerir...
Sen vaktinde geldiğin ömrümde
Hazan ile baharı birbirine katansın
Aşk'ı anlatmazsa Galip'de yansın

SAVAŞ BÜYÜKGÖKDERE...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/783359/yansin.html>

Çam Kokusuna Gelsin Eleni...

Bıaktım ellerini
Rıhtımda pas kokusu daha güzel bu gece
Yatağından sızılarak gelen kurşun
İplerime damlar sessizce
Kırıldı gözlerimdeki aksin
Sabah yürüyorum akşam yürüyorum
Genç yüreğime doğru bir yıldız geçidi
Benim mi olmayan kaderim
Kırbacıma kim üfledi bu bilinmez duayı
İhtiyarlık döneminden kalan
Korku kulesinden aşağı rüyalarımı
Örseliyor göy kuşağım
Mavi geliyor ıztırap diniyor.

Sonra mektubuna dokunuyor dudaklarım
Harflerin kırmızı
Dizgelerin mevsimsiz
Tadı kalmamış yüzünün anlıyorum

Bir gün iki baharlı treni bulursam
Senin olmak isterim
Geceden gündüze yetmiyor
Mektuptaki nefesin

Nar çiçeğini göllere düşürelim
Bakmasın gözler
Damlarında çürüyeyim şiirin
Bilmesin ruhun

İlgıt ılgıt yağmuru demleyelim
çam kokusuna gelsin Eleni...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/784513/cam-kokusuna-gelsin-elene.html>

NEME LAZIM

eğer gitmek istiyorsa bir mevsim
güneşin tesirine ihtiyacı yoktur
saat geçer
ay susar
ve ritim bozulur
ölüm titrek kar tanelerini
saçlarına iletir
ve yavaştan çekilir
buluttan taneler
rıhtım kuru soğuk
çekirdeksiz
isteksiz
mevsim
kış geldi kapat kapıyı
aşk gelir neme lazım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/784747/neme-lazim.html>

hayallerimden ibaret

Bir gün geldi aklıma düştü gözlerin
şimdi hangi kar tanesinde yazılı
şiirlerin sözlerin
bırakıp gitmek ile başlarsa asalet
sen ruhumdaki kırbaçsın
beni yokluğuyla sınayan
büyük insan

dargın olmam sana
kızgınlığım yok asla
ben de olsaydım yerinde
giderdim elbette
çünkü korkuların eceline mani oluyordu
korkularını ben alınca
ecelin senin oldu

bana öyle patavatsız iki cümle yollamışsın
hiç değerim yok sandım
buna nasıl sevindim bir bilsen
gözlerinde fermanım yazılı olacağına
kalbinden çıkan en kesif küfür olmayı yeğlerim
anlamalı bütün oluşturmak istemiyorum sende
istesen de istemesen de !
kırdığın toprak çorak değildi
karanlık ruhunun görmediği
sözlerinin efendisiyim ben !
ağzından çıkan cümlelere dikkat et
yargısı da yüklemi de hayallerimden ibaret !!!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/785677/hayallerimden-ibaret.html>

İkiz Söz İkiz Ayrılık

Zamanı gelince söylemeli
Ve gitmeli....
Sebebi belli
İkiz söz ikiz ayrılık
Ben vurgunum o yorgun... S.B.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/786571/ikiz-soz-ikiz-ayrilik.html>

Gözlerini İstiyorum Sadece

Gözlerini istiyorum sadece
bana bakarak veda etsinler
gümüş bir levha gibi
kaskatı ve soğuk
sevmeyi beklesinler
gözlerini istiyorum sadece
akşamları sevgi ile demlensin ruhum
sabahları huzurunu koklasın papatya
elveda sokağında hanımeli açsın
gözlerini istiyorum sadece
ölürken tutsun ellerimi
zümrüt kahvesindeki
çitlembik tenli
afrikalı kadın !
gözlerini istiyorum sadece
ben denizlerden dalga koparıırken
mevsim rüzgarlarına ışık olsun diye
ardından binlerce çocuklar doğursun
gözlerini istiyorum sadece
bendeki olmayan beni
şiiirindeki heceyi
seni andığım geceyi
çıkarsınlar diye
gözlerini istiyorum sadece
kıyısındaki mor menekşeyi öperken
istanbul olsun sözlerim diye
çırallar yanarken köy obasında
matemli bir sigara dumanına
başaklardaki güvercin izlerine
senin adını vermek istiyorum
bana bir çift söz ver
bana bir çift göz ver
gözlerinden anlarım
sevdanın geldiğini
dedim ya işte
gözlerini istiyorum
sadece....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/788535/gozlerini-istiyorum-sadece.html>

Modern Olmanın Aşka Yordaması

Kim bilir sevdaya düşersin
Yanına yakıştırdığın bir adam olur
Aklına gelirse sözlerim
Onun gözlerinde beni arar mısın ?
Sabah mis kokuna hasretle doğan güneşe
Ellerimi yüzüne süre süre
Şükür ederek
En kibar duygularla
Ilık bir manolya akşamına
Ruhuma dolan nedir ya söyle ?
Aradan hayli zaman geçti
Kaldırımlarda çiçekler büyüdü
Sular seller yapraklar geçti
İçimde kalmadı sevgin
Ama değerim
Gökler kadar derin
Maviler kadar engin
Üzülürüm bir başkasında beni bulursan
Tüm derdim kederim sadece bu
Onun için yazdım sana bu mektubu
Adresine mühür geçmez sokakta
İhtiyar bir postacının selamında

Seni
Başka elleri tutarken görmüş
İkiz kumrulu evlerin balkonları
Çocuklarını öpmüş kader
Mutluymuşsun bu bana yeter...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/788804/modern-olmanin-aska-yordamasi.html>

Adını Sen Koydum...

Ruhumu puslu havalara emanet ettim.
Zincirler kement kement dilekçeme işler.
Mühür ben de, yordam, yol, haber sende
Gidiyorsa ruhum kalbinden tut bırakma
Ateşi olmaz mı yüreğinin ?
Aşkın en mutlu ekseninin
Çağ değiştirten aynası gözlerin

Bir çıra alevine tutsak nefesime
Gizli nöbet tutan ısığım fikirlerine
Acaba kalbime düşer mi kar tanelerin
Aşkın anlamı zülfüne vurgun

Bir gün anlarsın benim dediklerimi
Gökyüzüne,güneşe, aya sen dediklerimi
Kar tanesine ve kelebeklere adını yazmak
Ruhumun penceresini gözlerinin rengine boyamak

Bakmaya bile kıyamamak, dokunmadan hislerine
Alevinle yanarak düşeyim cennetine
Sen huzur içinde şarkılar söylerken
Benim bir çilem dolmadan, diğeri bitmeden

O endam hilal ile ay yüz arasında
Bırakıyor mu beni ıssız dünyamda ?

Soğuk şose diplerinde
Can vermek ibadettir resmine bakarak
Zülümat devrini bitirdin....
Bahar olmak yakışmaz sana
Adını ezberlettin şiirime

Karadır bahtım yeli söylemedim
Ömrüme ömür katan gözlerini...[ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/789486/adini-sen-koydum.html>

Kırmızı Güller İstiyorum

Bir ak güvercin gibi umutlarıma konduğun gece
Ruhum teslim oldu eridi gitti ömrüne hece
Sevmek sana yakıştırdı bunu bilirdim
Ahım ile yanarken geceleri
Severdim seninle başlayan melodileri
Hastalığımda... Sağlığında
Son güldüğüm son baktığım
Son nefesim olmanı öyle istedi ki bu canım
O küçük ellerinden gelsin muradım
Özlemleri bırakalım kenara
Günleri sayalım sen yoksun diye
Aşk takvimine milat olduğun günden beri
Senin paryanım artık ben
Mektubun alevine ıslak bir tebessüm
Şimdi kalemime engel olamıyorum
Senin adını satır satır aralıyor
Gözlerinin büyü...
Bir gün benim sesimi duyduğunda
Kalbimin eşik aralığında
Belanın tadında olacağım
Bilmezdim böylesine yanmanın ne demek olduğunu
O güzel gözlerine bakmadan önce
Hakkını ver bence
Benden başka kim sevebilir ?
Hayallerini
Gecelerini
Ümitlerini
Hayır dualarında ben olmalıyım...
Su damlasına seni damıtarak
Kan damarlarıma Kırmızı Güller bırakmak istiyorum
Yeter artık ben seni çok seviyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/789802/kirmizi-guller-istiyorum.html>

Babam...

Yorgunluğu gözlerinden okunurdu
Yorgunluğu çakmak çakmak
İsyan ve is kokardı sanki
Bin bir umut ile damla damla biriktirerek
Emeklerini bin mutlulukla dolu kasesine
bırakırdı...
Sabahları çay buğusunda gazetesini okur
Bir kaç satır hayır duasını ellerine üflerdi
Soğuktan dizlerini tutar da içindeki o yorgunluğu alamazdı
Bazen eline aldığı çekiçle raks eden bir bülbül havasında
Sanatının tüm derinliklerine sabır kalemını yazardı
Veli ustası vardı arada bir uğrardı yanına
Sonra Yılmazı da kaybettik...
Gidenlerin ardından çekilmez oldu sanki o sokaklar
Eski ihtişamını kaybederek solmaktaydı yıldızlar
Dertler yakasını bırakmadı ki bir gün şöyle nefes alsın
Bazen hiç beklenmedik bir loto kapsını çalsın
Tüm dünya onun olurdu muşta çekiş sesiyle
Hile ile işi olmayan esnafların babası !
Bin türlü nazlı gök kubbe bugün ona bir cilve yapmasın
Felek işini rast getirsin hep hoşnut kalsın
Akşamları uykunun tadına doya doya
Kahveyle mutluluğu aralsın
Temennilerin en güzeli ataya saygıdandır bunu bilirim
Bu şiirin adı da pek kıymetli BABAM'dır benim....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/790329/babam.html>

Biraz Jazz Biraz Sen

Orada kalsın dedik... kaldı
Gidenler vardı...
Sonra geri dönmeye çalışan parmaklarımız
Gitarın teline basmaya kıyamayan

mavi hislerimden süzülerek
kalbine deyiverdi birden
unutulan bir kahvenin sigara kokusu

bazen ellerimi titretir sana yazdığım şiirler
gecenin tüm ışıklarında ruhumun yansıması
kırılan bir kalbin unutmadığı eller...
Sonunda bir ay doğsa

Öperek uyandırsam gölgelerde seni
Gidiyor musun... ?
Hoşgeldin öyleyse
Gittiğin günlerin hatrına
İki ateş damlası dilimin ucunda
Baktığımda aynaya özler gibi oldum
Üşüdüğüm tüm sokakların resimlerini

Şimdi radyoyu aç
Biraz jazz biraz jazz
Raks ederken tenimde
Mum kökenli koku ve çağ dışı ıssızlık
Masumiyet çemberinde gözyaşlarım
İzlerini arıyorum
İzbe derinliklerimden...
Kan görüyorum çatının altından damlayan
Beni sağır eden bir kan !
Ve kapılar benim için kapanıyor bu akşam
Ardı sıra bir serüven bitiyor....
Yani sen gidiyorsun işte
Perdelere ne diyeceğim ben ?
Alevine aşına olmuşlardı...
Kalbime ne diyeceğim ben ?
Neden gidersin neden....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/791118/biraz-jazz-biraz-sen.html>

Yağmur Onurla Yağar...

İhtiyar gecenin soluğu yağmurdur
Bir mayıs gecesi öptüm toprakları
Yeşil çam kök-mavi kokarken
Sular çemberine adımı yazdım
Sizi bilmem ama baharları
Bana doğan güneşleri
Perdemin arasından aralayarak
Üçüncü tekil şahıs gibi içime işleyen
Bir bez kanlı evrak, isli hareke...

Yani sevdiğim onca ümitli çiçek
Bir hayal kırıklığına eşgüdümlü
Silsile bulutları
Beni bırakın yalnız yaşayayım
Bırakın ağlayayım
Sormayayım geceleri
Beni alıp götürən sonbaharları
Yaprakları içmeden
Son sigarama dokunmayın
Kırılıyor dallarım kollarım
Onurlu yaşamak zor bu devirde
Sevdiğim kim bilir nerede ?[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/791269/yagmur-onurla-yagar.html>

Seni Sevmek Ruhumun En Özgür Hali

Şimdi ruhum sarhoş
Ellerine dokundum dikenlerini seviyorum
Sesine giderek yaklaşıyorum
Bir ışık ve ay hüzmesi...
Gözlerinden düşen bir damlanın
Kırk yıllık hatırı var sanki
Sevmek çile çekmektir....
Nefes alamamak Kays'a dönmektir...
Zincir-bend olan her ilmekte
Bir ömürlük kalp ağrısı
Ve sen geliyorsun sanki
Kapım aralanıyor sesini duyuyorum
Yaklaşıyorsun biliyorum
Merhaba diyorsun
Ceylani ürkek ve titrek bakışınla
Yık gönül tahtını feda olsun
Çiğdemleri ellerinle nasıl eziyorsun ?
Nasıl tutuyorsun kar tanelerini
Sonra sımsıcak yüreğine alarak
En güzel anne oluyorsun
Hayallerimde
Dualarımda
Desenimde
Sevgimde
İngem sen oldun
Adını gizledikçe mutlu oluyor şair yüreğim
Ve seni sevdikçe umutlanıyor
Aşk denilen mutluluk denizim
Sen ki en onulmaz bakışınla beni içten içe yakarak
Ve ardında binlerce silsile binlerce sokak
Kaldırım-kaldırım yüreğime işleyen
Soğuk kış günleri kahve damlası
Bir nefes sıcaklık kadar kutsal
Cemre denilecek kadar öpülesi çiçeksin
Mübarek ellerinden zifir süzülse bal olur
Yüreğimi kor ateşlere atmandan belli değil midir ?
Şimdilerde rüzgarlara adını yazıyorum
Geçmişe ket vursun kırlangıçlar
Hatırına düştükçe alevlensin laleler
Beni unutma bahçende tütsün sevda
Dokundukça gül yapraklarına
Kanter içinde dudaklarına
Teşne ve bitkin olduğumu
Unutmayasın ey yâr
Seni sevmek ruhumun en özgür hali

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/793369/seni-sevmek-ruhumun-en-ozgur-hali.html>

Kırk Yıllık Mürekkebin Feryadı

Yine söz mülkü hilal gözlerine düştü
Hiç dayanır mı gözlerim halesine düştü
Sen bu cihan içre doğan bir güneşsin
En asil kıvılcımlara eş değersin
Gidişinle ruhuma setr çekti mağbedin
Gel kapımın eşğine ne söyler garibin
Bazı zaman sam yeline tutulurum
Ani hıçkırıklarla dolu sevdam benim
Mum içinde söz tüter
Söz zamana yenik düşer
Dilimlenir örselenmiş kefen
Kağıtların makberinden...
Bir hazan-vari yaprak düşer saçlarına
Soluk-sıcak bebek beşiği kucağına
Ne kalır yana yana sabahından akşamına
Can verir döne döne baharından hazanına
Eritir şişeyi tavırların, sabır mevsiminde
Ol şişe ki cam mülkünden kopmuş demde
Sen sevgilim beni duyacaksın elbet

Gönül sabr et !
Ey yâr
Sırrımı el-aleme deme ol aşk diye sükût et !
Kara sevdanın adı ne zamandır aşk olmuş ?
Kırk yıllık mürekkep seninle sararıp solmuş...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/793944/kirk-yillik-murekkebin-feryadi.html>

Trakyanın Çiçeği'ne

Gel bir anlaşma yapalım
Ruhunu sakla bana sadece
Sana her baktığımda ben ölmek istiyorum.
Gidiyorsun üzülüyorum
Ellerin çekerek
Ben sadece seni sevdim
Yorgunluğum susuzluğumla
Kan damlalarına eklenir
Şişeme dalga vurur
Ay ışığında adını sayıklarım
Seviyorum ama....
Gidiyorsun...
Bana ne zaman adını söyleseler
Balıkesir'in bu denli anlamlı olacağını
Ve sen kokacağını bilemezdim
Trakyanın çiçeği
Ölüm dem tutmasın kalbime...
Sürgün seninle başlasın...
Ruhum seninle alev alsın
Akşamları çay sohbetinde buğulanmak isterim
Sonra biraz çiğdem biraz göl kıyısı
Rüzgara dem tutsun saçların
Sensiz Dakikalar zehrini kalbime boşaltsın
Yıkılıyorum yavaştan
Trakya güzeli
Eleniyi sevmiyorum artık
Esime kökenli
Gümüş kolyem
Yani Şiirim
Geceleri öpsün senin alnından
Sadece seni istiyorum artık
Ay yüzlüm ol
Bin gece dem tutayım seninle
Bin gece sevdiğim bin gece
Her gece esir düştüğüm asırdır
Ve asl olan bana nasıl baktığındır

Ben sana bu satırları yazarken
yıldızları okşayan kediler gibi
Derin aevli bir okyanusa ruhunu teslim ederek
Ve beni kendine hayran bırakan güzelliğinle
Aşk melaline huşu içinde esriterek
hülyana dalacaksın...

Ruhumu hiçe sayarak...
Bakma öyle zülfüne kurban olduğum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/794212/trakyanin-cicegi-ne.html>

BİR SEVDANIN MELODİSİ

Aynı müzikleri dinlemişiz gece yarısında
Rihtimde ufuksuz bir güneşim ben
Seni özlemekle dem tutan
Hıçkırıklara alevdir gözlerin

Şimdi nedenini bilmediğim bir burukluk
Kalemimde, sözlerimde nedir bu durgunluk ?
Hançerlere haber saldiğını duydum
Özlediğin varmış... özlemlerin varmış
Uzaklara mektup yollayan
Kırmızı burçların varmış
Ben değilsem eğer bu hain kırmızı kim ?
Kalbimizin ritimlerini engelleyen
Boğazdan ılık ılık esen rüzgara
Umut demişsin... Haklısın !
Benim değilse sendeki bu sevda
Akşam güneşine de
Saçlarının lülesine de elveda

Aşksa derde derman olan en kıymetli mana
Gururum yenik düşer sensiz geçen zamana

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/795502/bir-sevdanin-melodisi.html>

HUZURU LOKMALADIĞIM KELEPÇEM

Bana bir iyilik yap sevdanın hatrına
Çiz ruhumu tebessüm firakına
kırılan bir ok deryayı ikiye bölsün
rıhtıma uzanan mavi gül yüzüne düşsün
sonra sen gel muradım ol
belleğime dokunan mavi bir feryad
iki kelime ikiz dudak
Allah aşkına sevgine beni de kat
bazen bu şehri anlamsız buluyorum
kayboluyorum gövdemi arıyorum
benzeri yokmuş sensiz yıldızlara uzanmanın
yol üzerinde çeşmeye teşne sabahların
bana bıraktığın kul köle madenin
eriyen volkanı aşkla köpürür
giden hazanın hatrına bahar gelir
mekanın izleğinde roman yazılır gözlerine
Leylasını kaybeden Mecnun utanır
başka başka bakıyorum mabedine
günah işlemiş melek miyim sence ?
beni vurgunla azad ettiğin gece
dilimden döküldü aşkın son hece
ellerim üşüyor yalnızlığımdan
bana miras kaldı odamdaki gölgelerin
sanki ateşle noktalanın mum alevinde
alın yazıma düşer damlaların
öyle öykünmeye gerek yok
seher vakti ebabil kuşlarını öptüm
ruhumun kalesini tarumar ettiklerin için
beklemek seninle cisimleşir sokakta
beklemek ömürle geçmez bir solukta
casuslar takılsa da pişman olur mu ?
uğruna ölmeyi beklediğim tuzakta
şimdilerde en âsi çocuklar heykelimi dikti
ve dedim o heykel senden bir siluetti
vedanın rengi kırmızı olmaz elbet
kara bir sayfanın incisidir külfet
ağır ve soluksuz kaldırım taşları
son bakışları son aldanişları
kollarında gidiyor iki masum evin
dar hücrelerinde kaldığı telaşları

SUSTUM SADECE ÖZLEDİM
HUZURU LOKMALADIĞIM KELEPÇEMİ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/795995/huzuru-lokmaladigim-kelepce.html>

Kadınlar Canlarımız

Benden kalan güneş damlalarına
Gri bir tütsü ekildiği gün
Zamanın dolduğunu anlıyordum
Ve senin gözlerine dolduğumu

Kalbine bir tomurcuk niyetiyle
Yokluğunu nefesime çekerek
Izdırabımı dindiriyordum

Ay tanrısına dilek ağacı dikmek gibi
Susuz bir ırmaktan taş toplar gibi
Nedensiz ve ehliyetsiz tüm işler

Basit bir çığlık tüm melodileri bozar
Ve kan damlayınca toprağa
Tanrılar da ağlar
Çocuklar da ağlar
Ey medeniyet timsali büyük kadın
Sevgini esirgemek için bir neden mi var ?
Nedir bu kapris nedir bu bitmek bilmezlik !
İllaki terk edip yüreğini parçalamak mı gerek ?
Uğruna herşeyi feda ederek
Gemilerle kelebek denizine
Oradan uzak diyarlara
Çiğdem, çiğdem rüzgarlanarak
Gerdanına öpücük kondursam
Sonra ikiz ünsüzlü tek hecen
Tek vokalli bir heyecan yapsam ?
Aşk desem tapsam
Bir saat dolu dizgin hırslarını akıtsam
Sonra sana kadın desem
Karşına geçerek canım desem
Kaç lira versem
Gitsen namusumu satın alsan
Adam mı olurum ?

Sana dokunmadıkça sana değmedikçe ellerim
Onlardan güzel inanan olur mu
Adına aşk dediğim bu kutsalın ?

Ben dokunmadığım her papatya yaprağına
Sen dediğim günden beri
Tomurcuğunda ölmeyi bekleyen
Masum bir siluetim
Nasıl olsa biri bulur dediğim hiç görülmemiştir
Nasıl olsa birisi alır diye nasıl kirleteyim
kainatın nergislerini ?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/799415/kadinlar-canlarimiz.html>

Bir Mendil Hikayesi

Bir mendil hikayesi
Taraçaların ardı bir liğme ev
Boz köyler toz içinde
Ve ardı sıra yeşillikler
Krizantem çiçeğine sürülmüş
Acı bir isyan faturası
Kan dökülür sen silersin
Terime damlayan mendilim
Mendilime damlar kaderim
Kırk ikindi yağmurları
Tüccar bir aşğın yordaması
Ve ellerimde çizdiğim buz devi
Gözlerinden erir gider de
Sen verirsin aşkın fişegini
Ellerindedir bembeyaz mendilin
Sonra Üsküdar çıkar
Altından kondollar kayıklar
Ve plak plak aşk duyarsın
En hisli bir nağmedir mendilin

Kimine göre eşsiz bir bakıştır kalbimi yakan
Kimine göre bir göz çarpması
Sevdanın üstüne tüter de duman
Kimse bilmez senin olduğunu
Seninle solduğunu
Hayatımın mendilini...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/800463/bir-mendil-hikayesi.html>

Son Őir Sana Eftelya...

ekmeğimi aşımı yazdım da kalemime
sevgi dedi aşk dedi
bir gŭn bembeyaz kađıtlar űzerine
gűkkűkuŐađı dűŐecek
sevgi denen en gűzel memleket
adını haykırarak ey Şiir
kimine gűre kahvelere dem vuran yazđı
kimine en kutsal bir kavga
sevgililerin yurduna dikilen gűl
bebeđe sűt
en dilgin en teğhizatlı vurgudur...

bana bırakma kaderimi
bana bırakma ellerimi
bir gŭn susarsın
korkarım yazar kalemim
senden űzge cansız olan
ruh biŐemimi...

ellerimi mavi gűvercinler tırmalıyor
kanatlarını gűneŐ ısıtırken
sevgin geliyor aklıma

KűŐűk bir sevgiydi
űmitler diyarındaki kelebek
Biliyorum beni sevmeyecek
Rıhtıma dűŐen yađmur
Artık aşk ben de kurulur
[ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/801007/son-siir-sana-eftelya.html>

Bekliyorum

Masum değilsin sende benim gibi
Bırak geçmişin defterlerini

Güzellikler seninle olsun
Bir bardak çaya muhtaç
İlacını okşayan ihtiyar
Benim eserim değil
Senin siluetin
Kimse yaratmadı bedenimi
Senden sonra
Kimse değmedi tenime
Ebedi bir his ile
Ruhuma dokunduğunu
Ve benim olduğunu
Biliyorum sanki
Bilmesem ne faydası var
Aşkın yüreğime dar
Kelebekleri sen deyip
Baharı özlemlerle çiziyorum
Ve doğan güneşe adını yazdım
Çiğ damlası hüvviyetinde
Ruhumun uçmağa ermesini
Ve cennette gözlerine
Damla damla düşmesini
Bekliyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/802151/bekliyorum.html>

Her Şeye Raziyim Ne Olur ekip Gitme

Bir deryada tutsakmıŐ
İnciler dökmiŐ tanrı
İncinmemiŐ kokladığı papatyası

Sevmiş çok sevmiş
Beni değil olmayan
Ve olmasını bile düşünmediği
Güzel bir bahtiyarlığı

Balıkçı teknesinde çizik
Gözlerimde umut
Şimdi kahverengi tozlar
Gözyaşlarımla eriyip gidiyor
Acı çekmek denizden gelir
O deniz kokusu tütünlerden
Nemli bir barınağın direklerinde
AŞk sözleri yazılı

Adı kalbimde büyük harflerle
İzdıraplı mürekkeple
Kök sancılı ve ümitkar
Kocaman bir aşk

YaŐanmasını beklediğim
YaŐanmazken bile acı çektiğim
Gözlerinden ellerine
Mercan tenine soğuk sular değer gibi
Bir annenin yavrusunu öptüğü gibi
Sırlısklam Nisan yağmurunda
Kahpece arkasından vurulan
Nice aşk tetikçisinin
Kalp diyarında kimyayı tohumladığı
Bir mavi kalem gibi
Adını yazıyorum hilâle, zühreye

Kim bilir beyaz gelincikleri
Bereket diyarına serpip
Dudaklarında koklayarak
Sızıcı bir tebessümü
Yârim diyerek uyandıracağım seni

Ve yine şafakları gözbebeklerinde sayarken
Geceye niyet ederek seveceğim çocuklarımızı
Anlamıyorsun anlamayacaksın
Dinlemeyecek ve beni belki hiç sevmeyeceksin
Her Şeye raziyim

Ne olur çekip kitme K.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/803071/her-seye-raziyim-ne-olur-cekip-gitme.html>

Devrimsel Bir Aşk Söylencesi

Tahir ile zühre meselesine girmeden edemedik...
Kim bilir ne çanlar çınılıyordu uzaklarda
Halbuki öyle sessiz de başlamadı
Kalbimin atışları...
Sen o gün karşıma çıktığında beni bilmiyordun
Bilemeyecektin...
Ben seni tanımazken kalbime inanırken
Yüreğinde hangi yellere esiyordu...
Kılıcı keskin mürekkepten kan damlar
Senin harflerindeki yırtıcı asalet
Bana mutluluk bahş eden dizgeydi...
Leyla mecnunu sevmeseydi başlamazdı hikayesi
Kim bilir hangi dağlarda okunacak
Aşka devrim yapan serüveni
Herkes onun gibi sevmek isteyecek
Mesela ben özgü bir dizgeyle
Seni sevdiğimi söyledim
Ama şiirde kaldı
Kalbimi görmen için aynadan okuman lazım
Mutsuzluk esaretindeki gözlerini
Bir onlara sor !
Yüreğinde küçük bir yer istemiyorum
Aşka devrim diyorum
Geçmişini yakmadan tahtına konmam
Senden bir lütuf asla !
Acıdan kederden uzak olmak istiyorum
Kanayacak yerlerim kalmadı
ama illaki sürüneceksin diyorsan
Geçmişindeki sürüngenler sana yeter
Unutma bir kadın acı çektirmek için uğraşıyorsa
Büyük acıların yangınların kraliçesidir...
Bahardan yana şansım yoksa hazana meyil etmem
Seviyorum dedimse severim
Gölge etmem ! Çeker giderim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/804256/devrimsel-bir-ask-soylencesi.html>

Kırık Kahveler Dizgesi

Kırk günler kırılrsa da kahveler derde derman olsa
Kimsesizlik kimlere özgü ?
Sevdiği halde gidenler hangi yangının esiri ?
Som-kahverengi bir tatlılık
Seni sevmek...
Yapraklar yüzünü örtüyor bu gün
Yapraklar aramıza imzasıdır tanrının
Ve sen kim bilir hangi hançerde saklı tutuyorsun
Seni sevenlerin ödülünü !
Öyle ya ayıp değil sevmek
Ama en acısı da kahpece vuruken zaman
Dakikaların gururunu saylamak !
Her saniye sana yaklaşırken
Akrebe muhtaç bir yalvardır
Zaman dur sevgiye geç demek !
Sevgiye geç...
Sevmeye geç...
Ya erken olan ne ?
Aldığım nefesler erken
Attığım adımlar erken...
Sen hayır derken
Bu akşam biterken...
Mavinin toplandığı kalbime
Hangi boğum hangi kördüğüm
Derman olacak ki ?
Haklısın...
Anlayacaksın
Gülerken ağlamanın ne demek olduğunu
Kırk yıldır eline kalem değmeyen
Ama seni yazmak için bir saniye bile beklemeyen
Kendi mahşerinin içinde yıkılan
Korkusuz bir türkünün çobanını
Boş ver ne geçecek eline
Çıkar ilişkisinden bozma saltanat olacaksa eğer
En azılı anarşisti olurum ben bu şiirin
Kurduğun imparatorluğun hükmünü yazar da giderim
Mürekkebim hiç bitmez merak etme
Sen doldur ben yazarım !

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/804403/kirik-kahveler-dizgesi.html>

Hilal Bakışlı Sevdama...

O hilal bakışlarına kurban
Toprağındaki bereketine nakış olayım
Hastahane köşelerinde kan damlatırken
Cezamı sen kes cehenneme razıyım
Gelin olursun püsküllenir yıldızların
Kar gibi bembeyaz bir akşama düşer
Ülküm bayrağım kahramanlıklarım
Sonra şafak söker türküler mırıldanır dilim
Şöyle bakınca dağların sırasına
Viyana'dan Kandahar'a koşarcasına
Kıratlı kutlu beyler gelir otağıma
Bir akşam vakti nedensiz çalınır kapım
Kimden geldiği bilinmeyen
Bir mektupluk aşktır sazım sözüm
Öyle sevinirim köşe başında görünce seni
Titreyen bir volkan gibi nazik ince bedenim
Hilal kıvrımlı saçlarına dokunsam
Şöyle balaları oynarken bir kopuz raksında
Hareli bir mendile damlatsam gözyaşlarımı
Beni mutlu ettiğin için yudumlasam pınarlarını
Ülkem sevdiceğim can yoldaşım benim
Tütün tarlalarında güneş öperken alnımı
Ağlarına takılarak muradımın
Yunus misali ham meyvadan
Nar gibi kızarmaktır aşk
Ve sen güzel ülkem
Köprüden geçerken gelinler
Salıncaktaki bebeklere umut ederler
Ve öperken dudaklarından çoban çeşmesinin
İki dilim umutla bezeli dert heybesinin
Nakış nakış adıdır aşk
Camiden kışlaya düşerken gün yüzlü çehreler
Allahuekber derken dirilir tüm ümitler
Esnaf lar kepenklerini merhametle açarken
Kim kutsal ruhu alabilir ki ellerinden
Ve çayların rengide sendendir hilal bakışlı nazlı ceylanım
Simidini satarken ayakları üşüyen arslanım
Ceketinde gizlediği nenesinden hatıra çörek otunu
Vatan aşkına nazar değmesin diye gizlediği gibi
Adını bir sır gibi saklayacağım
Sana olan sevdamı
Hep yazdım... Hep yazacağım
Bak yine yağmur başladı ağlıyor musun ?
Güneş bize doğdu görmüyor musun ?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/807081/hilal-bakisli-sevdama.html>

Anka-yı Çınar İmparatorluğuna...

Bir zaman bulutu öyle sessiz sakin
İçerisinde hüzünler dolu
Yılgın bir kuş karanlığı
Kılıcından kalelerin korktuğu bir dev
Yedi cihan içre yorgunluğun müptelası
Solmadan evvel diktiği son gül
Bir eksik yer var sanki maviliklerde
Ve aevle yanarken kanatları
Ruhunu öksüz bırakır saltanat kuşu
Kadim bir esintiyle diktiği heybesini
Örselemeden öperek uyandırdığı gibi
Laleyi en gizli mabedimize taşıyan
Eşi benzeri olmaz imparatorluk
Çehresinde eski güneşleri eritirken
Ay gecesinde Kabe'ye dikilir umutlar
Hurma dalından zeytin dalına
Güllerin imparatorluğu
Hakanlarını erdemle yoğururken
Tüm sanatını aksederken kainat sofrasına
Çitlembik kahvesinde Fatih çarşısına iner
İki dirhem iman doldurur aşk-ı sagarına

Kaz dağlarından sular çekilir
Kalyonlara nefes olur
Yıkılmaz surlar Fatiha ile titrer
Ruh çoktan bulmuştur boyutunu
Ve hissetmektedir an be an yokluğunu
Kim bilirdi dünyanın öksüz kalacağını
Ve kim bilirdi;
İşkodradan düşerken karanfiller
Musuldan yükselirken zılgıtlar
Yorgun bir kahraman edasıyla
Sığınıp kalacağını Anadolu'ya

Çekirdeğini gügercinler okşarken
Bin melisa çiçeğini göğsünde taşır anneler
Toprağa vururken cihanı titreten efeler
Sanki senin ruhunu şâd etmektedir her dem
Kırım'a uzanırsa ellerim kan akıtır gözlerim
Bosnada aevlenen kin ve nefrete
Yunus edasıyla göğüs gerer yüreğim
Ya sabır ya sabır ya sabır

Cevizlerin içlerinde kurt var diye
Ceviz sertliğinden ne kaybeder ki ?
Senin çınarının altında durmayan
Esintinle nasıl vücut bulmayabilir ki ?

Yalanlar perdesini araladığı gün
Conkbayırında suladık vatan mabedini
Gerçekleri acıya bağlayan gece
Öğrendik kim dost kim düşman karanlık kaderini

Üzülme ey çınar ağacının mübarek anka kuşu
Günlerden yas tutma günü değildir bugün
Üzülme maralım al yazmalıım sevdiceğim
Elbet bitecek bir gün bu amansız sürgün

Savaş Büyükgökdere

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/807408/anka-yi-cinar-imparatorluguna.html>

BU SANA SON ŐİRİMDİ

Zeytine damlarken tüm sadeliğiyle tabiata
Göklere bir dem gerek hüznü yaşamak için
Beni ait olduğum sokaklara sorun
Sevdiğim kızın göğsündeki mendil kokusuna
Çeşme başında yanık mektuplara
Umudumu telgrafın tellerine

Hayallerim
Sabah güneşine gülebilmektir
Sevdikçe gözlerinden içeri girebilmektir
Aşk acı bir tat bırakıyor şimdi
Yaşamakmış ölmek
Büyümeğimş ölmek
Yorgun bir dalgaya Ay'la beraber
Yakamozu dize getirmek
Seni bulamadığım gecelere
Seni anlatmamış AŞK

Boş ver aşkı şimdi
Tenine dokunmak mutlu ediyor
Günlük heyecanımı
yalansın koskoca bir yalan
Öyleyse şerefine içmek
Şerefsizlere verilen en büyük hediyedir

Korkma sevda bulutu beni al götür
Mor menekşelerin diyarına
Güllere küstüm bu gece
Bülbüle lanet okudum

Bir orman tümcesi içinde
Ellerim ayaklarım
Dal dal budak budak
Nefretle açarken
Şirin Ferhada aşık olamaz !

Toz toprak içinde kaldığım doğrudur
Hayat işte yoruyor
Ama hiç bir eziyet
Senin kadar acımasız değil

Söyle bana öldüreyim mi içimdeki volkanı
Ruhuma suhuf suhuf indirdiğin kelebekleri
Şiirim tabelasına nakş etmişim
Her dokunuşunda bahar yağmuruna
Adını sayıklıyorum

Başka birini seviyorsun aldım haberini
Delikanlı olduğum günden beri adını
Esirin olduğumdan beri imgeni
Ağzıma almıyorum
Ama şiire girmeyi nasıl beceriyorsun
Beni çıldırtan tebessümüne
Artık elveda
Bıraktım kendimi
Bu sana yazdığım son şiir
Güle Güle akasya dallarındaki leylak kokum
Güle Güle içimdeki volkan
Ebediyete gömdüm seni
Senin açtığın yerde
Benim güneşim doğmayacak artık

Ve ben yalancı baharı oynarken
Adım aklına gelirse eğer
Sakın düşünme beni
Bende mevsimlerin tekrarı yok güzelim
İşime gelirse severim
....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/821550/bu-sana-son-siirimdi.html>

ŞİZO'YA

Nisan vakti cumartesi sabahına yakın
Kedili cümleler kurarken bastın damarıma
Neydi o cümleler bir hatırlayalım
"bir gün iletmesem bile sen al"
Haydi aldığımı farz edelim
rüyalarında bade içerken uyandığını farz edelim
hangi ruh mutlu olmaz ki
şu yalan dünyada kovalarken eşsizliğini
işte öyle bir şeydi sanki
çapraz uyaklı kelimeler kuruyorduk
çok bilmiş değildik haşa !
sadece bildiklerimizi sınıyorduk
öyle güzel çürüyordu ki kainat
öyle paramparça dağılıyordu ki
saatler geçse de durduramıyorduk
ağızdan çıkan cümleleri
ve kötü huylu ne varsa
imgelem olarak düşüyordu
kağıtlarımıza
güzel şeylerdi bunlar ama öyle güzel değil
tüm sıradanlıkları ve yanlışları
özdeş cümlelerle birbirimize haykırıyorduk

Varsın olmasın sonu biz içimizden geldiği gibi
kimseye inanmadan kimseye bağlanmadan
post-modern darbeler yapıyorduk şiir çağımıza
Umut fakirin ekmeği diyordum
Ben ekmeğin de umudu olmasından yanayım diyordun
ben kan doldururken kadınların kalplerine
sen gözlerini çıkarıyordun
öyle gerçekleri falan görmemek için değil
uykun geldiği için çıkarıyordun
benim ruhumu çıkararak yaşadığım gibi
basit sıradan ama özlü ve öznel

Özgürlük heykelinden atlarken kanatlarını kim kırdı senin ?
Veya beni Eyfele çıkaran o buhran neydi
hepsini hatırlıyorum da seni yok eden neydi
biraz çekinik biraz usangaç bir tavır
dünyayı anlamak eşsiz bir sabır

Orhan babanın gözlerinden öptük
Hatasız kul olmaz dedik
ben hatalarımı söyledim
sen hataların umudunu
bilmiyorduk ikimizde amansız yazışmaları
öylece kaldı harfler askıda
öylece titredi sesim
telefonda değil sigara içerken

Bizimkisi basit bir şizo sohbeti
Her insan biraz delidir dercesine...

19.04.İkibinşizo

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/821671/sizo-ya.html>

Acı'nın Tarifi

Bir Nisan akşamında šiire idam yazdılar
Korktu ve sindi ay karanlığına
Artık gelmezdi öyle güzel tümceler
Artık buhranı anlatamazdı zincirler

Gölgeleniyordu ömrüm
Bir serüvenden süvarileri çıkararak
Heves ediyordum
Susarak... hıçkırarak... parçalanarak

Beni vurun gömün karanlıklara
Harfleri başucuma koyun ve gidin
Amansız bir hastalık olsun adı
Dilimde eski güneşlerin tadı

Merdivenler kurduğum yüreğime
Hakikat kokusunu içerek girdim
Yalanları heybeme ektiğim gece
Kimliğime bildiriler serptim

Haydi kalem rükuda dur
Harflere Ka'be yaz
Durma üşenme ne olur
Susmak sana yakışmaz

Telli duvaklı gelin ettim seni
Alnında altın yok
Fakirin parası olmazmış
Şairin hediyesidir namus yongası

Celladıma selam eylerken
Göz kırptığım her bulut
Bana doğacak güneşleri anlatır
Sevda mı ? aldanma yüreğim
Yalan rüyalarda sevda mı olur ?

Kundaktaki bezime işleyen ilahi düstur
O koca yadigar-ı elem
Türküyle dem tutan saz dağarcığım
Gider gelir beni bulur

Öyle ya öpülesidir alnı mabedimin
Sancak dikilmiş kilitli mahreminin
Zincir-bend halkasıdır alemin
Doğruyu gösteren tüm ışıklar

Sabır imanın yarısıdır
Şiirin papatyası...
Gönlümdeki sürgünün mahyası
Özlemle çizilen mapus duvarları

Öfkelenirdim geceleri seni bulamadığımda
Kan kokusu duyardım her solukta
Dünümden vazgeçtimde her anımda
Çınlar sesin bu ebediyetler çağında

Düşlerde bembeyaz âlemde zifir
Ben kendi kendime tutsak
Neredesin be kafir ?
Aşkın milyon yıldır yasak

Semalarında mor bulutlar bulunur

Kerbelası hüzün olanın
Yüreğime gelir matemın yağmurları
Kimsesizlik beni bulur

Olur ya düşersem gurbet ellere
Kemikten duvar ördüğüm günlere
Hatıramı bırakıp da yâd ellere
Sarma yaranı ey nişancı !
Vur beni baştan yarat
Sinemdeki öp öz acı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/822216/aci-nin-tarifi.html>

Bin Kadın Destanı

Haykırıyorduk göklere edanı
Çizgimizi kimselere söylemedik
Bulmasınlar diye bizi
Yıldızlara katılarak
Arasından sıyrılan
mis kokulu mavi ceylandın
Ruha dolarak tebessümlerini
Yaldızlı gecelere işlerdin
Bırakıp gittin bizi
Sarmaşık sokaklar hüzün kokuyor artık
Berrak bir fesleğene dil uzatan
Küçük karıncalar yok artık
Ruhuna set çeksem kar düşer incinir
Bedenine kavuşan tatlı bir tebessümdür hayalim
Mihrabına düşerek alnını öpsem
Çetrefilli göğsünde aşk tanrıçası doğar
Bana bakma öyle
Seviyorsan iki cümle
Sevmiyorsan güle güle

Bazen ağlayışının sebebi bir kadın değil bin kadındır. Çünkü o bin kadın, bir kadının ahıyla yakar seni !

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/822503/bin-kadin-destani.html>

Meryem'e

Bir kaç satır okuduk
Çaya sigaraya müptelaydım ben
O şiire bakıyordu...
İçten anlattı meryem kalbindeki duaları
Ve geçmişin o kırgınlıkları nasılda tatlıydı
Biraz kuş civıltısı eklendi
Bahara çalan yaz mevsimi
Elleriyle getirdi gül destesini

Öyle mevsime bakıyordu
Göklere kim bilir kaç hece söyledi
İçindeki isyanı dindiremedi
Ebedi bir tutku ve his
Onu kendine tutsak etmişti
İlk kez bir meryem duası okudum
Annesinden bahsediyordu
Sonra kalbine dair tüm acıları
Ama lanet okumuyor aksine inatla gülüyordu
Çünkü hayat küçümsenmeyecek kadar kısaydı
Çok konuştuk

Meryem'e bakıyordum epey yorgundu
Bilincine özlem bırakanlar yüzünden

...
Sonra bir başka vücuda büründü
Ben tanımıyorum kendimi dedi
Tanrının büyüttüğü çocuğum ben dedi
Korkmuştum...
Beni cehenneme atan yetki elindeydi sanki
Belki şiirlerim günahı
Şikayet edecekti tanrıya !
Ama onca iftira edenler varken gururuna
Benim gibi aciz bir kulu nasıl şikayet ederdi ?

Bir çay daha geldi gözlerimiz kapandı
Bir çay daha derken onun şiirine kapıldık
İki şizofrenik vakanın şiiri
Aynı şeyleri anlatıyorduk
Dip dibe iki pencere arasında
İkiz yürekli özgür kuşlardık
Aynı acı denizinde boğuluyorduk
Onca yıl habersiz yaşadık
Bir masalda bin çağ devirdik

...
Bir çay daha geldi
Buz gibi yeller esti düşlerde
Efkâr bastı

...
Kırılan ümidimizi yeşertmeye çalıştık
Olmadı...
sonra güneşe bakarak
Kimselere sormadan bir merdivene çıktık
Tren yollarından dem tuttuk aynı trenle kaf dağına
Turnaların memleketine ve kalb denizindeki kimyaya
Çılgık çılgılla bir şarkı tutturduk

...
Bir çay daha geldi
Kapandı gözleri meryemin
Vakti gelmişti
Şiire uyku arası girdi

Tanrıya selam söyler misin
Duamı iletir misin
Bilmem ki

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/823305/meryem-e.html>

İzlerim....

İzlerimi karla örttüm
Türküler söyledim güvercin tellerine
Kekliğe mor leylak bandım
Nefesim pîrlere dem tutar gayrı

Sazıma bir tel ekledim
Yarımden bir buse ile
Gözlerimi aklına mimledim
Yandı gönül sevdan ile

Dalgaların getirdiği inciler soğur bu rıhtımda
Kör bir mavzer şakaklarımda dudaklarımda
Kitapların arasına bıraktılar Homerosu
Tarih düştü kefen yargıcının pusulasına

İzlerim
Tarih kokar
İzlerim
Yanlış kaderimi

Gözlerime çektiler yalan mürekkebi
Bana anlattılar yalan yanlış serüveni
Okuma bakayım
Bir harf düş hakikatten
Zararı olur mu menfaatten

Sahte kadınların dokuları
Bir gecelik demleniyor yıldızı
Ve güneşe serpiyorum avuçlarımı
Yağmur diye kandırıyor kan pıhtısını

Güvercinler balkan mevsiminde
Bayrak tutan pencerelere buğu çiziyor
1912'den kalma bir karapınar
Mazlumların dlinden çağlar durur
Adı ayrılık olan kahpelikten...

Sonra biri gelir yeter !
Zeybeğim kara talihine beni de al
Seni göklere çıkartalım derken
Göklere emanet ettik
Mazlum bedenini

Kalorifer borularında zatürre olmuş
Fuhuş ile karanlığa batarak
Bir put gibi mecali olmadan duran
Güzel delikanlılarımız
Garp dişlisi çıkırdıymış meğer

Karanlığa gerek duysaydık
Hilal uğruna mahpus yatmazdık
Ve rüyaya başlarken güneşin çocuklarına
Mehmedin elifbasını okutmazdık

Bir türkü yüzünden çizildi kaderimiz
Kışlanın etrafına süngüler koydular
Güvercinleri kışkandırır bir gülüşümüz
Çifte gül verir tesbihe şefkat dolar dört yanımız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/823611/izlerim.html>

Karanfil ve Kelebek...

Bir kaç satır karaldım sadece
Emin ol en güzel mevsimindesin aşkın
Gök kırılır camlarına bulut düşer de
Sana uzanan bir nimettir sevda yeli

Kırk buz kütleşi beynimde
Beni alır gider yağmurlar
İraksız bir yelden gelir
Çambudiwip diyarın melal bakışları

Aydından esaslı bir kozalak kovalar
Kimyamı öper bir kaç damla kadın suyu
İklime düşünce anlarsın
Zarardan doğan kimliksiz çocukları

gece yıldızdan arınıktır çünkü
gece bilmemektedir sevgiyi
değeri
gece tırmalamaktadır kaypak heceleri
sen şiir dersin bana terstir bilmece

Okyanusdan kokar kezzap
Tuzdan medet umar insan
Keyfine yoktur balıkların
Bir şişe içinde ölür giderler

Beyaz bir mintan içinde inciler
Deryalarda ömür bilerken
Bir dalgakıran gelir yüzünü öper
Amansız zincirlerdeki küf tanesini

Zakkuma pişman olanı mı istersin
Pişmanlıktan öpülesi dudakları mı
Karanfile ter banıp
Girersin en harem yerlerine
Çetrefilli bir fahişenin

Sonrası mı
Sonu var mı kiraz sularının
Kibrit alevinden doğar
Kırmızı bir yordamanın şarkısı

Kelebekleri sev mesela onlar için öl
Çünkü onlar az bulunur hayatında
Gelip geçiçi olan sensin
Üç günlük dediğin ömürlerinde
Belki en âdi serüven sensin

Kırdığın gönlü tamir etme kalsın
Kırdığın için şanslısın aslında
Kim bilir ne büyük hata edecekti
Ömrünü seninle doldurmakla

Söylenceler bitmez şiirin kafiyesinde
Gider durur hayatın bilmeçesinde
Biraz uyku rıhtımına duman üfle
Biraz mor menekşeyle gülmeyi dene

Kırılan bir ay parçasına
Sana bakan gül goncasına
Öyle bülbül gibi şakı demiyorum
Bir lafz eylesen yeter:

Umudum...

Bir güneşle ceylan derisi kuşanan
Ve beneklerinde kar kuruntusu gölgeleri
Çizgilerinde esirgediğin gelincikleri
Barındıran o eşsiz tanrıçaya
Kadın deme mesela
Kelebeğim de...
Ve kelebeği karanfilden ayır
Birisi ateş diğeri mavidir
Birisi anlık tebessüm
Diğeri ömür boyu özgürlüktür...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/825849/karanfil-ve-kelebek.html>

ANNEM BABAM KADAR SEVEBİLECEK MİSİNİZ ?

-----ÇOCUĞUN DİLİNDEN-----

Ben küçük bir adam
Yüreğinde mavzer yangınıyla büyüyen
Ve hayatta en değerli iki varlığımı alan
Bir hayatın ortasında başıboş kalmışım

Özlediğim yok benim artık
Sevdiğim bir iki resim karesinde
Bana gülümseyen annem ve babam
Adımı söyleyemem
Çünkü öksüz ve yetim duygularım
Buna engeldir

Kırılan pencereden kuşları selamlıyordum
Kırılan testiden su doldurdu en son annem
Sonra gözyaşımı acı acı içtim
Aleve yenik düştü gözlerim
Evimin önünde son kez nefes aldım belki de
Son kez huzurla lokmaladım bir tas aşımı
Ardı sıra silah sesleri içinde
Kör kurşunlara yalvarırcasına
Ne olur bana zarar vermeyin

....

Benim anne babamdan ne istediniz ?
Kimselere zararı yoktu
Küçük kardeşim gibi
Ben de küçüktüm
Dünya dediğiniz cehennem yuvasında
Acının ahkam kestiği Kerbela pusulasında
Akrebin kısılcasına beni neden aldınız ?

Siyah elbiseli adamlar bir şeyler söyler
Ben anlamam etmem
Şekerden şekeri var mesela
Annem babam
Ama artık yok onlar da
Sabah yollara düşecek evine ekmek getirecek
Ve duasına beni de katarak şükür edecek
Dağ gibi adam yok mesela
Beni kim öpecek ?
Namlusuyla kan kusan askerleriniz mi ?
Elimden kim tutacak ?
Pas küf kokusu bombalar mı ?

Bir yorganım bir battaniyem kaldı
Ama ben inanıyorum bir gün annem ve babam
Elimden tutacak yine
Yavrum diye sarılacak inanıyorum
Kimse bizi ayıramayacak
Sokak lambalarında kitabımı okuyacağım
Ve bir gün daha doyduğum için
Rabbime şükür edeceğim

Kırık bir testiden damlar gibiydi dünya
Kan kusuyordu irin irin akıyordu güya
Ama yoksulların göğsüne işlemez şarapnel
İmanları çelikten bir zırh gibi kükrerken
Bir kırmızı gül yeter kainatın suresini okumaya
Bir damla gözyaşı imanımı perçinlerken
Adımı Hüseyin koyun Kerbela da düşeyim ben de

Annemin eşarbını babamın tütün tabakasını
Yere düştüğü günün intikamını
Kalemle alayım !
Toprağa düşerse yıldızlar
Bir hilal doğar içlerinden
Ben annemle babamın hilali
Mazlumların ihtilali olacağım
Sizin papyonlarınıza ve purolarınıza inat
Zafer İslamındır diye haykıracağım !
Küfür ehline düştüğümüz günden beri
Kimlere kaldık ya Rabbi !
Dosta düşmana inat yüzümüzü güldür
Sancağımızı düşürme ya Rabbi !

Telgrafa kuş konacak bir gün inanıyorum
Gökyüzünde bulutlar dans ederken
Rahmet duasına çıkacağız biliyorum
Elime ekmek geçecek ve buğusuna
Hakikat yazacağım biliyorum

Halepli mazlum benim adım
Karanfillerle dolar sokaklarım
Elma şekerinde tadarım dünyayı
Ve annem babam....
Onları bir gün olsun unutmayacağım
Ve onları bu toprağa düşürenleri de

Şimdi şahit ol Ya Râb...
Doğan güneşlerin hatrına
Bayramı müjdeleyen Hilale
Kerbela'da düşen Hüseyinin hatrına
Uhud'da Hendek'de ilk şühedalara
Annesinin sütüne hasret cennet-i ukbaya göçen
Ebubekirin Tuğba ağacında salıncak kurduğu
Nûr dolu savaş bebeklerine !
Bosnada Lâ ilâhe illallah diyen
İzzetin neferlerine
Uygur Arakan Filistin elinde nağme nağme
Yurduna, kimliğine sarılan
Nice Türkmene ve müslime
Kırbacın değdiği her mazluma
Ve Bezm-i eleste verdiğimiz
Sözlerin hatrına !

Evela çocukluk hayallerimi bularak
Son nefesini veren anneme babama
Dalgalanan bayrağıma sahip çıkacağım
Ve sonuna kadar hak olan davayı güdeceğim
Elimden eksik olmayacak kalem !
Ve bir gün evet bir gün
Bu toprağa ben de düşeceğim
Düştüğüm yerden dirilt beni
Binlerce fidan bitecek üzerimde!
Bir duyan bir daha dinleyecek
Dilimden düşen son nağmeyi

Mazlumların davası görülür elbet !
Ey gözü yaşlı dünya
Ey koca köhne sandalyeler !
Benim yüreğimin yangınını nereden bileceksiniz ?
Soruyorum size
Annem babam gibi sevebilecek misiniz ?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/826952/annem-babam-kadar-sevebilecek-misiniz.html>

Ekmek Param Karadır Benim....

Ekmegini taştan çıkarırdı Emek Ağabey...
Sevdası bulutlarla örülü güneş dağarcığı
Adını bile bilmediği sokaklardan geçerek
Bir lokma ekmeğe pençe vurmak için
Gece gündüz işlerdi elleri...
Sevdası bir tas çorba ve akşam gezmeleri
Yavrusunu eşini yanına alır ve yıldızları saymaya giderlerdi
Bir gece ansızın yıldızları karardı
Pamuk şekeri kan rengine döndü
Eşinin yazmasına gül-yaşları döküldü
Binlerce kat aşağıdan
Binlerce toz yığından
Nefesini duyar gibiydik sanki
Nefesi yakıyordu yerin üstündekileri
Acıyla kederle sarılarak kasketine
Ümitlerini sabahlara gömdü
Dayanamadı fazla
Bir iki saat geçmeden son nefesini verdi
Yoktu artık ama yokluğunu bilmiyordu kimse
Vardı belki de varlığını biliyordu herkes
Akşam üzeri yavrusuna sarıldı ruhu
Herşeyden habersiz salıncağında
Kundağında binlerce çocuk gördü
Öptü kokladı sonra ayağa kalktı
Cennetten bir dem geldi yüreğine
Sürur içinde yudumladı vardiya çayını
Allahuekber düştü dilinden
Buna da şükür ya hiç göremeseydim yavrumu ?

Anneler....

Onlar ki yüreklerinde taşıdıkları yavrularını
Kara toprağa kömür karasına emanet ederek
Kaderin ördüğü ağlara yakalanan kelebekler
Sevgi dolu ümit dolu yarınlara
Aşına olmayan bir ağıtla merhaba dediler
Yavruları nefes alamıyordu
Sokaklar dar geliyor
İkna etmiyordu oğullarının fotoğrafları
Yakarışları ile zembem yağdırıyordu
Soğuk ve kül dolu meltem rüzgarlarına
Ama olmuyordu olmayan bir şeyler vardı
Gözlerinde ümit dolu bekleyiş
Yerini acı bir yok oluşa bıraktı

Eşler...

Daha doyamadım diyordu
Doyamadım yavruma çocuğuma eşime
Ondan kalan hatıralar birer eksik cümle
Boğazda düğümlenen ve yumruk olan
Derin bakışlarında elem ve keder...
Gelinliği kömür rengine
Gözleri alev alev kırmızı
Yandıkça yanıyordu saçları
Şimdi geceleri yıldızları nasıl sayacaktı ?
Bir sıcak yuvanın hayali
Nasıl canlanacaktı

Çocuklar....

Ağlıyordu
Çocuklar

Ağlarsa
Ŗiir biter...

Soma'da kaybettiğimiz maden Ŗehitlerimize bir kez daha Cenab-ı Allahtan rahmet dilerim. Acılı eŖ dost akrabalarına sabırlar ihsan ederim. Milletimizin baŖı sağolsun Allahım bize böyle büyük acılar yaŖatma sen her Ŗeyi bilen iŖiten ve grensın...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/829688/ekmek-param-karadir-benim.html>

Limanlarda Korkaklar Olur

Limanlarda korkaklar olur
Hayal imparatorlukları
Limanlarda korkaklar olur
Geçmişe dair söylentileri
Geleceğe dair korkuları

Limanlarda korkaklar olur
Özlemlerini abarttıkları sofralarında
Bi-perva ve şikayet içinde
Yudumlarlar mutluluk şerbetlerini

Limanlarda korkaklar olur
Güneşin doğmasını karanlık bilirler
Ay parçasına binlerce methiye düzerler

Limanlarda korkaklar olur
Ve işgüzarlar kolaçan eder etrafı
Bir söze kanar bin nasihate kıymet bilmezler
Gözlerini sahte damlalar aralar
Göğüslerinde ferahlık dedikleri acziyet !

Limanlarda korkaklar olur
Aşkın kıymetini bilemezler onlar
Sevda, yanlış zamanda açan çiçekler gibi
Solar gider onların ellerinde

Limanlarda korkaklar olur
Sığınaklarını tanımadan
El etek öperler
Bilmedikleri tanımadıkları erkeklere

Limanlarda korkaklar olur
Hep bir bahaneleri vardır
Burunlarının havada oluşuna
Sürekli en iyi olanı arıyorum der
Halbuki balçıktandır bedenler

Limanlarda korkaklar olur
Zevkini terleyene kadar; son şaraba kadar
Yaşadıktan sonra namus bekçisi olurlar

Limanlarda vicdansızlar olur
El-pençe divane olduğunu bildiklerinden
Asi bir köpek gibi saldırırlar en güzel duygularına
Sürekli yeni sayfa açan müverrih gibidir
Evvelki sayfanın mürekkebinin dudaklarına vurur

Limanlarda ihanet-amizler olur
Gökten yıldız düşse ellerine
İffet bahanesiyle saklanır
Gece vakti bir karanlıkta salıverir
İfşa olmamış tüm sırlarını

Limanlar karanlık ve boğuk
Limanlar aldatanların medet yuvası
Sevdikçe tiksiniyor insan
İhanet rüyasının kahraman heyülası

Suç bulurlar, çare bulamazlar
Ağlarlar, sustururlar
Kendilerine muhtaç hissettirmekten
Zevk duyarlar acı çekmenden

Limanlarda solgun bir güneş ararsan
Yitik bir umudun efendisine bak
Oysaki ne güzel hayalleri vardı
Mertçe ektiği topraktan
İhaneti kırbaçlıyor şimdi
Ve
Rüzgarlar...
Limanda unutilan her sevgiliye
Canını acıtan bir rüzgar yeter
Kırbacına bin dua !
Yansın tüm riyakarların alayı

Moda dedikleri tüm her şeyi
Ahlaka tuttururlar
Günaha da kalıp bulurlar
Bir defadan bir şey olmaz...

Ve sen...
Sevme kardeşim
Daha ne diyeyim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/836687/limanlarda-korkaklar-olur.html>

Hilal-i İstanbul

İstanbul medeniyetin dişlerinin çıktığı muazzam kale
Kainatı kuşatan saltanatın güneşi
payitahtın örselendiği kilitli medeniyet hülyası
Fatihin başlattığı hükmün rabıta eylediği eşsiz sanat
Akdenize sularını akıtarak kendinden parçalarla
Gemilerle limanlarla imzasını attığı eşsiz coğrafya
Bir ilahi kalemin kaderi onun elinden mürekkep damlatır
Hakikat ve ilim yolundan doğan mukaddes yer kabuğu
İstanbul...

Halepde Nabiyi görür gözlerin...
Uzaktan kırçıl görünür hurma bahçeleri
Ekmeği kadınlar yoğurur elleriyle
Sevdiklerinin sofrasına huzur dilimler
Bir kaderin deryada yalnız bıraktığı
Bir lütuf boyutunda öperken ay şavkı
Öylece isteklerin olur Halebi görünce
Kudüse vardır ayakların Kudüs ki en ince tasavvurla
Bilmem kaç sene evvel Selahaddin Eyyubi ile
İşlenmiş bir nakış gibi parlar ilahi dinlerin sancağında
Yavuzdan eser yellere Mısra bakar kuleler
Peygambere kutlu müjdeyi hilal-i aşk ile
Bir va'z verir cümle kainata Bilal-i Habeşi

Öyle bereketlidir ki bir taşını tutsan
Kumdan bir kainat çıkarırsın Nil havzasında
İskenderiyeye hükmün bilim ışığı yansır
Kabaran dalgalar harfler gibidir
Sahilleri yaladıkça kurutur cahiliyeden kalma sonbaharı
Trablus Şama uzanır gider bir serüven
Saltanatın kaynağı saltanatın şulesi
Oralara mektep olur doğar
Barış ve huzurun hilalcesi

Ver elini Habeşistana gidelim
Nilin öpülesi dudakları oradadır
Ve kraliçe namında bereket verir
Güller sümbüller doğurur kollarından
Bin çocuğuyla merhamet saçan
Kızgın bir renkle toprağı eller
Keyfine diyebilecek yoktur
Takvimlerin önemi yoktur
Anasının sütüyle emzirdiği sübyanın
Hasretini bildiği için
Yıllardır göz yaşlarıyla besler Havza-i Mısır

Trablusgarpta ezan sesi
Trablusgarpta en ince motiflerle karşına çıkar
Elinde tamburu ile bir arab
Nağmesine motif motif hilal işler
Huzuru bulunca güler
Ama yüz yıldan beri kan ağlar
Sahralar Habeşistan Fildişi
Kim soracak bu amansız gidişi ?
İkliminden Akdenize düşen yağmur damlası
Kuru toprağa can verirdi
Şimdi kuru toprağa can veriyor
Binlerce masum Habeşi

Tuna nehri nasıl akar şimdi ?

Nasıl sürer Bosnaya mavi seccadesini
Öyle ki sen duanı bırakıp boğazdan ileri
Bin dua ile yollardın gemileri
Bir hain rüzgar kopardı
Makedonyadan Arnavutluğa
Selanikten Kıırma
Kılıçlara güller gösterir
Tekkelere dervişler gönderir
Esirgemezdin ilahi hükmünü
Bosnada köprü olmak vardı şimdi
Yürüdükçe ayaklarından nurlar akarak
Elinde bin yemiş ile
Tüm ocakların babası hükmünde
Zdravo ! diyerek
Sancaklara sarılı muştuyu uzatmak isterdim
Türküler işlediğim kanaviçeye
Hilal işlerim gayrı dedi nenem
Çünkü hasretiz biz göklerdeki sancağa
Kandillerle ararız Drama köprüsündeki rahmet duasını

Bir vatan dilinden belli olur
Dilimin yayıldığı tüm kainata selam olsun
İstanbul pay-i taht sen hükmünü
Balkanlardan deşt-i Kıpçağa
Oradan Hint denizine
Habeşistana Arap Afrikasına bir seda ile
Haşr ederek kurduğun bu hilalin
En temerküz noktası
Ve noktaların noktası Ayasofyadır
Ayasofyada okunan dünya barışı fermanı
Mazlumların rahmanı, çaresizlerin dermanı
Gözlerim yaşla bakarken bin gözlü diyarıma
Merhaba diyorum doğacak güneşin sabahına
İstanbul
Al beni de mürekkebin olayım
Bir varağına elif, dal, mim
Âdem olayım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/837710/hilal-i-istanbul.html>

Mektup Yansıması

Kimden geldiği belli olmayan
Bir mektup aldım bugün
Sevdayla tutuşturulmuş
Merdiven kiskacında
İki kanatlı bir periden

Gitmiyor bahar sensiz diyordu
Kardelenler kan damlatıyor
Öpülesi dudaklarımı
Ela gözlerin sarmıyor

Çeneme bir hücre düşürdüğünü hatırladım
Saçlarıma dokunduğun geceden kalan
Çınar yaprağı gibi
Sarardı soldu ömrüm

Mavi ilikli bir yazdan
Kimsesiz bir çocuk doğurdun
Soldurdun penceremdeki gülleri
Kilitledin şiirimdeki heceleri

[italik]Sen adını bilmediğim
Bir yas davasında
Hükmünü gözyaşlarımla beraat ettirdiğim
Umarsız kraliçem !
Aldım mektubunu

Sana bakınca dağların karı erir
Münbit bir bahar kovalardı
Kış meltemini
Haklısın sana bakmıyor gözlerim
Baharın adı anılarda kaldı...

Kuytu köşede iki başak tanesi almışsın eline
Öperek uyandırmışsın mavi kedileri
Şiirin bam teline basmışsın kraliçem
Sana yazmadan dizginlenmez biçem !

Sükutuna alışkın olduğum için
Feryadını duyamadım
Köprüleri yaktığın günden beri
Kilitli durur tabancamdaki gül mermisi

Seni vurmam an meselesi sözlerimle
Ama yapmayacağım kraliçem
Eskitme geride kalan günleri
Sevmeyeceğim artık seni

Unut artık kokumla doğan çocuklarımızı
Uçurtmalara adını yazdığımı
Solgun bir gülden bahar geri gelmez bilirsin
Bilirim ölsem de seveceksin ölmesem de

Sana göç katarından yazıyorum
Vagon bekçisine emanet ettiğin mektupla
Kara dumanı kör talihime ekliyorum
Unut beni kraliçem elveda....[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/837903/mektup-yansisi.html>

"Güle Güle" Devrim

madem ki ısrarlısın gözlerine mühür vurmaya
madem iki cümlenin yüreksizliği bu kadar kolay...
bir dem duraksama, tut yıldızları
sonsuz olmaya bak
bir kalpte huzur bulmuyorsa düşlerin
yağmurlar yağdırsa bile gözlerin
önemsizdir.
Bir defa kırılmak onursal bir eylemdir
Bin defa ezilmek devrim gerektirir !
Gülmek bir eylemdir
"Güle güle" devrim !

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/850347/gule-gule-devrim.html>

MUŞTU BENİM ANAHTAR KALBİMDEDİR

Bir yaprak düşer toprağa
Kimselere minnet etmeden sarardığından
Ve hiç bir güneşi sevmediğinden
Yalnız bir su damlasıyla karar kılar ömrüne

Uzun yıllar geçti dedi mor dudakları
Bu topraklarda güller açmayalı
Çok yağmurlar yağdı
İhaneti perçinleyen

Bir yavru çam tohumu kadar mağrur
çınar gölgesinde nefes alan
Ak benekli ceylanlar
Şimdilerde iki günlük uykulu bebekler gibi
Sabır kavramıyla beşik yazgılarını
Kara kalemle yazıyorlar

Sular göklere elçi gönderiyor
İnanmış bir kaç el yordamıyla
Türküler ardiç, meşe kokusuna hasret
Başak başak büyüyen ateş yürekler imparatoru

Kırmızı ve sisli gözleri hülyasını
Dirsek boyu uzanan nasırlarını
Ve tüm yoksul bakışlarını bir günlük kiraya verdi

Zordu leylasını kaybeden mecnun olmak
Taş kalpli mağaralara ait gümüşî renklere
Mezar kokusunu devşirmek

İnsan diyorum
Nesfine yenik ve yorgun yapay bir hayat
Adem diyorum ceylanları okşayan kalp!
Şimdilerde avuntusu zamane ritüelleri
Değişen bir şey yok aslında
Aynı gök aynı toprak...
Değişen ademden insana
Varlıktan yokluğa
Süreğen yoz bir ekmek tadı
Tuzu Kerbeladan kopmuş
Pompeiden yanarak gelen
Reform rönesans görmüş
Akillikten uzak entelijans
Ve bizdeki papağanlar

Kimsesiz kaldığım doğrudur
Kollarıma mıknaş bağlayan
Makine ömrümde
Nefesten öte medeniyet çekmeliyim

Berlin Duvarını yıkan garbın kutlu çocuklarına inat
Kainatın anahtarını besmele ile açmalıyım
Muştu benim muştum
Hilkatim can çekişmemeli
Gazdeden sedama eklensin !!!
Masum sıbyanların şen kahkahası

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/858761/mustu-benim-anahtar-kalbimdedir.html>

Sevilmişler limanında yalnız kadın

Hatıra geldikçe mazinin güler yüzlü şeytanları
Aklıma söz geçiremeyişlerim gelir
Hüzün dolu kristaller
Bu akşam kapımdaki gizli şeytandır
Ve ne desek boş
Bir kere düştü mü insan
Sevgiyle doğrulamıyor
Beklediğim için özür dilerim
Beklediğim onca güzel şeyden vazgeçemedim
Saati sonsuza kurmuşsun
Ağır bir korku limanında
Mısal: sensiz olmaz mekanında
Boş bir levhasın kimler gelip yazdıysa
Hep o yönde kalmışsın
Yani gemileri yakanları görmeden
Gemilerini terk edenlerde kalmış yüreğin
İmbat mevsiminde açan talihsiz yoncam benim...
Sevmeyi sevmeyi hak ediyorsun
Aldırma dalgalara adını ismarladım
Ay doğanda gelip saçları okşayacaklar...
Periler ülkesinin menekşesi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/859324/sevilmisler-limaninda-yalniz-kadin.html>

öyle bir şiir işte

Bir yağmur bir tütün ve bin efkar
Neredesin sen kimlere sorayım
Adımı unutmuşsun
Kahve nöbetlerimi
Sürükleyerek gidiyorsun...
Hayatımı ve onca doğmamış
Adını koymadığımız mutluluklarımızı

Bir güneşi yaprağa emanet ediyorsun
Çifte gülleri bana emanet ediyorsun
Ellerimin arasından kaybolup gidiyorsun
Duvarlarda adını sayıklayan onlarca peri
Nasıl ağlıyor ince ince yağıyor kederi
Korkumu gerçeğe dönüştüren
Kim bilir nice sayıklamanın sahibi
Sen !!!!! Evet sen
Uzaklara kar yağdı mı çayımın demi solar
Odaya sensizlik çöker halkavaridir hüzün
Ve senden gelir yine çisemler hazanı

Oy benim canımı hiçe saydığım ceylanım
Neredesin bir ses ver lütfun gelir diye beklerim
Şarkılara ne hacet adını söylerim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/862040/oyle-bir-siir-iste.html>

üç nokta Eleni

Uzaklara giden o karanlık düşlerime seni çiziyorum
Zehir gibi doluyorsun gözlerime
Aklımın saat gibi çalıştığı
Ver yansın saatlerinde
Menekşeden öte kar baharısın

Rengin mavi ve bulanık
Şimdi sükut ve ölüm kokuyor sokakların
Sen ızdırabın okşadığı
Çelik yapraklı iki damla ateş
Ve ben boynu bükük suların imdat çılığı
Ey rüzgar neden
Zor geliyor avuçlarını yüreğime koymak
, zor elbet nokta nokta nokta
Öyleyse geçersen sevda yüklü limanlarda
Mendilinden kan damlasın
Benim tutsağım körpe bedenim olamazdı
Şu boğaz iki büküm öperken güneşi
Çağla koklamaya giderdik seninle
Ve ılık bir yunan kızı egemden yürüyor
Surlara ait gedikleriyle
Mor döller bırakıyor avuçlarında yüreğim

Sıcak bir çaydan kalan buhar gibi
Münbit göğüslerine değıyor
Aşk kokan yasemen
Ama sen sadece yüreğinle
Öp beni
Dudakların kaderime kilit vursun
Ben sadece nokta nokta nokta

Gelmez artık çiçekli baharlar
Hayalinde anarşist bir bakire
Aşkımın dilencisi
Ağlamak sızlanmak nafile
Üç noktadan yazdığını biliyorum
Üç nota gibi
Üç küçük nokta
Gözlerine değımiyor artık bahar
Üç küçük nokta
Sözlerimden geriye kalan

...
Öyle ya paranı kazanmak zorundasın
Egenin mavisinden sanane
Üç nokta dur biraz gitme
Birlikte bakalım
Mercan gözlerine
Ben seni sen beni öp
Sonra başlasın şarkılar
Kafiyesi üç nokta
Aşkı üç kıta

Bırakıp gittin beni Eleni
Öyle ya sen
Üç nokta
Hem A.ş.k
Hem y.o.k

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/864977/uc-nokta-eleni.html>

Gökmavi Kokuyorsun

Gökmavi kokuyorsun !
Sözlerime bakma
Afitaba ihanet eder gözlerin
Hançerli bir heyüladır !

Fena ıslandık bu gece
Yıldızları saçlarında hissettirdim
Sokaklar mağrur
Öpülesi bir mabed...

Gökmavi kokuyorsun
Dalgalandıkça üşüyorsun

Suskun bir ıslıktan öteye giden...
Söylenmeyecek sözlerin var

Bir gün de benim için bir cümle kur
Benden aldığın gurur
Kilitlenmiş
Paslı aynadan
Ruhuma yansıyan
Acı bir tebessüm artık....

Gökmavi kokuyorsun
Özlüyorum seni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/865697/gokmavi-kokuyorsun.html>

Sonbaharım Güvercinim

Son bahar kahvemizi yudumladık sevgilim
Sen güneşin ilk ışıklarına saçlarını
Ben ruhumu gözlerine bıraktım
Martılar ıslak martılar özgür ve mağrur
Maviliklere adım adım yaklaşıyorlar
Bir balıkçı konçertosu ağlar kadere gülümsüyor

Şimdi o engin gözlerine şafak baskını gibi düşen
Karanlık ve yıldırım kokulu sokaklarda
Cam güzeli gibi açmayı bekliyorsun
Benim titrek bir mum ışığında
Aşkıni hecelemeyi öğrendiğim gibi

Yolun sonunda yine burada
Sabah kahvemizi yudumluyoruz
Türkümüzün adı sonbahar
Uykusuz bir geceden
Elime geliyor ellerin
Sonra gözlerimi kapatıyorum
Ellerin ıslak güvercin

Neden demiştim neden seni seviyorum
Sessizliğinde buğulanan camlara
Adını heceleme için
Neden demiştim neden seni seviyorum
Seni düşünürken geçen zamana
Dalgaların hatırasına
Gözlerine sensizliği anlatamadığım için

Bu kumsal çok gece yıldızları avuçlarına bıraktı
Saçlarında sabahtan düşen çiğdem kokusu
Ve bana uzun uzun bakarken yakamoz utanırdı
Ellerim avuçlarında ıslak güvercin
Ağlama sen
Seni gözyaşlarından öperim

Orada bir balıkçı saçlarını örüyor şimdi
Denizden en sevdiğin mercan çinekop
Güneş senin renginde şakaklarımda
Dağlar kokundan çalmış
Her yer zambak
Çocuklar geçiyor ardımdan
Bizim türkümüzü öğrenmiş
Dillerinden düşürmüyor
Ve sen
Sen yanıbaşımdayın
Sadece ellerini tutamıyorum
Gözlerimden gözyaşlarını tutamadığım gibi
Neredesin sen sabahım
son kadeh şarabın dudak izlerini
Radyoda senin nağmeni
Hani diyordu ya bir kızıl goncaya benzer dudağın
Hep saklıyorum
Şimdi sonbahar kahvemi içerken
Islak güvercinim
Seni yazdım
Yazım baharım hazanım
Bir gün geleceksin
Ve ben seni burada bekliyor olacağım
Beni düşünme

Sen varsın yanımda

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/869241/sonbaharim-guvercinim.html>

Seni Ben Yazarım Kadınım

söylesene güzel kadın şiir nasıldır bahçende
hangi gazeli okuyor rakipler
sümbül mü diyorlar saçlarına
gülden daha tatlı mı geliyor dudakların
kim kokunu alıyor şimdi ?
ben kadehsiz bir şiirle
sarhoş ederken seni
onlar şaraba boğarak
senin ruhunu mu içiyorlar

içsinler kadınım
sen beni unuttun
papatya gibiydin
yâd ellerde biten gül oldun
benimdin
başkasının esiri oldun
sana müstehaktır demeyeceğim
ellerimle yazdığım bu şiiri adını söyleyerek
kin nefret kusarak kirletmeyeceğim

hatırama dokunma !
kirletme onu
şiirse ben yazarım sana
gayrılara bulaştırma heceleri

saçlarından örülü kaderine
melekler insin
gökyüzüne nefesini bırak
maviyi çek
huzur bul sevdiğinle
dudaklarına şiirim gelsin
şarkılar başka
bedenler başka
sokaklar başka
ama şiir aynıdır kadınım
ve seni seven seni yazar
sevmeyen basitçe seni yaşar....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/870321/seni-ben-yazarim-kadinim.html>

Güçlü Bir Kadını Sevmek

kime sorsam aynı cevap
bir yudum şarap ile kim mutlu olur ?
keskin bir ses
dokunası bir bezek
ben bilmiyorum adını
sadece hatıralarınla yoğrulan bir aşk

Güçlü bir kadına dokunmadan önce
Baldıran zehrini tat dostum
Nazına niyazına erdem gerek !
Sana ihtiyacı yoktur
Sadece tomucuklarını saçabileceği bir liman ister
Öyle güneş doğmuş ay yakamozu çağırılmış
Bin hareli bir tebessüm ile karşılamışsın
hiç fark etmez...
Sadece tomurcuklarını saçabileceği bir liman ister

Ruhunun ayinesinde huzuru ve maviyi göreceksin
Elini tutmak kolay yüreğinden yakalayacak
Kimsesiz bir yavruyu kucaklar gibi
Isıtacaksın avuç içlerini
Öyle öpmek de kolay
Alnından öperek kadını diyebilecek misin ?

Sen sen ol hazır değilsen
Güçlü bir kadına dokunma
Çünkü onun ruhunu yapmak zor
Yıkmak imkansızdır...
Kalbini çalmak zor
Aldatmak imkansızdır...
Senin ne renk kravatın olduğunu
Hangi adımı önce attığını
Ona sevgiyle baktığını
Senden daha iyi bilir

Güçlü bir kadını sevmek zor...
Senden isyan cümleleri duymak istemez
Çünkü her soruna bir çözümü vardır

Ve ilk adımı senden bekler
Koruyamadığını ve aciz olduğunu anlarsa
Vay haline
Sevgisi biter de
Saygısından oturur masada
Bunu sakın yanlış anlama
Edebinden yüzüne söyleyemez
Sevmediğini
Ve senin anlaman gerekir
Bu işin artık bittiğini

Kalbinde bir kaç volkan parçası var diye
Hele hele güzelliğine aldanarak
Güçlü bir kadına dokunma aslanım !
Pabucunu dama atmasını da bilir
Başına tâc yapmasını da

Bir gün yağmur yağarken rastlarsan ona
Emin ol ki yağmurun ıslattığı bedeni
Gözyaşlarından ibarettir
Güçlü bir kadını sokak ortasında
Zır zır ağlarken

Göremezsın
Seninle konuşması mı? imkansızdır
O yalnız zamanlarda ağlar
Haberin bile olmaz
İki de bir nasılsın diye sorma !
Bilirim ki sen üzülme diye söylemez...
Saçını bir kelebek hüvviyetinde okşa
Ve dudaklarını gözlerine değdir
Anlarsın ağlayıp ağlamadığını
Hırsından mı öfkesinden mi yoksa aşkından mı

Bir kadını ikna etmek zordur
Sevmeye sevmeye
Güçlü bir kadını ikna etme sakın !
O seni gördüğünde çoktan kurmuştur hayalini
İki göz odadan
Çocuk seslerini nasıl duyacağını...

Dedim ya onlar tabiat harikası
Senin hayallerini bilir
Ve hayallerinin bittiği yerde
Neyin ve kimin olacağını da bilir
Senden aynı şeyleri istemez belki
Ama dedim ya
Nasılsın diye sorma
Gözlerine dokun bırak o başlar veryansına
Anlatır anlatır anlatır
Sen dinle
Sadece dinle
Öteki kadınlara verdiğin telkinler güçlü kadına sökmez !
O bilir yapacağı işi
Sen sadece dinle

Kimsenin bilmediği bir söz duyarsın
Bu ne demekmiş ? Deme !
Anlamaya çalış
Güçlü bir kadını sevmek gerek
Gücünü kendinden alan erkek
Şu an huzuru öpüyor her akşam
Çay bardağında

Ve minik tomurcuklarını
Asla ihmal etme
Çünkü kadın tek başına yaratmadı onları
Seni her daim görebilmek için
Bir benzerin bir sesin ve ruhun olsun diye
Sana benzer tomurcuklar verdi kucağına

Sana tavsiyem
Güçlü bir kadını sevmeden önce
Bin kere düşün
Ve
Güçlü bir kadını sev kardeşim !

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/873116/guclu-bir-kadini-sevmek.html>

Kurtuldum Senden...

[ikiyanayasa]tutsak bir dalgasını serbest bırakan deniz
mavisine can yongasını katmıştır
kar etekli mor dağlardan
iki dirhem buğday başağı gibi
maviye ulaşmanın heyecanı

yokluk bir çemberin içine gizlenen
şarkının nağmesinden çıkıp gelerek
lalelerin bam teline dokunan
vicdansız bir tebessüm gibi
aralıyor kilitlerimi

duman renkli kayıklar
sahildeki deniz yıldızına yakın
adalardaki yudum yudum
tavşan gözlü şaraplara inat
göz kırıyor sensizliğe

gün batımını içiyor kayalar
kırpiklerinden toz pembe ruh damlar
kasırgalara meltemdir
yüreğe açılan her yelken

bu sefer öyle olmadı
kimse ayrılmadı limandan
kokunu içime çeke çeke
kırmızı şalından
öteye geçmedim

vardın o an
işte meltemle kanım kaydadı
ne bileyim
türküler söyledim kulağına
öptüm durdum

bu sefer ihaneti yudumladım
baldıran baldıran
kurşunlar içiyordum
ihanet kör anarşist
ben sevdama yenik düştüm

sigara ateşi renginde bulutlar
ufka doğru merhaba diyor her nefesimde
soğuk bir yangın yerine çevirdi
küllerinden yaptığım heykeller beldesinde

çifte kavrulmuş aşkın lezzetidir
seni bana kilitleyen
kaşlarından ötede ufuk çizgisidir
mavi gözlerini ruhuma çizen

üzülüyorduk
batışında her bir geminin
ağlıyorduk masumca
bir şarkının nağmelerine
bin mânâ yükleyip
ovalıyorduk gözlerimizi

güzeldik itiraf etmem gerekirse
limanlarda limon çiçekleri kokuyor
bilirsin ben çok severim
mürekkebimi örten

kokusuz elvan saçlarını

yüreğime çisil çisil ektiğin rüzgar
durmaksızın tırmalıyor işte
sevme eylemini
öğrendiğin gece
denizden bir yudum iç !

mavi.. kara.. morcivert
külümü yeni bahara ört
sensiz kardelen yaklaşır
seninle lavanta ruhuma kement

haydi uğurlar olsun
biletini kestiğim gece bu gece
şafağa söyle akrebi kudurtsun
âfitaba dargınım bu gece

[alt_cizgi]YÜREĞİN[/alt_cizgi] yok senin
sevemezsin
Kalbin söylese de
Geçit vermez dilin

Kim bilir kimin koynunda
mum gibi eriyorsun
ıslak hayallerinde gurur kalmamış
bu gece beni çağırıyorsun

senin defterin kapandı bu gece
şiiir mi ? ona gelince
sana biriken son kinime
motif motif çizdi

onulmaz yaraları
kalemimden çekti gitti...[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/875901/kurtuldum-senden.html>

Bir Damla ıgdeme Muhtaç Ettin Beni

Korkuları yazalım yeniden sevelim
Önce kuru bir dal parçasını
Menekşe dostuna teslim edelim

Şarkılar yazalım yoruma ümit katalım
Öldürelim tüm gençlik şarkılarını
Bir dumanı kalsın sigaranın

Oysa masum gülüşlerinin altında
Koca koca yalanlar dolu
Harflere sığmayan aşklar varmış

Olsun dem tutan bir karanfil
Zikir nöbetine aşınadır
Ölüme davetiye
Geceye ihtişam katar

Karanlık özgür ruhlara dokunmaz
Kim bilir burada yitip giden
Tutsak ihanetin sancısı
Beni vurur apansız

Demir yüklü bulutlar
Bakır tonlu krizanteme
Tortu tortu ilmek ilmek işlerken
Sevmek günahdır

Günahım seni terk eden
Ağlayan masun çocuk silüetinde

Tek mısıraya muhtaç ettin beni
Ömür defterime mürekkep
İhanet kısılcısına hançer
Gözlerine alev diyordum

Küllerime hangi rengi verdiysen
Baharda açan tüm krizantem
Bana benziyor

Ne yaptım sana
Huzurumu güvenimi nasıl aldın koynuna

Dur bu şarkının nakaratını alma benden
Daha çıkmadı ruhum bedenimden

Gül renkli sevdamda
Kan oldum ben
Bir damla ıgdeme muhtaç ettin beni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/876224/bir-damla-cigdeme-muhtac-ettin-beni.html>

Tükenmişiz

Herşeyi untabilmek

Maviler içinde

Kiminin suçı içinde

Ama biliyoruz ki

Günah tek hece

Sessizce

Okunan dualar

Mor teBessümeler

Sokak lambasında

Ağlayan yalnız insan

Sahte kahkaların ardına

Yürekli bir damla gözyaşı

Tükenmişiz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/877468/tukenmisiz.html>

GİTMEK GEREKİR BAZEN

Ömür dilinde
Hiç bir şeyin tadı kalmıyorsa
Çoktan vakti gelmiştir
Koridorun sonundaki
Siyah yıldızı bulmanın
Yorgun bir sisten
Yağmur beklemezsin
Ölgün bir göze
Sevmeyi öğretemezsin
Bazen umutlar tükenir
Bazen çitlenbik kahvesi tadında
Som yeşil bezekli denize doğru
Güvercin benli öpmeler gelir
Bir dem ay denize vurur
Sızısından korkar Eleni
Kör renkli bir şarabın...
Matem rüzgarları
Köle olur iskelelere
Denizden gelir isimler
Künyesi kopuk
Kırmızı tunç
Kan kokusu ışıldar
Gitmek gerek bazen
Bekleyen yoksa
Bekleyecek zaman yoksa...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/877792/gitmek-gerekir-bazen.html>

Halbuki

Gidiyor ömrümün hatırasına eklediğim harfler
Bir zamanlar kokunla uyandığım sabahlar eşliğinde
Mutluluk gözlerinden doğan güneşe
Küçük adımlarla öpücüklerle
Yaklaşarak
Bir yudum içmekmiş
Kader şişesinden
Öyle ya tam bu vakitler terk etmiştin
Hazan gülüm benim
Özlüyorum
Diliyorum
Tanrıma lütuf gibi
Bin naz ile tel tel işliyorum
Ağlayan çocuklara
Kar damlası gibi mavilikler

Tutsak bir kainatım var sensiz
Dilim dimağımı kuruttun bu gece
Derdime derman olmuyor hece
Ne istediğini
Ne demem gerektiğini
Bilmeden yaşıyorum

Uzaklar bana yakın
Bir alev gibi
Ve sana dağ gibi yalnızlık
Hediyem değil zehrim olsun

And olsun seni seveceğim
Sen beni sevmesen bile...

Mevsime bahar desen de
Hazan desen de
Şu küçük papatyalı resmini
Avcumda saklayacağım

Saçlarını dağıt rüzgara
Kokuna tılsım saklayacağım
Yıldız yıldız öperken
Gece dalgalar eşliğinde
Ay kıskandı sevdiceğim

Dönme böyle de güzelsin
Acını merhem bilirm ben

Gökkuşuğu sensiz tek renk
Hayat çile ile efkar ile
Gülden alıyor kahrını
Ter damcasına ilahi düsturu sen yazdın
Benim kaderimi yazamıyor kalemin
Halbuki

.....

....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/887968/halbuki.html>

MODERNİTEYE İSYANDIR SÖZLERİM

Bana dürüstlükten bahsetmeyin
İki günlük avuç içi sevgisi ile
Aşk denilen bahçeyi
Hazana döndürmeyin

Kim bilir kaç gece titrediniz bir bayın altında
Ruhunuza kaç inleme tükürdü
İğrenç bir hale altın boncuklar diktiniz
Kusursuz bir bedeni
Yok yere harcadınız

Günahları örtmek için kullandınız
Büyük ihanetlerin gölgesini
Yeni heyecanlara yelken yaptınız
Sevdiniz sevildiniz
Ama olmadı
Tutsaklığınız bacak arasında kaldı

Oysa kar tanesi gibi yumuşak
Bir içimde bitmeyecek şaraptı
Gül bahçesine dikilen goncanız
Tek vuruşla perişan ettiniz
Ömürlük aşkları

Yutkundunuz eski yavuklunuzu
Dibinde kalan bir kaç yudumu
Yiğit oğlanların suratına vurarak
Namusu kahrettiniz bir gecede

Zamanı geldi çocuk rolü oynamanızın
Bir şeytan girdi fısıldadı kulağınıza
Gençsin yaptığın yanına kâr
Sonra atıverdiniz gerdanına
Dokunulmayacak bir meleğin

Suç kimde bilmem
Dur demek günaha engel değil
Günahı seyretmek başka bir alem
Sözlerin gözlerine kefil

Kim bilir şu an zambak renginde
Pırıl pırıl bir su berraklığında
Eriyor çirkin bir yaratığın koynunda
Belki bir kaç saat evvel
Kalbini kırdığınız delikanlı abiler
Sizin için yas tutuyor
Umurunuzda mı ?
Goncanızı ısıriyor
Sahtekar yürekler

Siz öyle ağlamayın
Soğuktan ruhunuzu kaybediyor
Kimliğinizi unutuyorsunuz
Kadehlerin ağabeylik yaptığı dünyada

Sonra devir değişti diyorsunuz
Devri değiştiren sizlersiniz
Bir de utanmadan
Sıkılmadan
Seviyorsunuz

Kelimeler küfürle dolar bu şiirde

Zindana vuralım sizi zincirlerle
Kalkın raks edelim göğsünüzde
Kızarmayan yüzünüz
Kırbaç yemeye alışkın
Bir arsız şeytan gibi gülmektedir

Suçu kimseye atmayın
Zira ar damarınız bizim kalbimizde değil
Çiçeklere karartma gecesi uygulayan
Cehennemi güneşle bağrında uyutan
Ranzalarda kalmış başınız

Ağlayın bu şiiri okuduğunuzda
Görün halinizi
Sözüm hançer olsun
Size ve günah keçilerine...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/890886/moderniteye-isyandır-sozlerim.html>

Senden Geriye

Yapraklarını eritiyor gözlerine
Uykulu taşlarda sonbahar kavmi
Mahzun ve meczub
Taş doğuran analar
Yıkık duvarları
Kemirerek mahzende bahar açar
Yoksul kibritler ellerini ısıtmıyor
Bana ait kemiklerini
Kim görüyor ?
Susuyorsun
Gözlerini söylediğim şarkılar
Yorgun kadınlara gerdan
Çapalarken doymak bilmez ağalara

Hangi ömür yolda unuttur benliğini
Benden geriye ne kadar hüzün
Hani dağlar taşar sümbüllere
Hani özleyerek ağlardık
Bir kar tanesi konsun saçlarına
Susardık gözlerimiz konuşurdu

Şimşeklerle örülü yıldızlara
Öp bütün gençliğimi yağmurlara bırakma derdik
Cam çarşısında bastonlu şapkalı rutinler
Bıyıklarını bırakır boşaldıkları göz zinasına
Ve elinde namus gazetesi
Sorsan baksan kızığa ait korunaklar ondadır

Kahvelere yazdım boyalı kiremitlere
Sonradan hatırladım adını
Öptüm resmini
Yanımda olmalıydın
Mavi gömleğine benden mirastır tohumlarım
Kırık dökük şarap bardağında dudakların kaldı...

Senden sonra kimsesiz papatyalar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/898396/senden-geriye.html>

ŞİİRİN SON DEMİ...

Kısık gözlerinde ne dert ne keder
Öpülesi bir şerbete damlar kan gibisin
İçtikçe yanar içimden tutuşmuş korku
Bana bakarken ihaneti yaşar gibisin

Öz cümlene sadık apansız bir merhem
Kifayetine aç kalmış tutsak krizantem
Ölgün bir güvercine su verir
Ateş elindeki Promete

Gidiyorsun...
Güle güle madem
Kapı eşğinde dudaksız
Geceleri gözlerin
Yitik şehir figuranı
Isırım ısırım aldığım
Ekmek gibi
Kokunu içime erittiğim
Çay sabahı
Hepsi anlamsız artık
Bir gün olsun
Kırbaçsız kal !
Gözlerin ihanet etmesin
Ne olur sende birini sev
Gider gider bulur yalın sevdalar
Eylemse özlemek
Ben sükuta eriyorum
Kimseyi bilmeden
Seni özlüyorum
Kimseyi bilmeden
Seni görüyorum
Zar yırtılır
Kırılır ellerim
Kalbimde bin odalı sevgi kabarcığı
İçinde sedd- i sevda
Yıkılsın intizar !
Boğuk öksürüklü
Sabahlara merhaba
Elvedanın bir anlamı olmalı
Sen gittiğinden beri
Nihayeti yaşıyor ruhum
Sarı çiçekli fotoğrafına aşık
Tel tel konmuş kar merdiveni
Elinde bir tutumluk çiğdem
Öğle vakti güneşi içiyorsun
Güzel gülerdin sevdiğim
Artık sümbüllerde
Morcivert yoksunluk var
Kırık deniz kabuğunda
İki mercan göz arasında
Eriyip giden
Bir damla maviyim ben
Ellerinde sarhoş bakışlarım
Aynaya nükseden kara sevda

Yorulduğum ve şiire devam etmedim artık
Rüzgarı koynuna sakla
Fırtınam hayatımdır artık
Gül koptu dalından
Bıktım sevda inadından

Körpe dudaklarından
Öpülesi bir nefessin...
Ölgün benizli bedenime
Çarede çaresizlikte sensin
Irmaklar altında beyaz karanfil
Yokluk ölüme bin geçer
Şiir mi ?
Allah aşkına şiir mi kaldı artık
Sana yazdığım son cümlem
Burada biter...
Güle güle sevdiğim bahtın açık olsun....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/905165/siirin-son-demi.html>

Hasretim menekşem...

Karanlık mevsimim
Merhaba sana güzel sevdiğim
O gece Balıkesir bana bayram havasıydı
Senin pembe flarından damlardı sevda
Kokunu içime çekmek için koridorları tutsak ederdim
Sevdama gözlerim şahitti ama inandıramadım seni
Bir an olsun yeminimi yağmurlara emanet etmedim
Gözyaşlarım en güzel yeminimdi benim
Adını sayıklayarak uyandığım gecelere
İştirak eden mavi sızısıydı Ay gecesinin
Soğuk meltemler yorgandı ışıklar yıldızdan doğardı
Korkum seni kaybetmekti
Ve bir gün tüm korkularım gibi
Sende yok olup giden gerçeğim olduğun
Ellerini kınalı bebek parmaklarını hiç unutmadım
Benim için sakladığın o menekşeler
Aşk kokardı bilirdim aşkla yanardı
Ve o menekşeler halen çiçek açmakta
Umudum taze sevdam taze
Aradan üç yıl geçmiş bugün
Hatırladın mı ?
Şimdi aramızda uçsuz bucaksız bir anadolu
Keyfim yok çayımın şekeri eksik
Sigaramda duman yok
Sana hediye ettiğim
O şiirler için sana teşekkür ederim
Dizelerimi umarım saklıyorsundur
Hiç olmazsa onları saygıyla selamla
Ve ağıt namına bir kaç satır ihda et
Özledim ne yalan söyleyeyim
Hastahane koridorlarında
Doktorun ağzından düşen bir cümleyle
Sevinmiştik hatırlasana
O elemli hastalığı yendiğin günler
Sana bir baba şefkatiyle bakmıştım
Sarılmışım boynuna
Öylece kalakalmışım
Gül yüzüne masum öpücük kondurmaya
Allahın verdiği bu tabi güzelliği bozmaya
Nasıl cür'et edebilirdim ?
Dokunmasaydın keşke der bazısı
Madem terk edecektin neden sevdin ?
Ben hiç böyle beylik laflar etmedim
İyi ki de sevmişim seni
İyi ki de sevmişsin beni
Acıyı bal eyledin ahu gözlü dilber
Ruhuma hiç olmazsa onurlu yaşam demetini
Keskin bir urganı boynuma geçirme hürriyetini
Sevdayı sevebilme kuvvetini
Ve bana dair tüm benzi soluk günleri
Hediye ettiğin için sana teşekkür ediyorum
Menekşemdin sen
Öyle tanıdı seni Balıkesir...
Biraz hatıralar kaldı
Mesela sen üşüme diye
Bir ince gömlekle
Deli divane dolaşırdım
Dilimde ıslak bir sevda tadı
Sırf görmek için şükür seabemimi

Tebessüm dağında sen vardın
Yaralardın kırılıp giderdim önünde
Hiç yoktan olmadık ağır sözler söyledin
Sabır taşıma adını yazdığım günden beri
Kimse kızdıramıyor bu hırçın bedeni
Affet sevmeyi çok güzel yakıştırdığım için
Affet böyle adını dize dize geceye nakş ettiğim için
Şimdilerde gemiler görüyorum ellerinde
Gemilere binen çocuksu yüzlü
Binlerce hayat
"Ne olur bir kere kapında olsun dinle
Öldür bendeki beni dirilt kendinde"
En çok bu şiiri severdin
Yayla dumanım hasretim derdim
Artık sadece şiirlere damlayan zehrimsin
Elveda bu güzel günde bir saatlik azabım
Şimdi hak ettiği kadar sevecek bu delikanlı
Balıkesire başka bahar geldi
Mevsimleri şaşırılmışsın
Güle güle
Kalbimin adresi
Bendeki sevda artık bitti

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/909438/hasretim-meneksem.html>

Çanakkale'ye Selam Duran Genç

Tevhid-i islam için açıldı sancaklar
YA ALLAH BİSMİLLAH ALLAHUEKBER !
Neferlerde bir sevinç ukdesidir görünen
Cümle alem vahdetine göz dikmişken
Arslanlar gibi kükreyerek namerdi dize getiren
Evlad-ı Fatihanın askerleridir onlar

Elem mi ? Haşa ! Kutlu zafer abidesidir
Bir mahşerden toprağa akan sevdadır
Bir tufan içinde Memedin öyküsü
Allah sancağımızı düşürmesin der gibi
Bir buluta sarılmış yükselen melekler
Bu zafer islamındır şahit ol ya Rabb der gibi

Kilitbahir'den Kanlı Sırta
Arıburnu'ndan Anafarta'lara
Peygamber kokan o güzel yurda
Selam olsun
Ecdadımın türküsüne
Anaların göz yaşına
Bin dua ekleyerek
Bir mermi çekirdeğinde
Bir top güllesinde
Gülerek ölüme giden çehreler...
Vatan size minnettardır

Tabyalardan yükselen sesleri dinle !
Kim bilir kimler var içlerinde
Bazen ruhunu teslim ettiğin son nefesinde
Bir çınardan kalma esintiyi görürsün
Şehadetlerini dinledim ulu dergahlarında
Hilal gibi vurulmuş göğüslerinden
Binlerce Ezineli Yahya çavuş gördüm
Beşikten mezara değil ey evlat !
Beşikten Çanakkale'ye
Balıkesir Lisesinden Galatasaray Sultanisine
Ve ömrünün baharında senin için
Bu ülkü için
Vatan için
Toprağa düştü tabipler mühendisler !

Bilmem farkında mısın geçen zamanın ?
Bir şeyler isteme benden
Gönül gözüyle görmelisin Çanakkaleyi !
Düşürme bu sevdayı bir an dilinden
Bir övünç kaynağı düştü sana mateminden
Rahmet pınarlarını onlardan esirgeme ya Rabb !
Ulu dergahına bizlerden bir fatiha eyledik
Ruhuma bir esrime gelir toprak kokusuyla
Türk sancağında selam durur şühedalar !
Önce vatan millet sonra sevdam dedik
Bastık tetiğine nidalar ile
Boynu bükük yavrular hürmetine
Toprağa düşen fidanlar hürmetine
Şehid kanıyla sulanan ülkeme
Na-mahrem elini sürdürme ya Rabb !

Horasan erenlerine selam olsun
Alparslanın gazilerine selam olsun
Akifin Asımlarına selam olsun

Hacı Bektaş'a selam olsun
Tevvekkel tû Taallah diyen dillere....
Dokuz Oğuz beyleri
Selahaddin Eyyubi
Yunus Emreler Mevlanalar
Semahında nice dönen müridler !
Allah hepinizden razı olsun

Çanakkale
İlahi yazgısına sadık milletin anası
Çanakkale
Öksüzün gurebanın yetim hakkının mirası
Ayinesinde hû sesleri var iken
Çanakkale ebediyen GEÇİLMEZ !

Ve lâ tekûlû li men yuktelu fî sebîlillâhi emvât(emvâtun), bel ahyâun ve lâkin lâ teş'urûn(teş'urûne).BAKARA-154

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/910346/canakkale-ye-selam-duran-genc.html>

CebelleŖtiđim Anadolu Kadını Sevgisine Dair....

Pusatlar kavga Ŗiiri
Öpülesi kan dudaklar sevdaya kuru
Rahmet bir ranza kıyısında Ŗefkatlice
Öyle yorgunsun ki dokunuyor tellerime
Binlerce susuz içilen sek dert defterleri

Cezasını bilmeden yatan mahkumlar gibi
Ŗiire tutuklandığını öğrendim
AŖka dair tüm kokuları
Papatya fallarından öteye taşımışsın

Ihlamur bahçeli bir mavi köŖk
Sensizliğe rağmen ayakta kalan gurur
Kemiksiz bir vücut
Ve temsil edilen hakim bakışı
Sırma saçlarında
Dökülür gerdan-vari kaküller
Ahhh Ahhh manolya
Ağır kavgam suçlarını öptüğüm kadın
Bilir misin ne zordur
Severken ayrılmak
Dudaklarından yakalamadan tuzu
Deniz gibi köpürerek
AŖka ihaneti gömen yelkenli olmak

Bırak o günlerin yasına
Demir perdeli ülkeler arkasına
Buğday başak kokulu avuç içlerine
Bir damla kan düşüreyim
Ege denizinden tut beni
Diyarbakir ovasına düşeyim
Cilve doy diye diye
Bakü üzeri Kafkaslardan
Boynuna dolanan eşarbın
Tel tel işlenen halkavari sünbülün olayım
Gökkubbeden akdenize uzanan
Çaşıl çaşıl Türkmen kokan
Dağları etekleri tomurcuk
Beyaz dölleriyile ellerimi öpen
Çam kozalakları misali
Mavi yazmalı kelebeğim benim
Nasıldır oralar ?
Öyle özledim ki seni
Gönül Ŗehrimin kıyısında beklerken
Elleri yaradana mektup yazan
Çifte kumrular hükmünde
Parmakları mühr ü aŖkla bezenen
Hülyan olayım... Mecnunun olayım...
Öpülesi yanaklarında yaş belirdi
Kimsesizim benim
Özlemler biter bir gün
Güneş doğacak
Pek yakında çimenlerin kokusuyla
Uyanıp ıslak dokusuyla
Eteklerinde bayramı kutlayacağız
Benim namusum Ŗerefim...

BULUTLARA SORDUM SENİ NERDESİN?

Bulutlara sevda yükler şiir
Korulukta gül saçakları var
Bir gün dizgeme düşse dilin
Yağmurun hatrına öpeceğim seni

Pencerem kilitli bahara sevdaya
Ve gülen o endamına
Kim bilir kaç gece beklerim
Kuşlara imreniyorum
Sevdanın tadını bildikleri için

bülbül hatrına diken düşer bahtına
Yine de vazgeçmez gülendamına

Ağır aksak bir beyazlık
Tutkun yorgun mübkem
Kadere çalınmış beyaz kalem
Kara sevdayı görünce yazmıyor
Dedim ya pencerem kilitli bahara
Sevda ökçesini tırmalıyor güvercinler

Uzanmış kırık dökük gül yaprakları
Hece hece seni çağırılmış nazenin....
Ama sevmeyi becerememiş iki yürek
Lütfuna ermek için öyle perişan olmamış
Sedef goncalı kınalı keklğim
Söyle daha bahar olmamış
Ölgün ve mahzun bir sümbüle
Kırpiklerinden düşen ana sütü rahmetinde
Gözyaşını öpeyim neredesin ?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/915785/bulutlara-sordum-seni-nerdesin.html>

Sevdalar Muhtelif...

Saçlarına saygımız sonsuz
Diriliş öpmekle olmaz Rapunzel
Kahkahanı bırak ve öl artık
Sen de kemik ol mesela

Duman mevsimi bu
Kimin taş koktuğunu bilemezsin
Şemsiye açan hanımefendi
Sana da günaydın !

Namus namostan mı gelir bilmem de
Gökçe beyefendilerin takunya kadınlarına hiç uğramamıştır
Âlâ evladım! bildiğin tüm rakslar bedeninde adem elması

Bizce sözcükleri çoktur da; beyaz miskleri altında
Çoban türküsünü bulamaz bir kadın
Neme lazım kemikler dirilmesin
Çenelik mevsimleri bırakalım

Bıldırcın dikene bulaşır da bülbül niye güle konar ?
Hani nerede ? platonik aşk mı üstün bu kıssada ?
Hünersiz ellerde inciler dizersin de
Dikkat et solduran sop olursun Dedem Korkut'da

Hele eşşeğine binme Nasreddin hâcenin
Sen yine bildiğin gibi git işine gücüne
Öyle azarlamasınlar seni

Gözlerine şiirler yazarlar da
Sözlerine anlam bulamaz bu erkekler
Yıllardır seni anlatmış
Anlayamamış bir ırk var karşında
Sen de haklısın

Şimdi kadınlar kendini anlatmak için
Şiir yazmaz desek doğru mu ?
Elbet ya öyle olmalı yoksa
Romanın kalemi onlarda olur muydu ?

Bana kızmayın sakın
Öpülesi yanaklarımı
Öpün geçsin
Ben zaten sizi sevmesem
Diyavol gibi sizi almazdım
Şiir gemime

Kıssalara dem urarsak
Yani gömleği yırtıp
Suçu bize atmandan belliydi
Dokuz kat nefis ağır geliyordu

Modern kadının kavgası nedir ?
Veya modern dünyada istenilen nedir ?
Kadın olmak nedir ?
Benim de maksudum bir amma
Rivayet-sevdalar- muhtelif...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/919090/sevdalar-muhtelif.html>

İki dua ve bir giz

Şiir diyor ki sana sevdayı kim yazmış
Üç yıl evvel ateşi düşüren
Başlangıcı olmayan bir diriliş...

Bugün doğum günün...
Bir gün geçer ayrılıklar
Ellerinde gonca gülleri görürsen
Beni hatırla

Sana sevdamı kış baharında
Dağlar ardında gökçe yüreğimle
Mecnun olmuş bir yanık türküyle
Yazıyorum...

Ah!! elleri kınalı, tozlu yıllarda
Elleri kalem tutan zarif edalı
Kim bilir şimdi kaçınıcı uykuda
Elveda demiş ruhun aşka
Tütsüden doğan güneş
Senin miskinle alevlenir

Ağlamak göklere erdemdir
Ağlamadan sevmek
Hiç olmamış bir mevsim
Yenmemiş nice kiraz
Doğmamış ana sütünün
Sevdasız dağlarda gül gibi bitmesi...

Düşlerimi verdiğim gece
Yıldızlara ihanet ettiğini
Bilmiyordum.
Şimdi daüssıla ile
Çimen gözlerine ve
Mum sevdalı ummanlara göç katarı var

Acılar mı sevdalar mı tazelenir bilmiyorum
Gün geçtikçe değil gün battıkça yüreğine
Senden daha çok özlüyorum nefesini

Kırık deniz kabukları gibi
Köpüren lodoslar ile
Eyyam-ı nev baharı seyr eyleyen
Bir papyon çifti değildik...

Ekmeğimizi bölüşürdük sadece
Sevdamızı örtüşürdük gece gece
Rüyalarımızı çaldılar sevdiğim
Bir dünya kurmuşlar ki
Sende dünyalı bir vefasız

Kainatın rehberinde
İki dua ve bir giz saklı
İnna ileyhi ve inna ileyhi raciun
Gidiyoruz unutma
Topraktan geldik
Hakka doğru ...

Cennetindeki bir dal ile
Rüyama batan tılsıma and olsun ki
Rabbim için sevdim gül yüzünü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/919942/iki-dua-ve-bir-giz.html>

Ruhumuz Orta Asyadır !

Kırmızı otağ şiirleri
Etrakli beğler !
Gökten elma düşmüş al yanaklı
Sulak-yurt arar gibi sürüler
Öflesem öf değil bre bre hey

Mıringar bir hadisenin evladları
Rüzgarla eslem eslem indinde yanar mum
Çok uz yirler gözümde durur dirilir
Gökçe yüreklerde mahpus demirleri gibi
Özlemerime kırmızı şeytan girer
Bu da mı olmaz ? der gibiler
Olmazdı zaten...

Kırklar dağından alınan yonca gibi
Kut devinimli sancısı yok artık
Devir çoktan Çin istilasını aşmış
Devir çoktan Hazardan öte maveradır !

Bre koç yiğit bre alp gaziler
Dönünde ardı sıra bir giz içre kalın
Kitabınızdaki Oğuz ataya bin hürmet
Otağınızda çengili şaman tütünü

Sağ yanında kum tepeler
Sol yanında yılık değil küheylandır küheylandır !
Ellerimizde kınalı boncuk
Ruhumuz orta asyadır çocuk !

Böyle sevişmez dağlarda ceylanlar
Etrafa dağılmış zafer
Gün sarı soluk kıvrılarak
Cabbar bir silahtar ağasının
Fişenginden düşen çiğdem gibi
Kansız kalır düşmen elleri !

Kılıçlar pas tutarak merhemi saklar gizinde
Kınından fırlar da eliz eliz kızıl almaya doğru....
Ve ardı sıra meltemlerde kanım babam gelir erdi...

Kulağımda bir kopuz teli
Zılgıt zılgıt hasrete nağme tutar
İlk sevda şiiri
Ay yüzlü konçuylar
Pencereme doğmaz artık
Gözelerim dermansız sancılar
Etrafta toz kokan sanrılar

Benim mi acaba ekmekteki namus ?
Yoksa neden geçmiyor boğazımdan lokmalar

Venedikli tüccara sordum bendeki beni
Yunusça konuşulan bir çağda
Merhamete lafız mı lazım ?
Yürü bre küheylandır
Şiirden sana nida mı lazım ?
Küçük ökçelerle mihenk taşıma ekledim
Zamansız bir yazgıda tarihimi bilemedim...

Kaynak:

Sonu Olmayan Şiirdir Sen Değilsin

Elbet vardır sonu
Gülün de adının da !
Çekilince gölgeler
Anlarsın beni

Suskun bıçak öpülür
Suskun kadına hidayet
Ölüme dair çizgi
Avuçlarında

Şimdilik gülüyorsun
Baharda herkes güler
Baharda ağlayan
Hazanı üzerinden atamaz !

Yaprak düşer kaleme
Ellerinde kınalı yollar
Kaderine esirdir kaderin
Bıraktığın gibisin

Beni vur bir daha
Çünkü yalnızlık değildir
Gökçe ayrıklık yıldızlar
Senden selam bekler gökyüzünde

Adımı yazdığın günlüğe
Bir son yazdım
Kafiyesini öp başına koy
Sana çok bile...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/925447/sonu-olmayan-siirdir-sen-degilsin.html>

Bensizliğin Vanessa'sı Şiire Yordanmış Bir Kalp

Denizler noktadan ibaret...
Şimdi kırık deniz kabukları gibi çekilmek gerek.
Vurgun: sözün dişini söktüğü günler !

Melal rıhtımı:
hastane önüne ait göz yaşı
çekilmiş karaya vurmuş kalpler içinde...
Söz saati 80 dakikalık uzun hikaye...

Elleri bakır tenli Vanessa sevdiğim:
Adını kimse bilmedi.
Dalından düşenler bin parça, ölüme miras kaldı...
Sükuta ulaşan menzilin ağır posta katarı gibi
yavaş yavaş batıyorsun gözlerimde...

Böyledir vedalar: ıslak papatya kokulu...
Bir de gönlüme ilmeğin geçmiş.
Şiir sensiz olmuyor Vanessa...
ege dizgin, ege muharrir, ege masum çocuk bahçemizde...
muştum sabah yeli değil...
muştum gözlerin sözlerin...

Damıtılmış çifte kavruk tarçın renkli defterin elimde...
Kaderini okusaydım severdim Vanessa...
Yürüyorum sadece
Sana doğru sensizliğe
Bugün doğum günün
Mısralarda bezgin bir melodi
Gel diyor bu ayrılık yetti...

Girdabında şen günlere meşale dayanmıyor
O gitti artık dönmez geri
Uğultulu bahçelerde
Derbeder oldu gazel !

Üzüm kokusuna Babil dediler
Sensizliğin hüznüyle
Cam'ı cem eyledim...

Elbetle başlıyor cümlelerim
Yarınlara girişik tümcelerim
Bir vuslat gecesinde
Son nefesin "elveda" diyor
Toprak kokulu sevdiğim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/926315/bensizligin-vanessa-si-siire-yordanmis-bir-kalp.html>

Sadece Yanağından Öptüm Seni

Ellerimi gömdüğüm topraktı oysaki
Haykırışlar cinnet geçirdi
Kuşlar eskisi gibi çırpınmıyor
Yavaş yavaş eski melodiler yıkılıyor
Ben miydim ? Sende görünen
Yoksa yapraksız bahara ait
Çetelesiz günahlar mı bunlar

Şimdi gidenler ruh ikizidir varlığımın
Çıplak gövdelerinde ıslak terennüm...
Ela gözlü minik sevda çiçeğini
Beni de unuttur dediğim sevdiğimi
Nasıl olur hatırlamam ?

Mazide küçük günah
Yorgun yoncalar
Titremek isterken
Namus kokusu güllere hediye...

Kristal camlarda dudaklar
Hepsi ulaşamadığı veya kaçtığı
Acıttığı sevdalara içiyor

Ve bizler melek uğruna
Ömrümüzü heba ederek
Nice kelebeğin âhını alıyoruz

Ben sadece ait olmak istediğim
Bir yürek bir mahzun gülüş
Ve gözyaşıyla ısladığım bir ömür...

Artık piyano ve keman tütsün
Biblo kızlar perde arkasına
Nasırlı ellerimi okşayan
Bir melek arıyorum

Cesur bir deniz köpürmeden
Güneşi içebilir
Yürekli bir kadın
Şiir dilimi kesebilir !

Bazıları söyler dokunulmamış bir kadın
Ve bazısı söyler sevişen bir kadın
Ben ise sadece
Şiir dilimi kesecek
Bir melek...

Derin yanıklarım var
Derin tanıklarım
Hülyalarda cam güzeli
Yastığımda küçülen

Ve sır olup, kademi ruhuma bastılar !
Yetgin bir dişilik özgecilği
Kaçarak hapsederler

....

..

.

Ben hariç !!!

O yüzden gidenlere ağlamam
Gidenlere gelenlere

Sevinmem
Çünkü saniyeler
Ölümlü tanıkları hayatımızın

Zaman makinasını bulmak isterler
Ben ise son demine kadar
Öperek uyandırmak isterdim
Başucumda duran güleç fotoğrafını

Evrensel bir dil şiir
Buradan acımı dilime dolarken
Bardağına dolduruyor
Eftalya'nın Lili Marleen'in

Bırak sevme beni
Bırak sevme beni
Bırak-ma sev

Hatıralarımı öpersem
Bana bir tebessüm verir misin ?
Saat 16:42 Balıkesir tren istasyonu
İtirafım cebelleşiyor
Lambalar sönmük
Gözlerimde senin kokun
Unuttum desem de
Sen haklıydın
Senden başkasını sevemedim
Pembe flarını ne güzel örerdi yüzün
Nar çiçekli elbisende uğur böcekleri
Beni her gün öldüren ve sevmeyen o bakışların
Zaman içinde yok ettiğin kendi dilin !

Yıktığın gibiyim !
Barikatlar en güzel bekçiler
Ruh kağıdına kan yazısı
Dudaklarından geçti
Adını söylemek isterim...

İyi halinden affediyorum
Bin yıllık imparatorluk
Bir tellalın acı terennümü ile
Yıkılamazdı !

Ağlar melal denizi...
Damlalar seni çağırır
Güvercin kokulum
Menekşem
Yanağından öptüm seni...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/927037/sadece-yanagindan-optum-seni.html>

Tek Taraflı

[ikiyanayasla]Yar boğazıma düğümlendi bu gece
Kim bilir hangi çiçekli bahar uykusu
Ve yine kim bilir kuru çeşmeler[/ikiyanayasla]

Siyah yeşil peştamalına dolanır
Öperdim seni ahu gözlerinden
Gözelerden kar kokusu gelsin hele
Mani okuyan çocuklar yağmurda ıslansın
Ellerim gül dalında kanasın
Nasır olsun kuşkularım senöp

[ikiyanayasla]Çatladı çiğdem tohum utandı
Dilber geldi elleri yıldız yıldız
Ve radyo boğuk sesiyle
Sevemez kimse seni...[/ikiyanayasla]

Sarhoş duvarlar kireçtir
Kiremit renkli çam kozalağı
Seninle dolu kalbim saatim
Sarı yapraklı yanık mektuplar
Gözyaşı alfabetinde arabesk şarkılar yazıyor
Bir yaprak daha
Bir masal daha
Tek taraflı bitti

....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/940910/tek-tarafli.html>

Dudak İzli Kedi

Kiminle doğar güneş
Ve kime ait kasık sancıları doğurur
Sevda sözleri mumyalı tabiat
Mağaradan doğdu beden suları
Ruhu tatmin eden beyaz çarşaf
İki dudak büzümü ve ıslak
Kokulu muımlar gibi erirken
Ceviz yeşili berrak bir tat dilinde
Oynaşıyor kediler
Pembe siyah renkli kleopatra dansı
Ağız omuz gerdan
İçime çektiğim sıcak su
Ve ergin bir kiraz gibi
Kan çıkıyor namus bahçesinden
Şairin dediğı gibi öp ve doğur beni
Eril ve sahiıpsizim
Sevgi küçük kedi

Resim resime geçmiş
Kuş tüyü içinde ter damlası var
Ürkek göğüslü ceylanlar sekiyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/941151/dudak-izli-kedi.html>

Ne Olur Sevda Kokalım

Maviliklere sevdanı yazdım
Rıhtımsız ve duldası
Ölüme selam atardı dalgalar
Mavi ketenli sevdasızlık
Kumaş döktüğü denizler için
Isıcak uçurumlara dönüşür
Hain öpüşler...

Ahh evladsızlık evladı olmadan
Bir mağara üstü
Yosun kokusuna muhtaç
Kalbin derinlikleri
Giderek yoğun bir kıvam
Halbuki ayrılıklar
Kahpe faklarıymış
Doğrudur sözler aynasıdır
Şiire dem verir ölüme cenk borusu

Uğradım sensiz sokaklara
Papatyalar kan damlatıyor
Güvercinler kanatlarına asmış muştuları
Yâr giderken ağladı deyü
Ölüm senden geldi
Bu kızıl rüyalarım

Avuçlarımda kar baharı
Öpüp koklasam kırgınlıklar dolu
Uzun geceler yıldız saatinde kısılır
Bir de seni öperken gerdanından

Ahhh
Bu hasretlik bir tutam urgan gibi
Boğuştukça batan kaleler
Yağmura doymuş su gibi
Keder....

Turnaların ardı sıra yalnızlık
Öyle v yapıyor da uçmuyorlar
Öyle öylesine cümleler de kurmazlar
Benim gibi senin gibi

Pardon
Sen bir başkası için metaforlar isterken
Ben bir akşam üzeri dudağımda cigara
Elimde gül kokulu mendilin
Terkedilmişliğime ağlarım

Nazlı nazlı öterken gökçe kuşlar
Yokluğumu arar durur
Bu vurgunsuz saatim
Akrebine kısıkaç olduğumu bile bile
Beni yıllara mahkum eden güz mevsimi gözlerine
Kahverengi acı tatlı tüm tebessümlere
Yoldan geçen karanlıklar diyarı efelere
Ve sarhoş bardaklardaki tüm bir yudum şaraplara
Asık yüzler çiziyorum yine !!!

Elveda tüm beyaz saçlarım
Elveda dertler ve kederler
Gidiyorsam bu rıhtımdan
Sessizlik mabedine

Öyle üfledim ki alevlerimi
Cehenneme dek yanacak bu âhım

Sokak lambasında bir mola verdim
Şöyle hare hare tüm hayallerimi
Ellerinle buruşturup attığın gibi

Yarınlar ümit kervanına bir yıldız bekliyor
Benim falımda gökyüzü
Öpüksüz çingenem benim
Ruhuma hoşnut karanfilim
Fil dişi kulenden atlamak
Tüm sularını içmek için
Bir kainat gecesinde
Kan damlattım ben
Seni nasıl terk edeyim ?

Geberir gibi tanrısal vaatler içinde
Okşadığım tüm saçlardan
Kızıl tozlar geliyor tırnaklarıma
Kırçıl kırçıl namus kokuyorlar
Böyle kadınlar sevdim ben
Böyle içten sevişen

Menevşelerden misal
Mor renkler sana ait mi ?

Peri kızı ile çoban yıldızı gibi
Tiflis bağından üzüm yaladım
Yanakları beyaz bir kiraz
Isırdığım tüm avuç içleri
Öyle sıcak öyle akdeniz

Bozgunlar batar mı
Uçurumdan ılgıt ılgıt
Namlu ucunda
Borcu bozuk bir mermi
Tutar öper mi şakaklarımdan

Sonra gözyaşını görür müyüm ?
Ahh be sevdiğim
İmkansızlara oynuyorum farkındayım
Şöyle bir kürek çekimlik cezam var mı ?
Ya da ellerimi tutsak bırakacak bir mahzen

Yok değil mi ?
Ne yazık ki sende ben yokum
Bende sen çoğul bir ırmak gibi
Çisil çisil yüreğime akıyorsun

Benden sana son mühlet
Öpsen de geçse dediğim tüm dualarıma
Yeni bir eklem
Ne olur sevda kokalım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/941498/ne-olur-sevda-kokalim.html>

Seversin İşte Yeniden

Böyle içime dolar sevda
Tütün kokusunda kerpiç evler mağrurluğu gibi
Ve elimdeki ateş ile yıldız çizerek
Kireç kokulu genzim öper geceleri

Birden ansızın ekmek buğusu gelir pencereme
Buğday gibi kış soğuşunu çekmiş
Kalın bir matemli sarılık içinde
Ellerimi tutan kınalı parmakların gelir

Gövdesi büklüm büklüm bir su gibi
Özlemle salınan mektuplar gibi
Ağlayan çeşmelerden zülfün kadar siyah
Matem borusu çalar kışlada
Kar siyah sevda aktır

Gidiyoruz işte zaman kısa
Bir tren vagonunda seni selamlar gibi
Şapkanda mavi kelebek
Hiç unutmuyum seni sevgili ?

Girizgahı belli olmayan melodiler
Dumanlı dağlara eda ile işlerken
Ben seni sevmeyi
Özlemeyi
Kar tanesi bereketinde
İçime sıcak bir çay değmesinde
Nöbet bekler gibi

Sokak lambasında mor halkalar
Çocukluk korkusu gibi
Gece vakti sigara almaya giderken
Ayağıma takılan kaldırım taşları
Bugün hiç inandırıcı gelmiyor
Çünkü korkularımı
Çocukluğumu
Ve sevdami kaybettim ben

Beni yeniden sevdirecek
Çocuk kokulu baharlara
Tenime işleyen terime
Talip olacak bir kadın istiyorum.

Dualar gizil kalsın
Şiirde gizlilik olmaz
Yeniden seviyorum...
Sevdanın hesabı kitabı olmaz
Seversin
O seni sevmez....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/943953/seversin-iste-yeniden.html>

Mavisin Özlersin Eftelya

Martıların ayak ökçeleri
Yengeçler türküsü gibi
Zülal yıldızı yeşil yosun kokarken
Bir aşsam şu çam kokulu evleri
Seni öpsem dudağından
Deniz kızı eftelya
Kırmızı şeftali işveli yanaklarından
Son güz perdesi kalkarken
Kınalı ayaklarını örtse avuç içlerim
Bir dalgadan bir damla koysam rakıma
Gizil körlükler rağbet etse ruhuma
Gönül gözüyle okşasam başaklarını
Evinin önünden geçerken sigara sarsam

Kulesiz kalenin bekçisiyim
Sen yokken teslim ettim
Kainat bayrağını
Ellerinden şarap içerek boğuldum
Bir nimettir ağızıma dolan
İrem bağındaki gonca güllerin
Özledin mi su içerken
Mavi sülün bardaklı güvertemizi
Kavrulan gözlerimi okşayan imbadı
Özledin biliyorum
Çünkü ay tasında rakı böyle, sarımsı durmazdı
Bak beni içerken ellerin titriyor eftelya
Sol parmağında gümüş mercan
Gökteki bulut inmiş göğsüne
Sırılsıklam aşık etmiş seni bana
Elveda eftelya
Yaktığım gemimdeki kırık dümenim
Yorgun bir halatın yırtık perdesi
Sen çok ağlayıp beni anacaksın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/947951/mavisin-ozlersin-eftelya.html>

Muştu ve Kadın

Kekreksi ellerden tüten başak gibi
mavi es geçti artık
boz topraklara nihayet
bir kaf mevsimi
kelik kayalıklar
ardı sıra efrasyab derisi
o güzel saçların
serinliğinde ekmeksizliğin
boğaz gıcıklılığıyla
saat kulemin eldivenini
akrebe doladım
zaman ilaçsız ve keyfi bir işkence

Öyleydi günler gnszlkler
zeytin dalının retinası lazım
bazı şapkalara
uy öyle bakma bana
böyledir kardelenler
sokak kokusunu içerken
emşid ve hurşid
leyla ile mecnun
bir tevatrden ılgıt kalan
mavi eşarplı
z analar gibidir

ekmek mi yoksa namus mu
kutsal olan her daim hakk
cengaver bir mor ışık
ruhu uçuşa geçirir
sanki gök bulutlar
dans eder elif elif
bir duada ok sancısı
kalpler o kadar nazik...

zahiri aydınlıklar
güneş eliften öper
eliften solar
elife gider
varlık yokluk temaşasında
dimdik ayakta
mazlumlar sevdalılar....

keyfekeder okumalar içinde
kağıt kertalalar
boş lahzalar boş, tehi ve kümbet gibi
beyin içre sancılar ötekiler başkalar gayrılar
ve temenni kimedir ? kimdedir ?
Özgecilik kırbacını vur üzerimize
sulardan öğeler seçelim
gök kubbeden selalar ile
bin muştuyu ver bize Allahım
bin muştuyu ser bize

mürekkebini güvercinler okşasın
damlasına hasret kaldığımız
kekik kokulu kaya renkli
elif gözlü ekrek ekrek
bir szlşnde münbit bir yıldız gibi
ruhumuzu ta yapraklı mevsimler gibi

şöyle alıp giderken

şöyle bakarken
ezgimi koparsın dağlar
özledim ben yarimi
ağlasam ayıp midur ?
oyyy ne içten feryatsın sen
anadolu kokarken yanakların
güllere ne hacet sevdiğim
özlediğim...

iki köprü ve bir dere üzeri
mavi yığaclar
ısrıgan otu
kara güller
dikenler...
ala gözlü ceylan gibi süzülen
bir gözyaşı damlası
kar tanesi
laleleri ney sesiyle duydum
sitanbuldan mevsimlik şiir göçü var
boğazlıyan mı desem çeşm i giryan ile
ağlayan firat mı desem ?
örseledikçe şiire damga vurur
kainatın yıldızdan kağıtları...

Seyl ü âb
günahsız bir kadın
belden ince
uykusuzluk ve yorgunluk
gidiyorsa eğer
geliyorsa meğer
çok sevmiş...
ikisinde de terk etmemiş

kadın özleme duyarlı kalbi
ve mızraplı telli saçları
rüzgara türkü söyler anadolu...

şâh u ser...
senden bin öz alır

cân u cân-perver
Bu öz ile bir can bahşeder...

Germ ü rakik...
tebessümü

Gamz ü gammaz...
kaşları

Sanatkâr her ne ise
kadın işte sende öyledir.

Ve ben güvercin kadınları öperken bir sabah
Sen çok uzakta olacaksın kadınım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/964739/mustu-ve-kadin.html>

Yıllar Geçiyor Sevemiyorum

Bir kekik ve nevres bir ümit
Yaşyoruz solukla güzeller güzeli
Alabildiğine boğuk ve kor ateşli
Hissizlikten hisli olmaya yönelir
Ölümden kopan her adem
Bırak beni zeytin ağaçlarına
Yuvasız ve endamsız kötülöklere
Ben yalnız büyümekte çığır açmışım
Öyledir yaralarımı öperek yaşarım
Bin duada bir kalbin sorgusu
Kimsesizlik içinde
Öylece elif elif nüksetmiş
Bakışsız bir masumiyet tablosu
Göl pınarlarında meltem
Yani şu güneş benim içimde doğsa
Ve mevsimleri şaşırıp
Nağaralar atsa üzerime
Taşlı bir ovadan
Nişanesiz geçen şahin gagası gibi
Gökyüzünü karanlığı delip gitse
Ümitlerim
Ve demem o ki
Yıllar geçiyor
Sevemiyorum....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/976406/yillar-geciyor-sevemiyorum.html>

Sensizlik Dışarda

Gözyaşı mektubu ile muştuladın kalbimi
Öylesiz kendisi içinde
Baktığım aynadan pus damlar
Yüreğim köz tutkun kör sağanak
Ihlamurlar çiçek açsın
Cennete düşen çiğdem öpsün
Giden gitti
Bu mevsim
Sensizlik
Senlilik
İkiz derenin koynunda
Mavi ıgaçlı sığ ormanlarda
Öpüşürken yakalanmış serçeler gibi
Tüysüz hareketsiz ve utangaç
Ç harfini seven abimiz
Buna koçaklama yazmış
İlgıt ılgıt esmiş yelkovan yüzüne
Zamana dair döktü gümüş suları
Beni duman mevsiminde gör
Söyle adımı kayaçlarda yosunlarda
Bir kemik sevda ki bitmiyor
Öyle zar atmış Marleen
Namusunu ortaya koyup
Delikanlı kadınlar doğurmuş toprak
Isırmış da diriltgen maviler içinde
Dölsüz kalan bir hatun
Oğul oğul ermiş muradına
Keşkeler diyarında
Zümrütler çiçek açmış
Sevda hangi baharda ?
Bilmem
Bakır renkli koyunlarda
Sisli yünler
Islak ve sert bakışlar
Yani şimdi kırmızı başlıklı kıza çok mu ihtiyaç ?
Kimler geçti üzerimizden kıraç kıraç
Ellerimde oyalı öksürüklü bilmem kaç melodi
Sesinde kulaklarımda şöylece dursun
Radyonun frekansına takılıp kalan uğur böceği
Kuruyan sevdanın teselsülü
Beyhude yaşam bu işte
Bir odada sen ve sensizlik dışarda

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/977064/sensizlik-disarda.html>

Küçük Mazlumlara .Mektup

Küçük bir çocuktum ben
Mavi gökyüzünü deniz zanneden
Ellerimdeki nasırlar toprakla oynamaktan değil
Kara yazgımdandır
Kedilerim vardı üşürdü sokaklarda
Misler gibi kokardı annemin sütü
Öperdim alnından kızçelerimi
Sevdamı bir bilseniz
Bir gece aç yatmamak....

Elimde modern çağ oyuncağı
Güzel güzel oynardım
Bizim ellere hiç uğramadı
Böyle rengarenk şeyler

Bu amcalar nerelere giderler ?
Kimlerden bulurlar bunca şeyleri
Hiç sorgulamam
Sabah gün ışığında
Bir kap ekmek için
Yüreğini koyardı annem
Babamı hiç görmedim mesela
Babam bu tablettten görünür mü amca ?
Mesela ben babama sarılabılır miyim ?
Öpebilir miyim onu yanaklarından

....
Gözyaşı mührüyle selamladık
Çocukları
Gülüyorlardı
Seviyorlardı
Tertemiz dünyalarında
Bizlerdik siyah...
Noktasız ve virgülsüz bir şiir olsa
Çocukların dilinden düşmese
Çiçekler ve baharlar adına
Bin parçaya bölünsem de
Bir baba hasretini yazamam satırlara

Ayrıca
Kudüsteki Gazzedeki kardeşlerime
Binlerce dua ve selam
Öperim gözlerinden
Bu gece rahat uyusunlar diye...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/977200/kucuk-mazlumlara-mektup.html>

gonca tısladı ellerine yahut zamanıdır sevmenin

Sükut kabul etmek Sensizliği
Varoluş yeni sensizliğe gebedir
Yoksul cümlemin varsıl tutanağı
Sana ait ılık meltemler bıçak kokuyor

Hazanda çiğ yüklü köprüden
Kar bahçeli evlere değin
Mavi duman anne kokar

Sokaklar çıplak ve renksiz avlusunda kementsiz
Bir israfıl borusu gibi kainatı koparan çığlığın
Zencefil çayı tadında yanarken sigaram
Hilal hoyrat gecede durur öylece

Ela mor ve tüm sen kokan renkler
Çağırır ansızın ölmeyi
Seni sevmek Sükut u hayale benzer

Çay buhurdanı gibi
Leylim leylim kokar gelir
Saçlarındaki kelebek

Göz göz iman dolu elin
Sanki çocuksu bir tebessümle
Yahut ağlayan ırmak gibi
Tutkun kıvılcım ile
Sereserpe kimliksiz bırakır
Bedenimi
Yusuf olmak erdem ise
Ellerini helalinden öpmek
Kınalı ve namusludur lügatimde

Heyhat! Yine biteviye okşadı
Zararsız ve umarsız saltanatın beni
Öylece kaldım
Huzuru örseledim
Sağır kaldım
Gurbetinde

Ihlamur damlası
Alnında
Hoyrat
Kusursuz
Tebessüm ile

Yakut yakut düşerken ebediyet
Manası elinde tutsak
Yüreği ölgün ve yitik semada
Bir dua kadar ıslak kaldım
Rahmet yağmurlarına

Goncam Eğil de öpeyim
Susuz dudaklarım
Gözlerine hasret....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/980728/gonca-tisladi-ellerine-yahut-zamanidir-sevmenin.html>

Sevda Acıyor

kimseye elimi uzatmadım
kimseye dil vermedim
sessiz bir çıplaklıkla
acıyı sevdim
hayatın tüm cilvesine
öksüz bir göz damlası ile
öyle sevdim
katıksız
aşkına inadına tümceler....

yok oluşlar bir tek can acır
eski zaman aşıkları
titrer gönlümde
onlara ait bir hayat...

boş gecelerde saatler doldurmuyor
elveda tümcelerini
ruhumu kısıpaca aldım
ellerimi kainata gerdim
sevdim
öldüm bin kere
yine olmuyor
olmuyor
sevsen olmuyor
sevmesen olmuyor
çünkü o sevmekten ibaret değil
bir zincirli kement
yok olmuyor
boğazıma düğümliyor
gururum aşkım
sigara dumanı gibi yanarak
elveda dediğim tüm saniyeler
bana matem okuyor
kırk yıllık dizgem ilk kez bu kadar acıyor
seviyorum
sevmekten çekinmiyorum
tüm sanrılarımı yok ederek yürürken
benliğim sende kaldı aslı...

gözlerimi açıyorum karanlıklar
ben yoruldum artık

....
gözlerimi kapatsam sen olsan
mesela elimi tutsan
o cümleleri yok etsek
bu geceyi yok etsek
olmuyor
bir sigara daha yakalım

kahve telvesinden umut diledikçe
ellerimi sana açarak
elveda tümceleri kurmak da istemiyorum
yardım et bana
bu gece ikinci kalp ağrısı
ikinci ışıklar karaltısı
ölgün bir maneviyatla
kalakaldım
yıldızsız bir gecem de yok
üsküdar yok ayaklarımın altında
sevdam var üzerime serdiğim

pişmanlıklarım var
ellerini tutmamam şu an

peki öyle olsun cümlelerimi alıp giden de sen
içimdeki ateşi körükleyen de sen
kırgınlıklar altında kalan ben
buz dağında ellerimi uyuşturup
yüreğime batırıyorum
şikayetim var
bu kadar kilometreler olmamalıydı
sevda bulutu ağlasın
ama ben ağlamayayım....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1006017/sevda-aciyor.html>

Rücu Ederek Yaşarız Cihan İçre

Yazdığım tüm kelimeleri öperek
Kırk ikindi temmuz ayında
Gökçek Sevişler içinde
Bir bahara uyandım
Gün güneş mavi göm sarı

Kesin ritüel kıvamında
Bana dar gelecek siyah ten
Yanlışlar ısırtığı içinde
Bir doğru bulmak zor
Sevgi çemberi
Melal bir okşama içinde
Okyanusları tuz kokusu kaplarken
Zeytin dalına kendimi astım
Beni bir lahza utandırmayan
Yeni alevli yeni kırıklı yeni gem
Yine akşam yine özlem yine hasret
Bir alev yudum yudum dehlizlerime boşalırken
Kemirgen başım düşler ile yorgun
Kızıl mavi dudaklı gezegende
Namus sokaklarını çinlata çinlata
Ellerimde ruh bakiresi benim saçlarımı okşuyor
Ceviz tadı yeşil ve kekrek
Bina ömrü uzun
İnsan kısa
Zamana kısa ölüme kısa
Bir Nemrut surekli içimde
Tahtı sallanan ağır bir Mana
Elimden korkuyu öperken
Ekmek boğazıma düğüm düğüm
Seni seviyorum
Çok özledim
Mektup masada
Durmaz
Meşhur meseldir
Çelik gibi müslüman doğurur analar
Gün batarken
Bir barut kokusu
Bacak bacak kokar iken
Betimlediğim ana kök hücrem
Çitlembik kahvesi gibi
Şeyda Şeyda örseler dilimi
Dudağımı
Biraz yavaş
Merak etmeyin
İnna lilleyhi ve inna ileyhi raciun
Zor cümlede karanfil kokar
Bize dünyayı cehennem eden kim öyleyse?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1014320/rucu-ederek-yasariz-cihan-icre.html>

Kız Kulesi Sevdam-Aslıhan'ım

Bir başka kokar sevda
Mesela sabah 7 de güneş salacak sahilinden çoktan doğmuştur.
Kim bilecek bu deniz kokusunu
Kim müjdeleyecek senin gülüşünü
Senden başka
Sevdanın rengi solmaz
Kırışır yüzü bin yıllık anılar durur
Bu şehrin kıyılarına vurur
Rıhtımlarda öyle ümit dolu geceler kovalar
Ay ışığı seni beni öper
Korur mavi kelebekler seni
Beni alıkoyar gözlerin
Bıçak ucunda bir mor sümbül
Endişe yok bu şehrin sokaklarında
Sen varsın ya
Çiçeksiz tarlalara gül kokusu senden gelir
Anadolunun dağları öper imbat kokusu ile seni
Kuz kulesi sen aşkın bana son imkanı verdiği
Ellerimi açıp dua ettiğim nurlu yüzü bana ihda eden
Ve gonca gülleri sere sere
İstikbalimi aydınlatan bir münevver şehrin muştusu
Şimdi parmaklarımda nemli ve Ümit dolu bir ılık yaz akşamı
Ruhum seninle örüyor boğaz kızının saçlarını
Kendimden başlarsam eğer yolculuğa
Üsküdar Beykoz Kanlıca
Hep seni hatırlatır bana
Kız Kulesi bana canımı yeniden vereceğini nereden bilirdim ki ?
Aslına kavuşan sevdam
Seni ve hayallerimi nasıl terk eder ki
Özlemim bu şehirde
Gözlerim bu şehirde
Kalbim onun dudaklarının arasında bir kelime
Adı aşk sokağı müebbet
Galata Köprüsü zincirlesin beni ellerine
Sular yansın seni anmadığım her güne
Madem zor olanı söylemek ise aşk
Senden gelen zorlukları bile seviyorum
Ağzı süt kokan bebeklerin annesi
Boğazın Elveda Derken gemilerine
Beni hatırına ekle işte
Kız Kulesi ayrılık üzerine konuşma sakın
Galata Kulesi ağlar sonra
Bırak mutluluk sana uzaktan bakmak kadar özlem
Aynı şehri solumak kadar yakın olsun
Sevdanın adısın sen....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1041563/kiz-kulesi-sevdam-aslihan-im.html>

Bekletme...

Bitmeyen endişenin...
Karanlıkları örseleyen
Bir zakkum çiçeği
Yaşamın saniyelerini
Sayarken...
Ben kimim ? Bilmem...

Huzurum kalmadı...
Gel dostum
Çay
Yok kalsın

.....
Elde kalan tek
Zamanın ağır kokusu
Dişleri sızlatan
Göz damları
Ay kahverengi
Deprem korkusu
Öyle güzeliz ki
Sevişmek için çok bahanemiz var...

Maceraları daktilolar yazar
Bizler klavye çocuklarıyız
Gerçekleşmeyen rüyaları
Sanrıları
Hülyaları...
Saman alevi sarar
Aşk ateşi yakarız...

Susan zamanın
Bir damlasını
Sende kalan
Hatıraların
Dudaklarım çatlarken
Susarken öperken
Severim...

Karanlığı inciten
Elvedaları severim
Post hülyalarımı
Perdelerken gülücükleri
Bir lokomotif
Elif kadli sevgililer içinde
Bir çiçek bulmuşum

Gülünç orman kuşağı
Parası varken aşkla yaşarken
Mutluluk çılgınlıkları atarlar

Madem kavuruyor seni hayaller
Bir gün dönüp bak arkana
Gençliğini
Heyecanlarını sen anlat
Dinlesin dinlemek isteyen
Arnavut kaldırımını
Mor beyaz baharlı
Salacak kahvehaneleri...

Üzüm gözlerden dökülen
Bembeyaz kokular
Miske nazire yapar sanki

Acele etme seni zaman olgun
Hayallerim yorgun kılar...

Mermer güneşi ezer gibi
Senin kirpiklerin
Havai maviliklere dalarken
Gözlerine

Acı hissediyorum...
Sevdikçe değil
Özledikçe...

Bakır kaplardan süt içer gibi
Annemden kalan tel kırma
Sana dokunurken gelin gelin oy gelin !
Kainatı kucağına serer gibi

Üveyik tortusu kalmış göz bebeğinde
Salıncaktan düşerken
Gül bahçelerinde
Ellerimi kokladığımda
Senin kokun

Senle mazi olurken
TV ve Radio mekaniğı düşlerimiz
Siyah buğulu böğürtlen çayını
Galata kulesi altında
Dudaklarını öperken tattım

Mozaik alfabesi gibi saçların
Tüm rüyalarımı izliyorum
Senin gözlerinden...
Saçlarından...
Teninden
Şükür eder gibi

Al pul gonca berrak...
Sen olmayınca
Karanlığa boğulmuş gibiyim

Ay kokusu geliyor sevgilim
Sen penceredesin değil mi ?
Bekletme gözbebeklerimi
Bekletme
.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1096871/bekletme.html>

VAR BİZİM !

Zamana bırakılan şiir dem aladursun
Sırası değil aşka şiir yazmanın
Evela....
Yiğitlere selam
Alparslan hükmünde minareler dimdik
Kılıcımızdan pası sildik
Etraftan hüzün gözeleri çıksa nola kim ?
Ağuyu bal eyleyen balalarımız var bizim.

Kırlangıçlara yön verir şakaklarımdaki terler
Gocunmaz kırk asırlık çınarım benim.
Menderes ırmağından Dicle'ye giderken
Ferhat misali külüngümüz var bizim.

Korkma demiş ecdad !
Ervah-ı ezelden gelen itikadımız var bizim.
Hasmı yok ederken tesbihimiz.
Çınar yapraklarına yazılı dualarımız var bizim.

Öyle doru, öyle kır kokulu
Fatih gelirken ulu yazıdan
Ayşe Bacı gibi Lokman'larımız var bizim.

Tabyaların içinde duyulur sesi
Babasız olur amma vatansız olmaz
Türk yurdu tirilsin deyü
Hikmet i âlâ ile inhisar
Nene Hatunlarımız var bizim.

Şafakları kör eden sancılara
Gök gürlmesi ile beraber gelen rahmete
Ellerini açıp da dua eden müminlere
Serdar olan Fatihalarımız var bizim.

Genç Osman deyü bilinir Bağdat kapıları
Ter içinde kalan civanlarımız var bizim.
Ağır posta katarının mektuplarında
İsli fakat namuslu hikayelerimiz var bizim.

Denizler dolusu içilecek tarihi
İki kuleden bin camili
Sema renkli Sitanbulumuz var bizim.

Ellerinde kır çiçekleriyle gelirken çocuklar
Papatya kokulu defterleriyle
Kilitli bir sandukadan armağan
İlim ilim bilmektir diyen
Anadan ümmî Yunusumuz var bizim.

Seni kim hapsedecek evinde
Cam kenarından şiir yazmana
Florasan lambadan ilhamına
Mani olacak Kürşadımız var bizim !!

Kır çerilik çelikli hırkan var
Tunçlaşan bileklerin salkım söğüdün var
Kanlı bedel ödediğin namusun şerefine var
Söyle söyle Türk seni kim edebilir tutsak
Cennetin kokusunu almış olsa gerek ki toprak
Seni öz yurdunda mazine çağırıyor !

Dinle neyden kim ne demekte

Ceddine bin selam
Ahirine bin dua
Her daim hazır kıt'a
İçiyor şhadeti
Anadolu Mehmedi....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1151360/var-bizim.html>

MOR YELKOVANLAR ERİTTİ GÖVDEMİ

Islak tüten dağlar
Bana geceden nağme vuran bulut
Ellerim kelepçe kokusu dolmuş
Cıgaramda matem var

Bireysel yalınlıktan
Beyaz dalgalı gök denizine
Her saniye nefes gönderiyorum
Bir pencere kuşuna

Ellerim ellerimi tanımaz
Aya bakınca
7.45 vapurunda
Melek yüzlü şeytan kovalar
Gözlerimiz...

Dedim ki sevdalar büyük olur
Nasıl dedi?
Kuşlar geçti karşımızdan
Ağaçlara kondu ve kalktı...

Dedim ki gözbebeklerin büyüdü
Neden dedi
Mor yelkovanlar eritti gövdemi
Kahroldu zaman...

Dedim ki sev beni masum kırlangıç
Sustu...
Derin kuyulara girdi kalbim
Yandı zaman...

Ayağımda siyah potin
Cebimde serkisof
Annemi gördüm düşümde
Güvercin öptü yanağımdan

Defteri aç ve kapa
Gül yanaklı defteri
Sonra dikenleri ver bana
Kan olsun da yazayım
Sevdayı

Gel dedim ona
Nereye dedi bana
Hani şu bulutun arasında
Ay rengi varya
İşte oraya...

Sevdalar muğlak değil
Gözlere yansır kalp
Bir ritim tuttur da diline
Sevgiden yana
Sahih olur aynalar!!

Yarına düşende menevşe sokaklar
Vuslat ile alev tutanlar
Kor hançeri içen bulutlar
Maviye selam eder bu gece

Şairin dediği gibi
ÜŞÜR ÖLÜM BİLE

#ülkütamer aziz hatirasına

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1155778/mor-yelkovanlar-eritti-govdemi.html>

ÇIKMAZ SOKAKTIR AYRILIK

Değiştirebilirsin
Yoldan geçen rüzgarın
Yelkenine vuran kısmını
Değiştirebilirsin
Kırlangıların rüyalarını ve mavileri
Suratı asık aynalara hükümdar
Elden gelmez çare zaman dar
'ten kokusuna muhtaç edersin
Candan sevdiklerini
Mahfili yorgun
Fitili mum kokulu
am koruluklarda
Unutulmuş yıldız tanesini
Kim öpecek bana sorma

....
Yadigar i hayat ne ise
Uurtmamda kalmış
Mesela kör olmak için
Gözlerden irak olmak varmış

....
Eller buz kesti yüz düştü
Sabahın nuru okşadı nefesini
Gitti tüm hatıralar bedenimden
Ayrılık ancak seslerden ibaret şimdi

....
İhlamur kokulu tezgahlarda
Makine dişlisinde
Bir cezve kıvamında esmer bacılar
Ayrılık korkusundalar

....
Radyoda karanlık düşler tınları
Ayak sesleri
Kor hançer olmuş saatim
Demir kokulu ranzama
Yüzümü asıp öyle uyuyorum

....
Fikrimin tel olduğu saatlerde
Salarımdaki sincabı kim öpüyor
Öldüke sen okşuyorsun
Kara matemini
Diriltiyorsun isî nefesinle

....
Duvar yazılarını severim
Hele ki sen okursan
Meltemim benim bahar kokulu
Sen dokun nağmelerime

.....
iğdemler örselenmiş mi ?
iğlikları diktiler yamaçlarda
Kapattılar vicdanları
Gözleri mühürlediler

....
Ayrılıklar istisnasız ıkmaş sokaktır.
Kuruyan yapraklara
Ömrünü veren
Nice kelebek görmüştür.

....
Taş duvara inat içimden akan sular
Kar kuyusuna attılar ciğerimi

Senden gittiğim gün
İstisnasız nokta oldum
Kâinat cümlesine

....

Yalın bir sevda tekil ve korkusuz
Mevsimi susturdu yağmurun
Kimi görsem kör şeytan
Kimi sevsem senden kokuyor

....

Deniz kokuyor
Çimen kokuyor
Bad ı sabah içiyor
Demlenmeden giriyorum
Celladımın gamzesine

....

Köz nasıl içiyorsa suyu
Öyle beklerim
Kırpiklerinden ötede bir çift can
Boram boram fırtına sanki
Bırakılmış bir sandal
Kalbim seninle seyr eyliyor
Maziden atiye
Güvercin kokulu yarım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1157059/cikmaz-sokaktir-ayrilik.html>

BAHAR KİMDİR ?

Bahardır mutlu eden insanı
Çöle yağmur güle bülbül
Aşiyana adım atan serçedir.

Bakarsın şöyle yeşil olmuş böyle yeşil olmuş
Sarıncaya kadar seni mutlu eder tümceler
Çok şiir yazılır redifi kafiyesi
Gül yaprağına yazsan da
Çemene ayak bassan da
Bir nefes bahar kokusunu anımsatmaz

Güliden baharı öptüler
Süzüldü imbiğinden kainatın
Ruhu huşu içinde sarhoşluk kapladı
Sana ait olan hücrelerin
Okşuyor şimdi sabah yellerini

Zeytin dallarını evi gibi kollayan
Sümbülden taç yapıp yarine yollayan
Sürmeli gözlü güvercinler
Öpüyor her gece baharı

Sırma saçlı annemiz
Yeşil saçlarını saçıyor
Mahlukatın sofralarına

Meşeden gelir oyması gelinin
İlk çeyizi ilk göz ağrısı hep bahardır
Anneler bekler yavrularını
Yavruların gelişi bahardır

Zamanın endişesi
Hoyrat bir hançer gibi
Şaire yüklenir
Sevda da hasret de bahardır.

Gam çeker yiğitler
Cigara dumanına
Sevdiği güle silüet çizer

Şu dağlarda garip çoban gezer
Ellerinde gülbahar
Mis kokusunu bırakır keçi
Acem kızına misk olsun deyü

Kırgın bulutlar arasında
Mihenk taşlarında
Dualar altında
Ruhlarına fatiha bekler
Ecdad babalar atalar

Onlar sevdayı mızrap eyleyip
Yarın kakülüne oruç tutup
Hayr ı islam ile niyetlenip
Aşka kanat çırapnlarındır
Bahar...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1158204/bahar-kimdir.html>

Kaldım Hep Yarım

Dilimde tüysüz bir kekreksilik
Mazinin yosun dolu duvarlarında
Taş canlılar devrinden kalma
Kalp ağrısı
Yüreğim kıpır kıpır
1970'lerden öten bir güvercin
Selanik ve eşrafı sonra Gümülcine
Mehtaplı bir Üsküdar akşamı
Yüreğim kıpır kıpır...

Sandığım onca sancılar
Halbuki boşa kürek çekmek gibi
Yani aynalarda bedensiz
Ruhsuz bir çift göz-denizi

Eğildim elimde taş bitti
Yutkundum sıcak simit
250 Bin Liraydı o zamanlar
Kar altında kestane kokusu
Sıcak bir damla adaçayı

Velhasılı kelim çaresizlikten midir ? Nedir
Elimde ağlayan bir dev var
Şiirden bedeni köhne bir saati
Kırlangıçlar yuva yapmış boğazıma
Kokusu kına kına tıslarken sokaklara
Bir imbata kaptırmış kendini
Güvercin kanatlı bembeyaz yelpazem

Saatler geçiyor elvedalar ardılından
Miğdemde sancı artıyor
Bir mahzende kalmış iki kedi
Yalnızlık otomobil camındaki buğuymuş meğer

Gazetelerde boy boy resimler
Kirlenmiş bir somun içinde
Terlemiş namus kokan ekmeğe
Yağmurla gelen para kokusu
Islak tüten bacalarda
Yanık bir türküden öte
Yanık bir sevdalım ben aslında

Girdapsız bir rüzgarın ürünüyüm.
Dağ yamaçlarında kokan çiçekler
Hangi yerdesin bilmem ama
Yüreğim.... senin avcunda işler...

Gizliden girdiğim o bahçeler
Köşkten tasavvur o eski evler
Tahta kokusuna ıslak süpürge değmiş gibi...
Anneler temizliyor evleri

Elimde bağçesiz buğday çiçekleri
Beyaz....
Kar kuyularından koparak gelen
Sel sularının öptüğü menekşeler
Hepsi bir hayal ü hülya imiş....

Yağdanlıktan damlayan ve alevlenen
Çorak arazideki güne bakan gibi
Ustaların ağzında eriyen

Buhurdanlı çaylar...

Sohbetlerde memleket meselesi...
Dillerde dua ellerde makinalar...
Hızır aleyhisselama dua eden
Namazda bir selada bir aynı koku
Bereketsin sen aslında

Yüreğimdeki bu acı ve korku
Zamanın gidişinden değil
Bir daha gelmeyişiğindedir.
Zaten az çok bilirim kendimi
Elimdeki somunu vermeden bir mazluma
Rahata eremem ki
Sonra garibim ben yoksulum
Tenha ve boş bir seraba yolcuym

Ne gömülür düşüncelerim
Ne eksik kalır hecelerim.
Gecenin bir vakti kalbimin ağrısı geçsin diye
Yazdım sana ey dost !
Şiirimi oku ve selam eyle naif ruhuma

Ispartadan Sandıklıya
Oradan Balıkesire doğru
Trenle etrafı güneşlerken gözlerim
Çok şiir yazdı sana
Acıyor işte kalbim
Kainatı anlamak ve öğrenmekle geçti gitti ömrüm
Gözyaşıyla ıslanmış bir taş mermer gibi
Nice bayramlarda mektup gönderdim ellerine

Bilmem şimdi bu ıslık kokusuyla gıcırdayan dişim
Hangi pınardan su içip sızlayacak ?
Şimdi hangi nağmeyi eşsiz Ağustos gecelerine bırakacak

Sokağın adı Yaylağan Sokak olunca
Dedenizden kalan bir yadigarı görünce
Ve avuç içinize sığmayan heyecan
Nasıl kalbinizi ağrıtmazın ?
Bir de siz sahip çıkamamışsanız eğer
Nasıl yadigara bakıp diliniz duaya varsın ?

Elimde kalem var
O yüzden gurbetteyim
Şükür ki lisanım birdir benim
Diyor ya şair:
Sevelim sevilelim...

Kainatı kucaklayan öğretmenim ben
Gidiyorum dedim elimde bavul
Gönlümde ilk günkü aşk ile
O ilk başladığım sıralarda
Baktığım kara tahta
Şimdi ardımda
Ben bakıyorum eğitim ordusuna
Benim çağ dışı bir ilhamla aşık olan
İlmin erdemine, erdemine irfanına
Söylediğim her şeyi unutuyorum sonra
Şafak sökmüş bizim buralarda
Adım muallim olmuş bir anda
Evladını dua ile gönderen analarla

Kapıyı çalan kim ?
Bilmem ki bu heyecan ne zaman bitecek ?
Somun ekmeğın arasındaki peyniri
Daha kaç çocuk kemirecek

Soba kokusu ile uyanan kalfalar
Nice körpe gözlü yavrularını okşarken
Sabah 6.30
Çok uyandım ben
Çok namaz kıldım elhamdülillah güvercinlerle
Onlar ki Rabbine şükür ederken
Ben niyaz içre duamı haykırırdım.
Elimde tespih gönlümde iman ruhumu okşar
Duama sulh katardım

Bundandır ince sızım
Maşrapa dolusu gül suyu koksun isterim
Elinde deste papatya ile gelen
Nice mektep sıralarını dolduran
Talebelerin de içi sızı dolsun
Geçmiş kaybetmekten yana
Ve korusun koklasın ellerindeki tekiri
Sevsin bir yağmurun yaprakla dansını
Bundandır iç sızım
Zaman geçerken
Kaldım hep yarım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1164061/kaldim-hep-yarim.html>

BİLEMEDİLER

Kilitlediler dünyaya kendilerini
Boş odalarda kaldı saz teli
Bir çift göz araladı perdeyi
Sabah selalarını unuttu herkes

Baldan yüce ağı verdiler
Diller sıraya girdi birer birer
Paş koka nola kim ?
Küfürle doldu diller

Emeğini verdi tuz niam hakkının
Ak-analar mazide gül olduğun
Bilmedi cühelâ oldu nesil
Terk edeli diyarı hep sersefil

Edep divarını aşanda
Depreşir fitne kovanı
Yan gözle baktılar da
Hak resmin idrak edemediler

Geniz kokusu yanık buğday tenler
İki büklüm soluksuz kalan yiğitler
Bir gonca gül derleyip
Şu dünyayı sevi eylemediler

Bir lokma bir hırka kalmadı gayri
Nefis yüceldi göklere vardı
İnsanoğlu çok sözledi çok aldı
Lâl eylemek deyim oldu gayri

Nehir akar durmaz zaman i deni dünyada
çeken bilir adem ne çiledir bu tenhada
Cevheri âdem olanın öte dünyada
Cinan tohumları önüne saçılır bilemediler

Bir selam aldı güvercin erdi murada
Döküldü tüm kusuru vahada
Suçluydu vuruldu halesi boynuna
Güzelliğinden dediler hikemini bilemediler

Cehl oldu kelam
Kelam oldu yemin
Yeminsiz günü kalmadı insanın
Bugün çok geç heves kalmadı yarın

S.B.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1166684/bilemediler.html>

HİKAYESİDİR ÖMRÜ DÜNYANIN

Sabaha doğru mavi damla
Ey köhne dünya ağlama
Zaten cam kokulu bardağa
Zehir diye dolan derdin var....

Gidiyor saçlarının tuğ renkli kokusu
Izdırıp dolu dağlarında
Ferhat mi desem mecnun mu
Dalgasız imbatlarda Eftelya
Kor mai bir gece için
Ölüm uykusundan uyanmıştır

Elif damenli lale rengli
Çivit kireç kokulu duvarlarda
Kaç mahkum çizdi ellerini
Avuçlarında kaç kır tanesi
Dert kokan rüzgarla savruldu

Ben şimendifer üzerinde Bamsı
Sen güneş sırtlı Mercan
İçimdeki bu heyecan
Seni cennete gönderdiğim içindir.

Razıyım gülme eylemine
Razıyım ellerine
Gönül bir hoyrat çiçek
Ağlayınca yeşerecek

Kırık buğday saplarından
Misketli değirmene
Süt kokan çuvallarda
Nasıl uyanasın
Bu eşsiz diyarda

Bazen seni sevdiğimi söyleyince
Kuşlara emir veriyor
Zalim kasırgalar
Bilinçsiz usturlap gibi
Dönüyor serçeliklerim

Dünya
İzbe bir oda ver bana
Uğur böceklerin sana kalsın
Zamansız bu yasın
Zamansız dönüşün
Yerin dibine batsın

Kelebekler içinde tüy ve kar kokusu vardı
Kelebekler benim zamana ait rüyalarım
Ne zaman okunsa bir türkü
Mızrabında harelenen
Kesif bir merhamet kokusu

Gözlerin İstanbul
Gözlerin Kudüs
Gözlerin Semerkant

Kitaplarda kırçıl bir peştamal
Dünyayı saran şefkat yüklü
Anne kokusunun sen
Dünya

Tüm bildiklerimiz
Senin parçan
Bilmediklerimizi bile
Seninle biliyoruz

Saati kahveyi ve dalgaları
Orman bozkır ve kainatı
Yerle göğü
Duamız ile koruyoruz

Ağlayan kalpler hatrına
Güneşsiz ve sevdasız olma sen
Ey dünya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1167323/hikayesidir-omru-dunyanin.html>

MÂNÂ KALMADI AŞKTA

Hâle göründü gözlerinde
Bir maceradayız amma
Derdimi soran olmasın

Karanfil çayı içer gibi
Mehtabın içinde öyle sükût
Zaman hangi saatte ?

Girdap dolu bir mahsen
Kokuyor üzüm şıralı
Cilalı gözlerle bakar körler

Apartmanların sağır loşlukları
Ardından mavi dumanı
Sokakta simit satan
Üryan çocuklar

Şimdi geliyor akşamlik çay
Nasırlı ellerden demlenmiş
Ve yudum yudum kavru lan
Dualarla içilmiş

Eşiklikte bir çiçek var
Adım adım kokuyor
Benzi sapsarı
Benden korkuyor

Leylekler suya benzer göğe doğru
Gözlerinden dökülürse cehennem olur
Mor renkli serabım

Erlık tüm biçemlerim
Bıçak sırtında sokakta
Değdi degecek
Ömrün ömrüme
Sonra
Gözlerin...

Vara dursun postam
Kara dumanla nereye güler insan
Tabiat korkar oldu
Kalemi düştü aşkın
Kalpler lâl oldu

Adem elmasından tuttu
Sevdi belki de
Boğazda kaldı aşkı
Ömür boyu tatlı sert külfet

Şevki kalmadı mı hazanın
Garip bülbül nerede
Mey döküldü kan oldu
Hayır mı kaldı gecede

Nemrut ateşin gibi fitilsiz
Körü körüne yanarken yüreğin
Nerede sönecek kim bilir
Hangi dost bilir

Haklisin hale
Som bahçedeli lale
Hep sevdadan kızardı

Apartmanların sağır odalarında
Mecnun yaşar oldu
Gam çeküp seng-sar olmaya ne hacet
Sevgi denizi ateşten hicret

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1169273/m-n-kalmadi-askta.html>

Yâre Mektup

Geceye nokta bırakıyorum
Öyle hoyrat şarkılar dinlenir...
Kızıl kuşlara bürünürsem
Sevdamı içip tükeneceğim.
Geceye nağme bırakan
Güvercinlerle gidiyor kalemim

Derdimi alan gözlerini
Mürekkep eyleyen ay şavkında
Tellerimi öpüyorum
Kırık kanatlı sazımın

Hey gidi koca devran
Zaman ne güzel senle
Gidiyor işte dehlizlerim
Bir mavi dumanı öpe öpe

Ellerimi seviyorum
Seni tutan ellerimi
Dillerimi seviyorum
Seni tışlayan dillerimi

Gönül sazından düşen balım
Sırma saçlı dağlarda mor menevşem
Ağlama sevdam
Gizli mabetlerde seni bekleyen
Ahu ve misk ü amber kokulu
Bir alem vaad ediyorum

Şu tesbih tanesinde
Rabbine dua eden
Kış tutmuş taşlara
Soğuk rüzgarlar vurarak
Ellerini sabırla tutan
Bedenim değil !
Yüreğimin resmidir.

Gel koca küheylan
Yarın mektubu elimde
Vuslatın adresi bellidir
Güle ah ile zar eyleme
Onun da çektiği bellidir

Maziye bakarak ağlama
Atiyi görerek sevinme
Gözlerim ânı yaşar senle
Sevdan kalbimden içre

Güllere aşk olsaydı
Bülbüle feryat mı olurdu ?
Şöyle yudum alsaydı
Gelin gelin oy gelin
Ne güzel elinden

Derin derin nefesler çekerken
Gece vakti ansızın düşerim
Göz göz odalı evimizden
Tüten şu dumanlar
Oy kar beyaz teninde
Huzur yağan
Nur yüzlü meleğim

Bıraktığın gibi yüzüm
Ama bu değil zulüm
Sevda nöbetindeyim
Sana karşı
Kalbine doğru
Kan sıcak
Taş duvar
Salına salına
....

Arzu halimi yazsam
Sevda kokar
Sevda senden doğar
Bekletme yarınları diyorsun
İkrar verdim !
Susuyorum şimdi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1178208/y-re-mektup.html>

Adem-i Âdem

Hayatın bıraktığı gibi okunan cümlelerinden
Geri dönüşü olmayan bir çıkırık merdivendeyim
Adım: adem-i âdem
Cevherim özlerim kuru bir buğday parçası
Beni tanımayan gözlerle büyüyorum.

Su içerken hayat bulan bir neslin kırık sazıyım.
Keyfi ve nefsi tüm ne varsa
Hücre hücre iliklerimde mesela
Ağır ve yudumsuz bir yağ gibi
Başıma toplanmış geçim derdi

Çok değil az yüzyıl önce
Bir mağaradan çıkan güvercinle
Tüm bilinmezlikleri bildirdi bana
Kainata nur diye inen peygamberim.

Zabıt tuttular sonra inandığım için
Halbuki tüm kalemler
Güzellikleri yazabilirdi
Fakat tükendi.... Tükenmez kalemler

İhlamur kokulu bahçemde
Nar hükmünde kızaran
Binlerce karınca bile
Halen aynı heyecan ile
Su taşırken gediklere
İbrahim kıssası yetmedi
Ümitsizliklerime....

Her şeye ahir zaman diye damga vurdum.
Söz kesildi... dil tükendi... zaman kurudu
Bendim aslanan fakat....
Benliğimi bulamadım
Kervan içre bir serap gördüm
Dünyanın denî olduğunu bile bile
Zehirden kuyulara Yusuf'u atan bendim.

Mavi ve beyaz tüm güzellikler gibiydi
Gözlerden akan ne varsa
Bazen bir ırgat türküsünde
Kıraç ellerimden tüten
Yosun kokulu kelepçelerim vardı

Ben adem-i âdem
Yok olmaya yüz tutmuşum
Heyülası garibanın ne olabilir ki ?
Çocukluğumdan unutulmuşum.

Sokak lambalarındaki serçeler
Ay şavkında içli bir türkü söyler
Ben susam kokulu sabah sofralarında
Bir yudum çaya hasret kalmışım

Bir bildiğim var elbet
Fakat söylemeye ne hacet !
Olur da söylersem güvercin nakışları
Baldan tutkun o peri dünyasını
Gelir kapkara bulutlarım benim

Rabbini unutan kim var bilmem ama
Hatırlatan bin delil içinde

Varlık ve yokluk denilen cenderede
Sıkışmış bir mucizeydim aslında

Ağlayan anneleri unuttu yüreğim
Solan çiçekleri ezdiği gibi
Kırlangıç yuvalarını bozdu
Ve yılan deliğini mesken eyledi...

Yıkık dökük tüm depresif duygularım
Televizyon kumandasında gezen dünyam
Utanmışlıkların ve kahrolmuşluğun çağında
Bir nevi sarhoş ve günah-keştir.

Kundaktan çıkmıyorum artık eskisi gibi
Köy pınarlarındaki bal gözelerini bilmiyorum
Elimde kırık bir kalem yok fakat
Kırıyor kalemimi elalem denilen o zât

Bilmiyorum duymasını
Konuşmasını
Susmasını
Acımasını
Acımayı

İşte geldik gidiyoruz
Devran bize biz devrana
Müptela iki aşık olmuşuz
Fakat aşkımız yalan.
Yarım kalan
Yanan
Dünyam benim.

Sonra açılacak tüm perdeler
Gözlerim o an görecek mi ?
Süzülürse içimden ruh dehlizlerim
Beni umuda eriştirecek mi ?

Ben bir garip adem-i âdem
Şarkılar söyledim de
Acılara
Bir derman olamadım
Ekmeğimi kazandım da
Paylaşamadım.

Yüz katlı evlerde
Yüz daireler içinde
Nemli soluğumla yaşarım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1178591/adem-i-dem.html>

Sükut Eyle Rازیım

Çığılık eşleşiyor
Gör bu vakti hazini
Benim yıldırım oklarım
Sanki geceyi deşiyor

Yağmadan durmazdı bulutlar
Hangi hasret dumanında boğulmuş
Karanlığı kovalayan umutlar
Perdemi araladıkça
Suskun bir rüzgar olursun
Ey girdap kokan deniz

Yalnız ve mahzun bir melodi
Kalbin içinde
Yutkundu gözlerim
Seninle...

Bazı geceler karanlık sokaklarında
Ansızın ağaran gün ışığında
Mavi özlem bulutlarını öperdim
Sabah telaşı üzerimde
Geceleyn yıldızları ağırılıyor
Gönül bahçemde

Mesrur ve ay simalı bir duruşun vardı
Ihlamur kokardı tenin
Sonra dilimde gül
Arzular seninle başlardı

Baktığın her damlasında yağmurun
Bin bir çiçek açardı
Gri tonlu havaya inat
Ellerimde gençlik rüzgarları

Sonra budaklarımı örerdi rüzgar
Mahpus türkülerini ezberletirdi
Görmemek için gözlerini
Ertelenmezdi elbet sevda

Bir maziden tutardım
Anne kokusu gelirdi
Bir parmak dokunurdu
Papatyalar imrenirdi

Sahi görmemek için ne gerekir seni ?
Bazen kapı aralığında bulurdum
Bazen bir mektup sahifesinde
Eşi benzeri olmayan
Nimet gibi konardın gönül soframa

Cilveli bir narin serçe
Gizliden güneşe kanat çırpar
Bu bendeki yara
Soluğunla yanar gözlerinle kanar

Kaldı mı ömürden bir nefes
Sen gelirsin aklıma
Uzaktan gelir bir ses
Koynuma ruhuma

Ben seni sende buldum
Sendе gördüm maviyi

Böyledir kuşların gözbebeği
Sevdaya uçarken masmavi
Vurulup düşerken semai

Bağında tadı kalmadı artık hazanın
Dikçeme düşen perçem rüyanın
Bir mahzende duruyor cam u cem
Sükut eyle razıyım yanına gelem !

Bir nakıştı sanki goncasında gül işler
Bitip tükenmeyecek mi bu gidişler ?
Her dakika ararsam seni bulur muyum ?
Bulduktan sonra seni acep Hızır mıyım ?
Ab-ı Hayat eylediğin doğrudur ey afitab-ı şirin
Gözlerinden geçerek sevdim işte senin eserin !!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1179177/sukut-eyle-raziyim.html>

Ağlar Karanfil

Çeyrek karanfil gördüm sokakta
Bir maziden akan dramalizim
Elimde yağmur kokan taşlar
Sabah yolcusu tüm kuşlar
Berrak gökyüzünü öpüyor şimdi...

Çeyrek karanfili aldım elime
Hikayat başladı sancı ile
Düşlere ait acılar denizi
Ağladı ve sustu sonra
Korkular başlarsa
Kilit tutmaz olur
Ömür derin bir mahzen
Giren çok çıkan az olur

Habersiz bir mektup aldı gözlerim
Görüyordum onu sevdiğini
Ben de sevmiştim oysa ki
Meltem rüzgarlarını ve ağaçları

Orada biraktiğın ne varsa
Bilirim sessizliğe dair
Ağlayan bir karanfil
Gam yüklü tomurcukları
Emiyor sessizce

Ellerini demir parmaklıklar okşuyor
Bedenin buz ranza kokuyor
Arada bir seraba düşüyor
Yalnız ve perişan karanfil

Geceler değil de yaralayan
Şu kalbe saplanmış ahu gözlerin
Bir dolmuş kulübesinde
Elele tutuşmuş pervaneyiz

Rıhtım ve iskele babası
Kaç kuşaktır burada
Tenha ve biçare oturuyor
Arkalarında ağlayan karanfil

Bir maun ve mümbit ezan sesi
Kainata verirken nefesi
Gel çık şu karanlıktan
Ağlamaktan
Sarılmaktan
Yorgunum
Karanfil

İhya eyledin beni serseri iken
Aklımda gül vardı
Gülден öte can vardı
Nereden düştün yine yadıma
Ağlayan karanfil

Sokak lambası altında raks eden
Bir heyecanla soluk soluğa
Dünyaya kör emrine âmâde
Zincir olsaydın keşke...
Keşke karanfil

Ağlarım ne zaman bir çocuk görsem

Kokusuz kalmış ve mahsun iken
Vakti dolduran ne var ise
Al ömrümü senin olsun
İste karanfil

Irgat baba yorgun telaşlı
Mavi gözlü yarine güldü
Perçem dudaklarına
Susam kokusuna
Ve zülf ı yâre
Bakmaya utandı
Senin yüzünden
Karanfil

Islak ışıklar bana ait
Tüm pencere kenarında
Gördüm ismini
Ağlayan karanfil

Posta katarı ellerimde
Acı haber var dostlar
Krizantem gelmiş
Bahara
Ağlıyor yine akşamlar....

Gel karanfil soba kokulu çay yaptım sana
İnanmadık bir türlü sana ve sevdana
Ceylân olsa ne yazar
Ayaklar altında çiğnenmiş karanfil !

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1186254/aglar-karanfil.html>

Mavi Bulut Kokan Çocukluğum

Mavi sazaklarda beyaz sümbüller
Maviliklerde bir beyhude ömür
Akasya tomurcukları beni öper
Aklımda sen anımda yazım

Elleri buz kesen bir çeşmeden
Akşam sofrada oturan menevşeden
Yorgun kadınların çatlayan ellerinden
Bir mevsim daha geçti

Ömür hazana koşarken
Nice mehtaplı ve yorgun
Ay ışığında rüyalarımda
Ağlayan dualar vardır

96 kışında
Çakmak gözlerinde
Sabah kahvaltımda
Okuduğum kitabımda
Hep aynı merhamet

Televizyon kuşağı bilmez
Derdimizi
Nice zor zamanlarda
Ördüm ben
Gençlik denen mahşeri

Kar damlası da kiremitten
Seyrettiğim hep ayva yapraklı
Umut topraklı
Bir mazinin kokusudur

Memleketim özlerken besteleri
Hep karanlık mahzende gibiyim
Dedem çocukluğum ve gençliğim
Hatırası mis kokan yaprak gibiyim

Yaylağan sokak idi adı
Hatıralar geride kaldı
Bazen avuçlarım toprağı
Zaman bir kırığı
Düştü mü kalbe
Eriyor bilinmeze

Sıcak bir soba etrafında
Mandalin kokarken
Kaybetmekten korkardım
Sevdiğim herkesi

Özledikçe her pazarları
Mermer kokuyor şimdi
Dedemin ılık nefesi

Sular yandı gökte
Ceviz kokuyor
Gövdemde
Ağır bir duman
Yanıyorum aniden
Kuşlara mektup yazıyorum
Geçmişten geçmişten

Pervasız bir dikçedir

Kalem kokan sokaklar
Dedim ya anlatamıyorum
Mazi kalbimde kanar

Küçük dükkanında takkesi
Elinde tesbih güler nefesi
O anlatır biz dinlerdik
Çınar gövdeli efeyi

Çay kokardı
Biraz ağlar biraz gülerdi
Ömrüm onu sevmekle tükendi
Ve bir gece apansız gidiverdi

Bayramda tütün kokardı ellerim
Kavak dibine iner türkü söylerim
Cebimde demir kokan cevizlerim
Suyuna bile hasretim memleketim

Yikildi evim viran oldu bağım
Zannetme ağlarım
Kalbim sızı sızı
Kimdir bu zamanın hırsızı

Rahmete kavuştu ilk besteler
Şimdi onların sesinden gelseler
Kim inandıracak bana
Nasıl geçti seneler

Çocukluğum bir küheylan
Gençliğim ayan beyan
Bir sen varsın ve hatıran
Gel öp yanaklarımdan
Dedeciğim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1188468/mavi-bulut-kokan-cocuklugum.html>

Aşk Ateşten Yol

Cenge gider gibi sevdiler
İki ayrılık tümleci oldu
Som kahveli son bahar mevsiminde
Laleliden cennete açılan kapılardaydı hepsi

Bir tramway sokağında
Yokuşu çıkmakta zorlanan
Masum iki maske idi.

Yola düştüler revan oldular...

Tam inatla tutundukları dala bakıp
Hayat ağacında masum meyveyi aradılar
Şeytanın yaprakta gizlendiğini bilmeden

Gençlik mayası tuttu onları
Sonra ahu gözler öptü kirpikleri
Sevda renginde koktular
Ellerinde pamuk şekerler

Her dem gizlenen
Köprü ayağında
Ay şavkında
Hain tebessümler

Yola düştüler viran oldular...

Sürgün yediler
Posta kararında
Hilal ile güneşin doğduğu yerlere
Tutsak ve hazin durdular

Kader böyle imiş ilmek kokusu alarak
Arşınlamak imiş sahte dünyayı
Olsun tutundum ya ellerine
Sevdanın adı mürekkep olsa
Roman çıkardı sana bakışımından

Yola düştüler yârân oldular....

Ellerinde bir demet gül
Kırmızı mor salkımlı evlere
Adalar vapurundan ağlayan terkedilmişlere
Hikâye oldular
Okundular

Sancılı bir ayaz ardından
Kardelen kokuyordu tabiat
Kar kokusu nedir bilir misin
Tepeden tırnağa yaşamak varken
Geceye küsersin gündüze ağlarsın

Seni tanımadan önce vakitlerden nisan akşamı
Çay demleyip evlerde milyonluk insanlara
Hayretle bakıyordum
Sonrası meçhul
Sabah güneşi kaldırıp
Seni buluyordum

Virgül koyarak başladım hikayeme
Noktasını sen tayin edersin
Gidiyorum şafaklar boyu melteme

Bir mavi deniz sen oluverirsin

Aşka gittiler hezar oldular
Birisi gitti rihlet eyledi
Hep yazar oldular

....

Bir gün buluşmak dileğiyle bitti mektuplar
Ne var ki ateşten gömlekle meçhul oldular

Sevmek bir yol ise
Dudağı kör kurşun
Aşk ateşten bir bulut
Susadıkça tabiat yakar
Öptükçe kalbin kanar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1189004/ask-atesten-yol.html>

Gidiyor Heceden

Bir evla bilgi
Bir insan ne yapıp netmeli ?
Gidiyor işte heceden heceden
Sarı ışıklar arasında
Lamba kokularında
Gidiyor heceden heceden

Şafak buz söküyor mesela
Çiğdemleri eziyor ela gözler
Işık içinde süzülen
İbrik dağlar
Mavi Anadolu turundan
Çıkagelmiş o güzel türküler

Yüreği salıncak misali
Çocuk cıvıltıları arasında
Hükmünü giymiş karlı dağlar
Mor salkımlı evlere ırak düşer
Gece hoyrat bulut kokar

Elif kaddinde bir yâr yok mu ?
Ara sor mai bir geceyi
Kimler duracak nöbette
Kimler şakaklarından şiirle vurulacak
Aşıklara zindan olacak heceler

Gidiyor heceler
Sabır taşından dönen
Bir damla puslu su
Gidiyor heceler

Sarılmış yârin boynuna
Bir şimendifer kokusunda
Ağır aksak türkü söylerken
Gidiyor heceler

Kime sorsam ağzında bal
Elinde bir ağı
Kime gitsem
Vakit dar ve yoksul
Varsıl olan tek gaye geçim

Gidiyor heceler
Ellerimde diken ağrısı
Tırpanımda nimet kokusu
Her kıvılcımda yanar cıgaram

Ağlıyor heceler
Sanrısız geceler
Sahilden ötede ter damlıyor
Gidiyor Heceler

Aziz dostlar kalmadı
Masada billur kadehler tükendi
Çekilen mey midir ?
Aşkın şarabı mı ?

Dertler lâl gecesi gibi
Giz kokar
Yumak yumak düğüm düğüm
Dokunur yüreğine

Bir ay parçası hayalimiz
Sevdikçe tüketiyor ümitlerimiz
Ah ne güzel duruyor
Bir kahve köşesinde
"Ölüm Allah'ın emri
Şu ayrılık olmasaydı"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1194957/gidiyor-heceden.html>

Kutsal Düşlerim

Cahit gir içeri
Seviyorsun bu ezgileri değil mi ?
Evet paşam
Kars üzeri istikametimiz doğruysa eğer
Sevdamızı bu yıkık sigara dumanına boğup
Gidecek miyiz ?

Durduk düşündük milyon kez sancağı
Sedd'ül-Bahirden ağır aksak çıkarken
Miadı doldu gözlerimizin artık demiştik
Fakat inancımız tam şükürler olsun
Galip eyledi Rabbimiz bizi...

belki bir daha geri dönmeyerek
En güzel şarkıyı çizdik seninle
Düşünsene bundan tam yüz yıl sonra
Senin torunların sana şiir yazacak
Evet paşam
Fakat şu köşede duran Mehmet ?
Onun şiirini kim yazacak
Derin bir his içinde uykusuz kışlalara selam duruk
Alnımızda vatanın hudutları duruyordu sanki
Yazın kışın baharın güzün devasa bir heyüle !
Ah sevdası büyük yiğitler
Alparslan ve niceleri

Hepsi benim dedemin birer komutanı gibiydi
Dün gece Erzurum üzeri yola koyuldu bedenim
Soğuktan düşen bir yaprak tanesi gibi
Ellerimde Hz. İbrahim'e koşan karıncalar vardı
Ağladım durdum
Derince ve yiğitçe düşündüm
Dedemin düştüğü yerdeydim....
Kanlı bir pusudan kalan mavzer içinde
Baruttan nem alan
Sevdası yok olmuş
Nice Mehmet gördüm
Anneler ağlamıyor artık....

Mataramda bir derin berraklık
Mescid-i Nebevi'den gelen suyla doldu
Yüreğimde bir millet aşkı
Elimde kalem
Isparta sokaklarında bir simit uğruna
Devasa bir dünya çizdim...

Elimden tutan bir Urfalı öğretmen
Adı Mehmet...
Babamın adı Mehmet...
Dedem Bingöl dağlarında
Son Osmanlı edasıyla yiğitçe çarpışmış
Onun da adı Mehmet...

Nice akşamları göl kıyısında bunları düşünürdüm
Elimde tahta kalem...
Sayılarla oynarken kitabımı okurken
Çayımı içerken
Hep aklımda kalan bir devasa dünya

Vatana hizmet ibadettir

Öğretmenim ben...

Şimdilerde nice evlatlar yetiştiriyorum.

Mesela sen bilecek misin bunu Cahit ?
Sana şiir yazan birini
Peki şurada duran İspartalı Mehmet Çavuşu
Hatırlayacak mı acaba evladları ?
Zor paşam...
Yok zor deme
Ölüm en gizli hatıradır...
Sen ölmeye gör
Haklısınız paşam...

Sancılar tuttu ellerimden
Bir tüfenk sesi ile irkildim
Kalkamadım yerimden...
Mehmet Çavuş ?
Nerdeyiz ?
Paşam....
Mehmet Çavuş açılan ateşle şehid düştü...
Cenazesi kaldırıldı kefene konuldu...
Rabbim taksitarını affeyesin
Makamı cennet olsun
Duam odur ki evladlarının başı sağ olsun
Evadları hayr üzre dünyayı inşa' eylesin
Aminler yükseldi...

Duama bin giz katarak uyandım
Sıcak bir mevsimde
Telefonda amcam
Oğlum İstiklal Madalyamızı aldım
Bu ne büyük gurur ve güzelliği

Sonra ağır bir trene bindim
Gözlerimi bulutlar açtı
Şafak söktü amma
Isparta gözümde dev bir şehir artık...
Yıkıntılar arasında uyandım uyudum ve buldum
Bir dua içinde gizlenmiş bin giz....

Korkularım yoktu şükür...
Her sabah dükkanımızı açardı
Babam Mehmet...
Büyük babası Mehmet
Hep beraber girerdik sanki
O demir kokusu içinde
Kıvılcımlara hayret ederek başlardı
Küçük adımlarım
Esnaflığı sevmeyi orada öğrendim....

Derken Darül'muallimin'i bitirdim...
Adım gibi savaşıarak kazandığım tüm sınavları
Başara başara
Şükür ile hayatımı mikyas ederek
Geldim şimdi
Öğrendim dedemden kalan bu sevdayı....

Cahit ! bak görüyor musun
Fatihalar geliyor
-Paşam....
Bu Mehmet Çavuş değil mi ?
-Evet...
Bu peki ?
Evladı... Elinde kalem var ama
Kalemsiz olur mu ? Kılıçla başlayan savaş

Ülkem güzellikler diyarı

Bir nergis gibi çıkagelen
Trenler içinde artık hazan mektupları
Seviyorum her Şeyi
Sevdamın Türk kokan ezgilerini
Vakitleri gözlerimde arar dururum
Öğretmenim ben
....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1197155/kutsal-duslerim.html>

Anadolium

İklim-i Rum derler idi
Çınar kokulu külliyyeden
Masmavi heyecan doğdu
Bir anda kapladı aleml
Fatihle taçlanan bir kal'a
Şimdilerde güvercinler mesut

Ağladı gözlerim değil
Sözledi sözlerim değil
Bir tebessüm bulutu
Küçük çobana mektup oldu

Er meydanında yiğitlik şiirimiz
Gönül bahçesinde açan karanfilimiz
Hep soldu da
Hiç ölmedi bahçivanımız deni dünyada

Girdaplar gördük yıkılmadık
Karanlık dehlizlerde
İki ümit can verdi ruhumuza
Evela vatan sonra iman

Tasası gurbet oldu Sitanbulun
Bahçesinde bülbül,
Bin figan eyledi merdane yiğitler
Şükür tasından içilen şiir gibiydiler

Maviydi gökyüzü hep
Soluğum Alparslan
Kanim Osman Gazi
Toprağım hep hâki oldu...
Allah bâki oldu...

Cemresiydik bu toprakların
Düştükçe çınarlaşan
Aziz hatıraların
Mihenk taşında
Sulhun rüyasında
Nakış nakış işlenmişim ben

Bir cenk meydanı bu
Akşemseddinden hatırası var...
Hacı Bektaş'tan duası
Yiğitlik mertebesinde
Kemâl-i İrfanım ben...

Bir saz teliyim mesela
Çırasız yanan bam teli gibi

İnler fakat düşmez bendim
Gökkubbede hatırası var

Yanarsak aşk içre Mevlanadan
Gidersek eğer dönmez
Genç Osman'dan
Koca koca yılların ardından
Sevdası var bayrağı var !

Hilal görününce Kırım'dan
Bir türkü düşer rıhtımdan
Selanik misali bırakılan
Ağıt ağıt feryadımız var !

Gökçe buğday tanesiydik elbet
Yunus gibi koksun diye dilimiz
Bekledik gelmedi şafak
Cennete gitti hep yiğitlerimiz

Ah ne menem bir sevdaki bu
Toroslarda anam
Ağrı Dağında babam
Bir yanık türkü ile uyanan
Derviş-meşrep mızrabımız var bizim

Ela gözlü dilberlerin saçlarından
Tut da sürükle Türkistan'a kokusunu
Misk ü amber ile demlenen
Aşıklık tasası
Sevda karası

Yattığım ranzanın türküsü
Soğuk bir mavzer gibi
Giderken uğradım da
Köy kuru yayla kuru
Gözelerinden ağlar Anadolu...

Bir sancak gibi dalgalanır şanlı denizler
Ne Barbaros ne Çaka bey nice yiğitler
Tesbih tesbih çekilmiş sanki
Gül kokulu imbikler...

Bana ne lazım ?
Hiç gerek yok nazım
Nenemin dilinden düşen lafzın
Meselden hükmü var...

Çılgınlar gibi şen ve mutluyum
Geliyor şimdi gönül bulutum
Giderken ağlar bir posta katarı
Yârime selam söyler mektubum...

[italik]" Sevdamı yaktım da geldim
Viran oldu bağım bahçem
Ömrümü yoluna serdim
Öldür beni kara perçem"
[/italik]

Hangi tarih yazar bu bin yıllık destanı ?
Türkülerden gelir kokusu toprağın
Her şeyi açık birdir yazanı
Zemherisi yaz u güzü hazanı
Gül bahçesinde gibidir !
Anadolum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1200503/anadolum.html>

Zümrüd ü Anka Çağı

Şafaklarda kar var
Görümsüz bir dünya maviliğinde
Onca yığın yığın inerken
Bir nebze seni düşlerdim....

Ala bildiğine alalık
Mevsim karanlık ve ıslak
Zeytinden düşen çiğ damlası
Senin gözlerindir ancak

Bazen kayboluyorum
Beton duvarların çiçek kokusunda
Haykırıyorum ama duyamıyorum
Yankısız bir gonca tınısında

Ellerimden yüksek daha ne var ki ?
Bir de küçük merdivenler
Baktıkça eriyorum
Gördükçe tükendiğim gibi

Vakit bizi ıssız bir mateme sürükleyen
Ardınca soru işaretleri çığırı !
Kainata yön veren sözler
Yoksul ve bitevi bir çığlık

Namluda ekmek buğusu
Yan koltukta oturan bir hanfendi !
Cebimde üç beş kuruşluk saltanatım
Yokluğum içli bir nağmedir
Öksürük çalgısında

Üşüdükçe titreyen bir parmakçık
Lale kokan topraklara
Gül fidesinden hoyrat
Çiçeksiz masumi bir tat !

Görmüyormuşum dünyayı
Bilmeden bin katlı binaları
Yaşıyormuşum
Adım çobanıl bir yıldız perçemi

Göğsümde kınalı bir keklik var
Parmaklarım ve dilimde kekreklik
Zinet derdik evvelden
Zinetin adı olmuş
Serserilik

Sahi ya nasıl unuttuk biz
Al yazmalı odalarda
Bin ağlayan gençliğimizi

Soba tüter doğan güneşe
Bir kurum ekmek gibi
Hasretiz şimdi geçmişe

Artık eskisi gibi aramıyoruz
Mesela organik kelimesi
Mesela doğal ürünler
Hepsi eski bir arkadaş !

Bazen şu duman kokan sokakları
Elektirik cızıltısında geçen

Bir radyo modernitesini
Sadece dört tekere ait kılmışız

Sonra okuma eylemini
Çoksul bir kemerle
Bunalan bir fer ile
Buğz etmişiz cahil kala kala

Oyalı mendilleri kan silerdi
Onda bir asalet vardı
Sonra yazma yazma dokunurdu aşklar
Şimdi bozma bir binadan haiz aşklar

Çelenk gider mi hiç düğüne ?
Modern bir kompozit isek eğer
Yakında havale ederek yaşam taksitleri ödeyeceğiz

Gülmek eylemi kahkahayı alalı çok oldu
Şimdi insanlar gülmeden ağlamaz oldu

Biterse bir gün petrol ve elektrik derken
Gözlerimizi kiralık vereli çok oldu

Yitip giden ırmaklar kenarında çiğdemler
Soğuk bir kedi yavrusu
Bazen açıklıktan uyumayan nice ademler
Yardıma muhtaç oldu

Yardıma kimin ihtiyacı yok şu devirde ?
Kimi varlığa kimi yokluğa muhtaç
Elimde bir derin mektup
Yazmışım geçmişi unutup

Selamlar karıştı kısa tümcelere
Yalanlar oldu hayatın cilvesi
Trenlere sözüm yok
Onlar kaldı bir tek
Özlemlerin mirası, terkisi

Umut aradı çoğu bir kadeh için
Bin yol teperek tırmandı
O günah şehirleri
Ve kalmadı dilimde
Dilimin nağmeleri

İğdiş bitmek üzere
Beyin ve körlük eş sesli kelime
Sevgi topalladı aşk öldü
Masumiyet sadece bir öykü

Riyadan fırsat kalmadı nihayete !
Hiç kimse sonu bile görmüyor
Tekrar tuşunu fazla abarttık galiba
Yaklaşırken ebediyete

Sonra bir kaval çaldı yüreğim yandı
İçimde ada çayı kekik kokusu uyandı
Ver elini karlı dağlar aşalım
Şu şafaklara kar yağsın
Bir bayram kucaklaşalım

Odamda kokusuz çelenkler var
Kitap derler onlara
Yazarı mutsuz bir ölüden kalan
Nice tümcesi kemikleşmiş

Yani aziz dostum kalem
Yazan da bilmiyor
Gören de bilmiyor

Okuyan hiç umursamıyor
O zümürd ü anka çağını....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1201335/zumrud-u-anka-cagi.html>

Oğul Babaya Hiç Benzemedi

Ŗu cengaver atlıların izinden
Kapalı çarşıda bin kokulu miskle beraber
Ak sakallı ve keskin gözlü ecdad ile
Büyümüş ve filizlenmiş bir baba

Ba'sü Ba'del-Mevt-i Hakkun
Durup Düşünme çağında
En güzel kelam-ı latif
Bırakın haykırayım insanoğluna
Gidiyorsak elbet biteviye
Mutsuz bir yaprak tanesi gibi
Ağır aksak bir mavera geçer gibi
Örselenmiş tüm sırtlara vurulan
Palanga ve küfür zincirlerini
Üzerinden atar gibi kükredi küheylan
Hey gidi gonca
Kadehinde zehir olan
Ayağının altında keyif ışıkları
Zulm ile çağdaş fakat
Özür gibi bakar yüzüme

Anadan doğma toprak kokarım ki
Elimde cihana ait bin öz doğar
Dualar elimde yiğitçe işler tenime
Gidiyoruz der gibi bakar bana
Her sabah pencereme doğan güneş
Öyle ki hangi yiğitleri selamladı
Sonra bir derin esved...

Bir mutlak düş ile paranoyak
Afakın zinciri kıraç ve yoz
Belgisiz zamir gibi dolan dur
Üzerinde kisven mahur
Son gömleğin bile beyaz...

İçinde türküler kopan fırtınalar
Mendile silinmiş kan kokusu
Islak bir borazandan kopar gelir
Süngüden hicret etmiş
Nasır bağlamış elleri

Ne diyeyim şimdi sana ?
Anlatsam da bilsen de
Gökkubbede bir sadâsın
Çelik bir mihver gibi örttüğün
Ŗu yosun kokan küflü deniz
Salıncaktan doğan sahte gülücük
Hep sana ait

Yandıkça bitiyorsun fakat alevin gür
Değmedi hiç bir Ŗeye
Değmeyecek düşlerine
Aheng-i acı ile
Melodikal fısıltılardasın

Geçmekte ömrün
Ŗu incir çekirdeği meseleleri
Boş kovanlı arılar gibi
Doldurdukça ağla insanoğlu

Ŗimdi sağır duvarlara

Boy boy resimler asılmış
Konuşsun diye benliğimi...
Öyle ya
Hep ulaşamayacağın şeylere
Keyiflere
Meyil vermişsin

Riya kardeşin olduğundan belliydi
İnsanlık seninle bitti
Oğul babaya hiç benzemedi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1201529/ogul-babaya-hic-benzemedi.html>

Mutlak Gerçeği Görmeden

Eğil dallar arasındaki güneş
Birazdan sivrileceğim arandan
Koşarak çıplak ayaklarımla
Seni bulmaya geleceğim

Filizden tomurlanan bir mevsim
Çiçekten kokarak gelen
Eli yüzü döl kokan arılar
Ve bahar gelir

Sonra sıcak bir dudak sızısı
Dem kokusu ilerleyerek
Geniz yakar

Limanda beklerken
Denize yazdım gözlerini
Maviyi kıskandıran
Martıların ak saçları

Bana ait düşler kurdu çilingir
Kalbimin kilit taşlarına vura vura
Giz kokusu ile yürüdüm
Yüreğimi koydum yollara

Çam kokulu bir köşke kim ulaşır ?
Yahut göllere sıcak bir zerre değse
Buhurdan buhurdan berraklaşarak

Sırtıma konarak göçen
Leylek miydi ?
Alın çizgimi çizen
Saatler miydi ?

Toprağa düştü damla
Eridi gitti işte o anda
Gözlerin kanatırken hülyalarımı
Güneş deldi birden bağrımı

Bir oluksuz saman kokusu
Bir kaç meşe biraz misk
Eski bir gramofon bozdu
Tekmil i birden adımlayan kanatlarımı

Radyolda bir gazete küpürü sıkışmış
72 senesi kış mevsimi yazmakta
Kuyruğumda yabanıl bir pranga
Özümden damlar öz ölküm...

Kasabamın içinde sebil ve güvercinler
Cami çıkışı bana bakan o berber dükkanı
İçerisinde bir beyaz önlüklü
Dumanında soluk soluk bayram telaşı

İleride öte beri çerçi manav
Duasız olmaz öyle pazar
Selamın karşılıksız verildiği mevsimlerden
Kaçıyoruz işte azar azar

Gökçe bir ekin kokusu dilimde
Beyefendi hükmünde babalar
Gönül dünyamın içinde bir sen varsın
Bir söz eylesen mehtaba yanarsın

Ağızdan düşmez cıgarası
Kahveden taş sesleri
Günah toplumu işte
Eriyor güneşe
Neşeye
Eşe
...

Bulutlara şiir yazan kuşları öperdim
Yuvasında eski dokuma halı kokan
Ak-Anaların dua okuduğu
Sofalardan divanlara
Anadoludan eser mi kaldı şimdi ?

Giderek uzaklaşırken
Posta arabasından düşüyoruz
Asfalt yolların kimyevi çizgilerine
Her karede mutluluk çizerken makinalar
Eriyoruz iki dişli çarkında
Mutlak gerçeği görmeden....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1204688/mutlak-gercegi-gormeden.html>

GEL EY HÜZÜN

Çeşminden ebrular sızar
Gider de sulanır gözeleri
Yol uzak olsa da davranmalı
Irak ellere şöylece sevdalanmalı

Beni bırak anne sen nasılsın ?
Oğul iyiyiz
Bir tok bir aç
Gideriz işte
Öyle ya sevdalanmalı

Hazan düşse de
Toprak koksa da
Hazan ölse de adım adım

Gel ey hüzn
Demir sandık içinde
Dağlar duman
Bre deryasız küheylan
Sen yiğit bir fırtınasın

Ağlarız her bir damla kurşunda
Giderek ağırlaşan hayat meşkalesi
Giyerek tonlaşır şafaklar...
Acı korkuyla dolar sabahlar

Bir damla su gelir dilime
Söyler ihtiyar
Şükür olsun
Fakat...

Ağlar Bosna
Ağlar Kudüs

İhtiyar gözlerim
Bir keklik kokulu
Dilde duası
Bre hey küheylansın sen

Ağlayana hüküm ilahiyi Nakışlarsın
Güzel bedeninden
Münbit çiçekler terler

Hasret coğrafyası dersini
Zihinlerimize işletmeliyiz
Bir sancağın gölgesine
Bir selamın meyvesine
Hasretiz, hasretiz...

Telli sazların
Son deminde
Türkistan kokarım
Bir nabız atar ki
Cevherimde özümde
Mazluma ağıt yakar
Kurumuş dudaklarım

Gel ey sevdiceğim
Tebriz sokaklarından sızarak
Keyifli bir türkü koksun
Kınalar yakılsın

Boz beyler Koroğlu
Harman ola gün dne hele !
Gel ey hüzün
Gelsin nağmesiz aşk mı olur ?
İkrar verdim ben bir kere
Ezanlar okuna, okuna
Selam olsun
Yapraktaki iğ damlasına
ekik gzden şahan bakışlara

Bir katar kovalasın
Misk ile şirin-âb ola
Derd-i dernu kim bile ?
Ağlar Kudüs
Gel ey hüzün

Kara bağrımda
Diyarbakir surlarında
Süleyman burcunda
Kantar dururum
Ağlarım
Ağlarım

Başlar dua ve bin giz
Sarmaşık içre
Hicran gözlerinden
Mektuplar yazarım
Sevda lkesine
Sana ait tmcelerimi Ah bir bilsen
Sende gördüm ben kllerimi
Yanmadan nce !

Kırım üzre akardion takvimli
Pitoresk bir tablo gibi
Fatihten başladı serüvenim
Giderim ben
Gideceğim
Seveceğim elbet

Hâki bir koku toparlanır burnumda
Sızısı dem tutar garip vatanımın
Çörek rek otağıma sağalmış
Sancağımdaki kartal

Be hey güzel lkm
Nazlı yarım
Sabır kapının eşiğindeki
Güvercin izlerini
Koynundaki muskayı
Nasıl özledim...

şimdi ıslak bir türkü
Girizgahı olmayan
Nice masal diyarında
Maverayı rer ellerim
Namaz namaz
Dua dua...

Ağulu bir izan
Gidenlerin yasından
Anlamadım ağlamayı
Anlamadım zlmeyi

Gel ey hüzün
Ağlarken gülmek neyime ?
z prangamı vurmuşum
Nefsime
Sevdayla yanarken

Vuslat niye ?

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1206068/gel-ey-huzun.html>

Yelkovanımı Siz Kuruttunuz....

Bakıcılardan biri seslendi
Elinde gümüş ibrikten süt
Elveda kapıların ardındaki düş
Elveda kırık aynalar...

Soğuk bir kış günü
İki buz tutan çehre
Zeminden ayrı
Düşlere yakın

Bilmezdim yaşım dokuz
Girdiğim çukuru
Hem de düşmeden girdim
Bilmezdim
Sabun kokardı matemim

Ellerim ellerim
Kementsiz bir ağu içinde
Çıkrık telli çalgılar ile
Düğünden kalma yazma kokusu
Ayak bastığım tüm ellerim

Sahi bu koku da neydi ?
Çam içinde miydi ?
Beyaz tarlalarda mavi kelebekler
Öyle uçuşur gider
Bana kalan bir kuru ekme

Nasırı severim
Emek çiçeğidir çünkü
Bir balyoz gibi duman duman
Ayaklarıma ellerime inmiş

Katran gecesini anlatırken düştü satırlarım
İdama mahkum eyledi beni
Papyon kılıklı o mor elleriyle
Gençliğimin cesedini astılar

Sonra özür dilediler
Mavi kelebekleri düşselleştirip
Sinema, beyaz mikrofon
Pandomima bir sürü plasitizim...

Çiğ koptu mu hiç usunuzda ?
Veya gözünüzün önünde
Dirsek teması mesafesinde
Hayalini ızdırap denizinde boğduğunuz
Nice şizofrenik kurşunlar
Bir gece Srebrenitsa semalarındaydı

Kulaklarım sağır olmuştu dünyaya
Duya duya bağırmaktan çığlığımı

Kar tanelerini öperek uyandırın bir sabah
Kar tanelerini öperek uyandırın bir sabah

Genzim yandı bir gün
İkinci gün dudaklarım
Sonra gümüş ibrikli sütte içtim
Bir baktım ki sabah olmuş

Kuşlar kovalarken kebekleri
Okurken ben gazeteleri
Puntolara sığmayan
Kült ve canı cmleri
şir niyetine siz okudunuz....

Eridim saniyede
Yelkovanımı siz kuruttunuz....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1207724/yelkovanimi-siz-kuruttunuz.html>

Cemre Düşmeden Gel

Gidiyor musun ağlamadan
Muzaffer bir kar tanesi gibi
Ilık ve ırgat kokan toprağa
Düşüyor musun sen ?

Cemresiz kaldı kelebekler
Süte yazıldı kara perçem
Kemikler sızlıyor işte
Ne menem bir ayrılıktır seninkisi

Şafaklar eşsiz abideler gizler
Maziden çalan müziktir
Doyulur mu ana tasındaki lokmaya
Hatırladıkça o gözleri

Şimdi sen bırakılınca
Tutsak kalır gibi ağır gibi
Yutkundukça düğüm düğüm
Boynumda eriyor elleri

Zahir bir korku
Köy kokusu içinde
Filiz filiz öpüyor
Her sene her güne

Ve asl olan yaşadıkça hikaye yazmaktır.
Hikayet etmek değil ömrü

Mert bir bakış atarak hoyrat
Üzüm üzüm ağlayarak
Sevmektir sevinmektir
Yâre doğru ağır aksak

Zencefil kokulu kızıl bir gül kadar
Çekilince meydan okuyor
Güneş yüzün

Saniyeler düşman kesiliyor
Ellerim ellerine
Sabah alevi
Kurutuyor gözlerimi

Güz fısıltısı kadar beyhude
Sokak lambasında gençlik halelerim
Ağlıyor imbatlarda
Rıhtımdan akan gözlerim
Sevmek zincirsiz bir kovanın
Alev çeken ızdırabı
Sevmek melal denizinde okşanan
Tüy dolu gurur sandukası
Ve sevmek

Durmadan özlemekmiş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1218232/cemre-dusmeden-gel.html>

Öylece

Casus gülüş ve serzeniş
Elimde kan kırmızı güller
Senin esirin olmuşum
Lütuf arsız bir diken gibi
Hoyrat ve dört nala koşan
Zeytin gözlü misk ü amber-feşan
Kement kokulu atlar diyarında

Er kokusudur bu
Can havli son saniyeler
Ve seni görür gözlerim
Bir yudum su içer gibi

Kimliksiz ve korkusuz
Ceylân derili ellerin
Üzerinde serçe kokulu
Manasiz ve derin

Bana ne zaman resm ile tahayyül gelse
Ve rüzgâr adını söylese
Cebimdeki on kuruş
Çekirdek kabukları
Deli hülyaların ızdırabı
Melal denizleri aşırıyor

Kitap sayfalarındaki sayılar
Neden saatinde duruyor
Gönül ağrıyınca
Kalp defterinde
Süngüsüz ve miğfersiz bir küheylan gibi
Dört yanı duvar kokulu ıslak
Maziden bir mavzer yanıyor

Gönül savaşında
Senle aynı hüsrânı yaşamak...

Cebellestiğim saatler
Ve umarsız günler
Kalbimde patlıyor

Gözlerin her an tetikte
Ey sevgili
Sanrılar dünyasında
Beni benden alıyor

Papatya koksun derken
Unutur muyum
Gerdandan içre
Buğur buğur kokunu

Sevdim işte

....
Güneşle seni

Durdum öylece

....
Saatle seni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1219021/oylece.html>

Şu Kapıdan İçeri Girince

Gidilecek her saniyenin hükmü
Leylanın Mecnun'a aidiyeti
Toprağın insicamı
Hele ki düşsel bir aşksa
Düşen ne kar tanesidir
Ne yağmur uçkurukluğu....

Uçurtma üzerinde bir çocuk ezgisi
Gelip giden kim var
Tesbih tanesinde eller
Ninemin kokusu
Hasret türküleri

Gidilecek her saniyenin hükmü
Varılacak sarmalların
Bir endişesi yok mu ?
Hayati her dem
Her kan kokusu
Dışlerimden örtük
Çürük elma tadında
Ellerimi sardım
Kitap çukurunda buldum
Halvetsiz bir işkenceden
Delirmiş bir ademsizlik
Yokluk bir bütün boşluk
Aşk heyulası işte

Dilberin dut yediği çağda
Bülbül aşkı unutmmuş
Şubat ayı
Yağan durmaz
Doğan ölmez derdi dedem
Çiğnerdi iki dudak arasında
Kalemimi
Öperdi dudaklarını ince bir dua
Sevgiliye mektup hükmünde
Bir destan okurdu
Dillendirirdi
Öğütsel nağmeden

Karanlık geceden gelen
Ay üzerinde yazılı
Hüsnün levhası
Aşka mektup imiş
Sazıma ortak eyledim
Deyişlerini annem

Gezdiğim şu alın terinden
Nefsim kadar kimseden korkmadım
Yusuf hükmünde aşkı hissederken
Bir sıcak somun ekmek
Bir bardak çaya
Hediye eyledim gençliğimi

Saniyeleri ödemek lazım
Her gün bize hediye bırakan
Ve nabız nabız yoklayan
Bir yaradana !

Harici bir rüzgar gelse de
Beyhude ak saçlarımı okşasa

Sensizlik bana bir-dem ursa
Gökten siyah bir ipek kumaş
Elimden tüylü oyuncaklar çıksa
Ah nerede o tadı şekerin ?
Gözlerine neden bakayım
Sende görmüyorsam o tatlı baharı

Tebessüm sana
Masumiyet bana
Elimizde akordion
Çiçekler ve susamlı simit
Önümde aşkın en duru hali

Keyfime diyecek yok
Hazar gölünde yıkık virane evler
İçinde şen mutlu aileler
Elimde sen
Türkümde sen
Yağmurla çalışan
Tren katarında pencerede sen

Gidiyoruz alev topu ağzında
Eriyoruz zamanın en güzel çağında
Ama durdurak bilmeden seni çağıladığımda
Dilime düşer bir nefes
Bir dem sürer kıta kıta
Ah sevgili

Senin adını duyunca Ferhat korkar oldu
Şirine olan aşkından
Öyle sevda yüklü dağları delmek değilmiş marifet
Marifet o dağlarda senle çiçeklenmek imiş
Ben senle çiçeklendim
Senle biçemlendim
Şiirimi örseledi kaşların
Şiirime renk verdi gözlerin
Sonra mı ?
Sonrası iyilik güzellik değil Cemal !!!
Sonrası hep sevdadan hasrete
Hasretten vuslata bir gün

Gidenler ıslık mı çalar ?
Gidenler gözyaşı vurur duvarlara
Gidenler neredeler ?
İzlerini örerken
Ağır aksak giderken
Elimde bastondan bir nihavent türkü
Saniyeleri ödedik
diyebilmek !

Sarıldığım zaman salıncak çocukluğuna
Gidiyoruz işte der gibi
Ellerim ellerine değince
Zincir zincir

Velhasılı sevgili
96 kışında elimden tutan o sen miydin ?
Yoksa sen miydin kalemimi yazan
Kaderimi senle iliştip
Mektuplaşarak gönlümde
Şöyle katmer katmer
Dağ dağalı bir kadifelikten
Entarini sen mi diktin ?

En güzel zamanımsın benim sen
Ceylanlara sarılıp uyuyorum
Yıldızlara sen derken

Gözlerimi güneşle perdeliyorsun
Sonrası yaprak gibi işte
Şu kapıdan içeri girince
Yeşeriyor erlik duygularım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1219255/su-kapidan-iceri-girince.html>

Yaşamağın Hikayesi

Bir çizgidir yaşamak
Günleri dizmektir mesela
Ömür denilen sayfasız biçkiye
Yolu bilmeden koşanlar
Erken varmanın ümidiyle
Susuz kalırlar fakat nafile

Cebimde saat tıktırtısı
Kuşluk vakti sungursuz uyanmak
Kara çadırdan damlayan
Saniyeleri sayarak
Güneşi takip etmektir bazen

Yorgun bir gözle
İfşa edilen saniyeleri
Eritip avcumuzda dondurmak
İşte budur yaşamak

Gönül bir kubbe ise
Maviydi zaman tüneli
Bir bulut oldu yağdı ellerime
Yaşamanın tüm kederi

Okuduğum satırların arasında
Riyasız iki yudum su içmek
Ve korkmadan sevdiğini söylemek
Galip gelen ömür coğrafyasında

Yaşamak ağır bir duman
Sevmek yağmur çisimi
Tokmak tokmak vururken
Başucumda hatıra defteri
Anılar bu gecede uyutmuyor beni

Bilmem sende uyuyor musun ?
Gözlerinin içinde mi rüya
Yoksa alışık değil misin
Yaşamaya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1220041/yasamagin-hikayesi.html>

Gümüş Kadın İstanbul

Bakınca gözlerim kararıyor
İstanbul gümüş kadın gibi gözümde
Ellerimden kar tanesi tutmuş
Galata'da falan değiliz öyle

O eski balık kokan vapurlar falan
Nerede kaldı nimetin ?
Bereketin incisi İstanbul

Fabrika düdüklere sıcak somun
Billur su sesleri sokaklarda
Bozacılar da meydanda
Görünmez oldu artık

Milenyum çağında bahtı kara bir mevsimde
Günahların bulut olarak doğduğu güneşe
Sevdalara bakıp bakıp ağlayan bir kadın !
Doğacak yeni çocuklarına
Mavinin her tonuna
Acıyarak bakan
Ağlayan
İstanbul

Fatih'te biraz kalmış entarisi
Beyoğlunda daralmış bunalmış
Üsküdar desen kız gibi
Fakat Beykoz'da alınmış

Sokaklarda yalın-çıplak nice bahtsız
Karanfil kokulu o mekteplerde
Şimdilerde rüzgarlar sayfalara
Sayfalar tarihe kırbaç vuruyor

Titreyen bir üzüm salkımı gibi
Düştü düşecek derken
Zevk şarabının tadını
İçime işliyor İstanbul

Balıkçılar ekmek davasını
Faytoncular yer kavgasını
Sahaflar sosyete pazarını
Çoktan sevmiş bir kere

Yağmuru bile eskisi gibi değil
Islak ıslak gözlerine nasıl bakayım ?
Betona bulanmış üstü başı
Gümüş kadın olmuş
Altın şehir İstanbul

Hep ahenk içinde kalan bir nağme
Modern tıkırtılara hapsolmuş
Çağırma kulak vermese bile
Sesimi işitir İstanbul

Maziden kalan Burgazada
Çam kokulu sokaklarda
Şiir dolu nice sayfalara
Adını aşk diye yazdır yine
Yazdır sen İstanbul

Çok değil az zamanı kaldı
Köhne dünyanın ama sen

Yaşadıkça
Ben şiir yazacağım İstanbul

Üsküdar çarşıda
Elimde 70'lerden kalma
Sigara ve kitabım
Sen mağrur bir güvercin
Korkusuz bir kartal
Kalbime kanat çırp
Pençe-i didar ile
Yerle yeksan olayım
Sitanbul...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1221304/gumus-kadin-istanbul.html>

Asya'm Beyaz Karanfilimdir

Bakıyorum dünyaya
Öyleyse sözlerimi dinleyecek
Bir kainat bahçesi var !

Bebekleri gördüm düşümde
Kozalalaklarda damlalar
Mis kokar bizim eller
Sürgün düşeli
Dünyasız kalmışım

Kırk gün kırk tesbih tanesi
Kurudu saatim
Yıkıldı kemiklerim
Geldin mi sözüne hasretim !

Bırakın parçalasın beni
Şah-ı şîr
Bırakın ısmarlayayım
Altay dağlarından
Bir duman havası

Yazılan ne varsa
Kağıtları yırtıp atıyorum
Hayallerim çekik gözlü
Al yanaklı
Çadır kokusunda bile özlem

Sıla-i rahime az mı var ?
Çınlasın sokaklarında
Dilimden düşen türküler
Nergisler düştü önüme
Göz göz oldular
Tarih koktular
Şirazi'den Nevai'den
Rüzgarına tozuna hasretim

Şimdi önümde ikiz filiz
Biri ceyhan biri seyhan
Kavuşamıyor
Kavuşmayınca damlalar
Öpüşmüyor yürekler
Kopuzum telsiz olunca

Ebedi istirahatgahımdır
Altaydan başlar Balkanlara
Elimden tutan gök gözlü yâr ile
Bıraksanda Hazardan su çeker
İmbik imbik sularım
Türkistanı sen bana bir hilal göster !

Sevgi neydi ?
Ölümden korkmadan
O aşk salıncağına
Gökkubbeye doğru yükselmekti...

Anlatamadım
Dilim kesildi
Korktum
Elim uzamadı
Sustum lâl oldum...

Çocuklar elinde kelebekler

Kuzular dereler bağlar
Girdap girdap kokar
Dede Korkutum
Elinde asya kitabı
Mum ışığında titrerim
Üflerim hayallerim başlar
Ruhum yanarken
Maveraünnehr toprağında
Buhurdan buhurdan
Misk ü amber kokarım
Uçmağa varmak ne ola kim ?
Gördüm ya gözlerini...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1221496/asya-m-beyaz-karanfilimdir.html>

Hilal'dir Hep Sanrım

[ikiyanayasa]İmtihan dünyası dedi
Kırık bir yol üzerinde
Elleri ayakları eriye eriye
Tüm basamakları çıkmış
Geride bir servet bırakmış
Çınar gövdesinde
Tebessüm kuş oldu... konu

Burak oldu atları maveradan
Selam oldu aşları tenhadan
Kırıldılar, incindiler
Şahit oldular, işlediler
Terk etmediler kutlu düşlerini

Zuhur eyledim bir anda
Kırmızı mor ışıkların altında
Bedenin köhne bir sürat yarışında
Süt kesilmiş.... donak donak
Yıldırım düşer gibi bakma öyle...

Aklımda halesiz bir ay parçası
Taslarından bellidir yurdun gülleri
Yaprak yaprak içerken bülbüller
Camilerde şıkır şıkır akarken
Nefes kokulu buğur buğur
Tomurcuk kokarken mevsim
Beni sen seversin ancak
Seni de ben
Nazlı hilal gibi göz göz
Semayı süslersin sen...

Kışlada öksüz bir terennümde
Gönlümde kesik kesik
İşlerken geceleri harflere
Gündüzleri bıraktığım sahifelere
Ayağ basar göğercinler
Omzumda uyur sanki
Nöbetimde

Sazımın telinde harman ola
Bir nakıştan nakışa
Bakıştan bakışa
Ala gözlü bakarken
Çeyize giren servetimsin sen

Dalgadan esen yele ismini mi söyledim ?
Neden kulağımda şefkatli bir çınlamasın sen
Nerede dilimden öteye düşlerim ?
Gökkubede mis gibi sedâsın sen

Hilalim benim
Sevginin izinde
Şu anadolu dehlizinde
Kara geceme düş olan
Mazime kader-keş olan
Nazlı Hilal'im

Sakarya'da gözyaşımı içtin sen
Maveradan gelen bir mektup gibiydin
Çanakkale'de öptün pak alнімdan
Kalbime güneşi doğduran sen

Senle doğdu çocuklarım
Gördüğüm en tatlı adımlarım
Hep senin izinden

Altaylardan aşarken
Nevai ile coşarken
Dil dil âlemi sararken
Kitap kokumsun sen

Bir başkasın gözümdeki yaş ile
Ayrıramazlar beni senden nafile !
Dilimdeki en güzel dua ile
Beş vakit tışlarım kalbime, nefesime

Kara değirmen dönerken bahtımın yeline
Sevgiyle gözelenir
Kuzularım benim

Gel bir selam ver şöyle dağa taşa
Maziyle filizlenir
Küheylanım var benim

İncitme oğul bu karıncayı
Anadolu bir tarladır
Türkündür çifti, ecdadın otağı
Göz yaşıyla ıslanırsın
Gülerek yaşlanırsın

Gül eke eke gelen benim ben !
Küfre karşı zinciri kırarım
Kalsam da hep yarım
Hilal'dir hep sanrım....

[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1222752/hilal-dir-hep-sanrim.html>

Ağlayan Bahar

Saati sonsuzluk
Uzakta kaldigin
Nerede olduğun
Hiç önemli değil artık

Uğur kayalıklarında
Kartal yuvasında
Bir kardelen açar
Ve hülyası eritir gövdemi

Seviyorum yaşamayı
Yaşadıkça gözlerimi
Sözlerimi
Dilimi dilmeyi
Her dilimle
Kalem kalem
Aşk içinde
Sarhoş olmayı seviyorum

Ardılı olmayan bir sokakta
Elimi öper misin
Benim yavrum
Sana doğru koşarken
Sevgiyle ağlaya ağlaya
Papatyalar ve laleler
Boynuna sarılsın

Seviler çiçek açmaz
Ama salınmak onlara mahsus
Bazı zamanlar
Ruhunu asarsın
Cinar kokusu besler damarlarını
Ana kokusu gibi
Bir sıcak süt damlası

Elimde kan dolu çiğdem
Bana bakarken üzülür
Mağrur ne varsa
Gülden hesap sorar
Yanlış!!!!

Bülbül niçin sevdi amansız?
Güvercin ağlarken onun için
Güllere neden konu
Vakit o an durdu
Aşk başladı
Aci duydu dağlar
Ağladı bahar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1223875/aglayan-bahar.html>

Serüvendir Hayat

Cebinde ekmek taşıyanlar bilir ancak
Yaşamının erdem savaşı olduğunu

Gökten düşen bir damla
Can-karpuzu gibi al gözler
Çelik zincirler gibi ciğerler
Sunaklarda bilek gücü bilendir
Modern çağdayız dedi
Hayatın künhü
Mor yüklü bulutlar
Ağızındaki ince papatya
Sazımın kokusu ve içli ağıt

Yaşamak !
Melal denizde ciğerleri su dolmuş
Alını kara çocuklar gibi
Hiroşima'da nöbet tutarken
Boğaz yanıklığı ile
Hiçe sayılmış niceleri...

Bana iyi şeyler anlatır mısın ?
Der gibi bakarken dünya
İçindeki kötülükleri
Hapseder aslında... Karanlığa
Ve dünya masmavi
Ötesi karanlıktır
Bir şey fısıldar
Öyle ya yaşamak
Zordur...

Kahrolası dünyada
Mazlumlar hep karanlıktadır...
Hal böyle olunca
Benim bahtımın karası
Gönlümdeki bıçak yarası
Ruhumun ceberrut yası
Niçin alevlenmesin ki ?

Bana dünyada bir su
Ahiretimde ümit gibi
Bağırarak bir matem gibi
Benzimi sarartan şakaklarımı ağartan
Nâralar gelmiyor artık !

Ey insan dört duvara düştün
Dört duvardan doğma fikirli
Bir yol içinde
Korkularını sevda eylemiş
Yürüdükçe tarihi utandırıyorusun

Küçük parmaklarımı denize daldırıp
Elimde kainatın özü var dediğimde
Gülümsemeleri bir yana
Dişlerinden kan sızan o ceberrutlar
Bugün ağladıkça öz değerlerimi
Yeniden bana veriyor !

Hasret, namus, şeref ve ar
Olmazdan geru insan neye yarar ?
âh u vâh eylemeden evvel
Gonca-ter simin-fer öpmezden evvel

Düşünmek için
Durmadan nefsi müdafa eden
Fakat
Nefse yenik düşen insan...

Yâ Ömer ölüm var
Dostçasına bir haykırıştır...
Bahardan gelen yaprak gibi
Ellerimi gül kokulayan
Tozlu raflardan rahleme düşen
Gözyaşım gibi
Girdabından bıktığım an
Ruhumu ıslatarak örseleyen
Şefkat yüklü o abide
Beş vakit beni çağırırken
Durup düşer gibiyim
Hayal-kırıklarımdan....

"Bir selamı esirgeme
Bayramdan bayrama"
Çünkü ol bayram benimdir
Senindir ve gerçek bir düzlemde
Ellerin sıcak sıcak pençelendiği
Gül kokulu sokaklarda
Uçurtma uçuran
Al yanaklı balaların
Perdeleri kaldırıp ağlayan anaların
Babanın küreğinden çıkan başakların
Bayramıdır !

Taş sokaklardan sızan sular gibidir yüreğim
Hangi kapı önünden alırsam toprağı
Öyle taşır ve müjdelerim
Damlarken yüreğimdeki hasretlik
Bir bağır-basımlık
Sar beni sılayı rahim

Toprağa düştüğü anda sevda
Kış aylarında mesela
Bir kar tanesi nasıl gelirse
Nüzul eder benim yüreğime
Rabbin ilk emri
Şükür ki okudum demek gibi
Sevdama kavuşurum belki

Ah o asrı yakalayabilsem değil dudaklarımdaki derin sızı
Ben bendeki cevheri
Karanlığa niçin gömeyim ?
Dirilmeli ve yükselmeliyim
Kör kütük ruhumu
Hâk yolunda diriltmeliyim....

Hüzün şarkısı dinlediğinden
Güzün güneş görmeyen evler
Buruk nice delikanlı görmüştür

Yadigârımı eller almadı fakat
Beni çağ dışı bir fırtına kopardı
Kırık dökük penceremde
Küheylan hasret çeker
Koç-yiğitler mateme durur

Cebimdeki ekmeğim ile
Çıktığım nice yokuşlara
Bir yıldırım gibi
Ercesine kükreyerek
Elimden tut beni
Götür uçurtmamı yeniden

Œu uçsuz bucaksız
Œükür beldelerine

Beni sevdiğini bilmemeliyim
Bilmemeli kimse
Huzur içinde uzanırken
Ay Œavkına Œiir kondur
Benim nimet burcu sevdiğim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1224240/seruvenir-hayat.html>

Tüyü Bitmemiş Zamir

Dilimde tüyü bitmemiş zamir
Sen
Kaçınıcı sevil şahıs ?
Arzu bir zamk gibi dudağında
Sokaklar kararır
Yüzümüzün üstünde güvercin

Zil çalar ruh rıhtıma dolanır
Elden ne gelir
Sancılar çekilir
İskele duman altı

Bir maun koku kaplar
Tel tel işler yüreğime
Ardı sıra mermer döşeli
Şoselerden yağmur kaçağı
Anlık vurgun yemiş bir damla
Toprağa düşer

Ve
.
...
.....

Filizin adı sen olursun
Kaçınıcı sevil şahıs
Yüreği dogmatik
Elleri tılsımlı
Sıcak bir akkuş
Manolya zembilli odamız
Uçuyor kelebekler
Parmak uçlarından nemli bahar

O gün gelende bir kağıt tutuştur ellerime
Sol yanımdan ağrısı girse gönlüme
Geceyi yakan ay gibi düşende
Mavi hülyalara rast gelir
Gözlerindeki kır çiçekleri

Yutkundum sana doğru
Tuttum bir samyeli
Avuçlarım sıcak
Körpe bir akşamüstü
Ağlamıştık seninle

Gün kokusu sabah yeli
Bunlar epey fuzuli
Şimdilerde ten kokusu ile
Uyuyamam gecelerce

Yoz ve tutak bir matemin
Som yalnızlığı bu
Nefes kokulu
Camlarda adınız
Dedim ya
Tüyü bitmemiş zamir....
Sen

Karlara gömdüm
Ruhtan ayrıla ayrıla
Düşerken dallarım